

ΚΕΙΜΕΝΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ ΚΗΡΥΚΟΥ

**ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΗΤΙΚΟΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ
ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ**

— • —

**ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1977 ΠΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΦΛΩΡΙΝΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ**

— • —

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

**ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ κ. κ. ΑΝΔΡΕΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥΣ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΤΗΣ
ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Γ.Ο.Χ.)**

— • —

**ΕΝ ΚΟΡΩΠΩ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2000**

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Στρογγυλή - 19400 Κορωπί 'Αττικής, Τηλ. 6020176

Α.Π. 104

'Εν 'Αθήναις τῇ 29-2-2000.

ΠΡΟΣ

τόν Μακαριώτατον 'Αρχιεπίσκοπον 'Αθηνῶν καί πάσης 'Ελλάδος καί Πρόεδρον τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου κ.κ.
'Ανδρέαν, καί τούς Σεβασμιωτάτους 'Αρχιερεῖς: Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαον, 'Αγολίδος κ.
Παχώμιον, Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα, Κίτρους - Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γοργόνιον, Βερροίας -
Ναούσης καί Καμπανίας κ. Ταράσιον, Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Πανάρετον, Διαυλείας κ. 'Ανδρέαν, καί
Φιλίππων κ. Χρυσόστομον, μέλη τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τῆς Γνησίας 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος.

Θέμα: Σύντομος ἱστορική ἀναδρομή εἰς τό θέμα τῆς ἐν ἔτει 1977
πτώσεως τοῦ Μητροπολίτου Κορινθίας Καλλίστου καί τῆς προ-
σχωρήσεώς του εἰς τό Φλωρινικόν σχῆμα. 'Ο "παλαιοημερολογιτικός
οἰκουμενισμός" τότε καί σήμερα.

Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

'Ο Χριστός εἶν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν φωτίζων καί ποδηγετῶν πάντας 'Ημᾶς, ἵνα πάντοτε
ἐν τῇ 'Αληθείᾳ ὦμεν.

'Η ἐπιστολή αὕτη, ὅπως καί αἱ προηγηθεῖσαι, ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 81/23-9-99, 88/30-10-99, 89/13-11-99, 78/10-9-99, 92/3-12-99, 94/1-12-99, 98/31-12-99, εἶναι καρπός τῆς μεγάλης μου ἀγωνίας, ἐνεκα τῆς καταφανῶς πλέον ὅχι καλῆς πορείας τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων. 'Η ἀγωνία αὕτη, πιστεύω ὅτι εἶναι κοινή ἀγωνία καί ὅλων τῶν Σεβ/των 'Αρχιερέων καί ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καί συλλειτουργῶν. Εἰδικώτερον εἰς τήν σύνταξιν τῆς παρούσης ἐπιστολῆς μέ ὠδήγησεν ἡ ἀπὸ μακροῦ παρατηρουμένη συστηματική προσπάθεια διὰ "Θεολογικόν Διάλογον" μέ τοὺς Φλωριναίους, οὐχί πραγματικά "ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ", ὅπως τόν θέλει ὁ Θεός, καί ὅπως τόν προετεινάμεν καί μέ τήν εὐλογίαν τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τόν εἰργάσθημεν κατά τήν πρώτην φάσιν αὐτοῦ, ἀλλά δι' ἕνα κατ' ἐπίφασιν διάλογον, ὡς προτείνουν οἱ Φλωρινικοί, ἤτοι διάλογον **"λήθης τοῦ παρελθόντος"** καί **"συζητήσεως"** μόνον ἐπὶ ὅλως δευτερευόντων θεμάτων ἢ **"τῶν διαιρούντων ἡμᾶς σήμερον (!)"**, ὅπερ θυμίζει ἀπομίμησιν καί ἀντιγραφὴν τῶν "θεολογικῶν διαλόγων" τῶν αἰρετικῶν οἰκουμενιστῶν. Σχετικά πρὸς αὐτόν τόν "Διάλογον" μέ τοὺς Φλωριναίους, ὑπογραμμίζω, ὅτι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον ἤλθεν εἰς τό προσκήνιον καί ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον προωθεῖται, δέν μοῦ ἐπιτρέπουν νά ἐφησυχάζω¹,

Δέν πρέπει νά ξεχνᾷμε τό "κθές".

Μακαριώτατε Πρόεδρε καί Σεβασμιώτατοι 'Αρχιερεῖς καί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅλοι ὅτι ἡ ὁδός τῆς πτώσεως εἶναι κατηφορική καί ὀλισθηρά καί ὅτι

¹ Καθημερινῶς καθίσταται ἐμφανέστερον, ὅτι χρῆζομεν πρωτίστως ἡμεῖς οἱ 'Επίσκοποι ἀμέσου σοβαροῦ ἐσωτερικοῦ θεολογικοῦ διαλόγου, διὰ νά ἐξασφαλίσωμεν τήν διὰ τῆς κοινῆς Πίστεως καί 'Ομολογίας ἐσωτερικὴν μας ἐνότητα, καί κατόπιν ἠνωμένοι ἐν τῇ πίστει νά ἀντιμετωπίσωμεν ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ ἰσοὺν τοὺς Φλωριναίους, ὅσον καί τοὺς πέντε πρώην Μητροπολίτας.

πάντοτε ὁ πονηρός τὴν φέρει ἔμπροσθέν μας εὐθεῖαν καὶ πλατεῖαν, ὥστε ὑπάρχει πάντοτε κίνδυνος καὶ κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικῶς, **μὴ γένοιτο**, νὰ εὗρεθoὺν τινὲς εἰς αὐτὴν, ὅπως ἄλλωστε εὗρέθησαν ὁμαδικὰ καὶ **"πλειοψηφικά"** προσφάτως καὶ οἱ πέντε πρῶν Μητροπολῖται, καὶ πρῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀλλὰ καὶ ὀλίγον προηγουμένως, καὶ πρὶν ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ ὁ ποτέ Κορινθίας Κάλлистος. Ἀναφέρω τὸν Κάλлистον, διότι κατὰ τὴν ταπεινὴν μου, πλήν βεβαίαν πεποίθησιν, ἡ **ἱστορία τοῦ Κάλλιστου εἶναι ἐκείνη πού ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερον, μέ τὰ ἴδια περίπου πρόσωπα καὶ τοὺς ἰδίους μηχανισμούς, τοὺς ἰδίους στόχους καὶ τοὺς ἰδίους σκοπούς, τοὺς ὁποίους τινὲς δὲν θέλουν ἢ δὲν μποροῦν νὰ ἀντιληφθoὺν καὶ θέλουν περαιοτέρω ἀποδείξεις.** Ἐάν μελετήσωμεν τὰ ἱστορικά γεγονότα τοῦ χθές, δηλαδή μολὶς τῶν τελευταίων δεκαετιῶν, πιστεύω θὰ κατανοήσωμεν, ὅτι οἱ ἴδιοι παράγοντες πού ἔδρασαν τότε, δροῦν καὶ σήμερον, καὶ προωθοῦν τὰ ἴδια προγράμματα. Διὰ τῆς μελέτης αὐτῶν τῶν γεγονότων, δὲν ἐνθυμούμεθα ἀπλῶς αὐτὰ τὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ κυρίως διδασκόμεθα ὑπ' αὐτῶν καὶ βοηθούμεθα νὰ κατανοήσωμεν καὶ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν μέ ὀρθὸν τρόπον καὶ τὰ σύγχρονα ἐκκλησιαστικά προβλήματα. Αἱ πτώσεις πού προηγήθησαν, καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῶν, πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν καὶ νὰ ἀνακόψουν καὶ τὴν σημερινὴν ἐπαπειλουμένην ὁμοίαν πτωτικὴν πορείαν. Ὁ ἱστορικός Πολύβιος λέγει: **"Ὀλβιος, ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν"**. Δηλαδή εἶναι εὐτυχής - μακάριος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τὴν ἱστορίαν, διότι

2

Πρέπει νὰ προσέχωμεν ἰδιαίτερος τὴν πλάνην περὶ **"πλειοψηφίας"** τὴν ὁποίαν ἐπενόησαν πρῶτοι οἱ πέντε, προκειμένου νὰ στηρίξουν ὅλας τὰς κατάφωρα ἀντικανονικὰς ἐνεργείας τῶν κατὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καταχρασθέντες τὸν Ἱερὸν Κανόνα. Προσοχῇ. **Ἡ Ἀλήθεια, τὸ Δίκαιον, καὶ τὸ Κανονικὸν δὲν ἐξασφαλίζονται ὑπὸ αὐθαριετούσης πλειοψηφίας, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς σεβομένους καὶ τηροῦντας τὴν Κανονικὴν Τάξιν, τὸ Δίκαιον καὶ τὴν Ἀλήθειαν, ἔστω καὶ ἂν αὐτοὶ ἀποτελοῦν μειοψηφίαν, ἢ ἀκόμη ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἕνας.** Ἡ ἱστορία διαβεβαίω, ὅτι αὐτὴν τὴν μειοψηφίαν, ἢ αὐθαριετούσα πλειοψηφία πάντοτε τὴν πολεμεῖ, διότι δὲν ἀνέχεται τὸ Κανονικόν, τὸ Δίκαιον καὶ τὸ Ἀληθές. Ἐν προκειμένῳ δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἐπισημάνω τὴν ὑποβόσκουσαν καὶ μεταξύ ἡμῶν πλάνην καὶ κατάχρησιν τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ΣΤ' Κανόνος τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου περὶ "πλειοψηφίας", προκειμένου νὰ στηριχθoὺν ὄχι "εὐλογοί", ἀλλὰ ἀντικανονικαὶ καὶ ἀδικοὶ ἀποφάσεις. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Ἱερὸς Κανὼν: **"...ἐάν μέντοι τῇ κοινῇ πάντων ψήφῳ, εὐλόγῳ οὐδὲ κατὰ Κανόνα ἐκκλησιαστικόν, δύο ἢ τρεῖς, δι' οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσιν, κρατεῖτω ἡ τῶν πλειόνων, ψήφος!"** Δηλαδή, ἂν ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι ἡπολογημένα καὶ κανονικὰ ψηφίσουν κάποιον Ἐπίσκοπον, εὗρεθoὺν ὁμῶς δύο ἢ τρεῖς νὰ καταψηφίσουν ὄχι ἡπολογημένα καὶ δικαίως, ἀλλὰ φιλονεικῶς καὶ πεισιμόνως, τότε νὰ ὑπερνικᾷ ἡ ψήφος τῶν περισσοτέρων καὶ νὰ μὴ ματαιώνεται ἡ ἐκλογή τοῦ Ἐπισκόπου. Ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς πλάνης περὶ "πλειοψηφίας" τί λίαν ἐπιτυχῶς γράφει πρὸς τοὺς πέντε ὁ Σεβ/τος ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Γοργόνιος: **"Περὶ τῆς τότε πλειοψηφίας σας...ἔγω νὰ σὰς ὑπεθυμίσω μερικὰ κατορθώματα πλειοψηφιδῶν Ἀρχιερέων, τὰ γνωστὰ εἰς ὅλους μας. Πλειοψηφία Ἀρχιερέων κατεδίκασε τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον. Πλειοψηφία εἰκονοκλαστῶν Ἀρχιερέων κατεδίκασε Εἰκονοφίλους ὀρθοδόξους Σιουδίτας κλπ. Πλειοψηφία Ἀρχιερέων καὶ κατὰ τοῦ Ἀγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ. Πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων Ἀρχιερέων νὰ ἐφαρμοσθῇ στὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν τὸ Παπικόν νέον Ἡμερολόγιον τοῦ 1924. Πλειοψηφία Ἀρχιερέων τοῦ πρῶν Φλωρίνης Χρυσοστόμου τοῦ σκίστου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος...Εἶχαν δίκαιον αὐτές οἱ πλειοψηφίες; Ὅσο δίκιο εἶχαν αὐτές, ἄλλο τόσο εἶχε καὶ ἡ δική σας πλειοψηφία"** (**Ἐπιστολὴ Σεβ. Γοργονίου πρὸς τοὺς πέντε 30-8-97**). Δυστυχῶς αὐτὴ ἡ πλάνη περὶ "πλειοψηφίας" προπαγανδίζεται ἐσχάτως μεταξύ ἡμῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δῆθεν "Κανονικὴν" ἀπόφασιν τῆς ἐκτάκτου Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς 15-12-1999, περὶ παραπομπῆς τοῦ Ἱερομονάχου π. Ἀμφιλοχίου εἰς τὸ Συνοδικὸν Δικαστήριον! Καταβάλλονται ἀπεγνωσμένοι προσπάθειαι, ὥστε μία κατάφωρα ἀντικανονικὴ ἀπόφασις νὰ γίνῃ "Κανονικὴ", μέ τὴν ἐπίκλησιν τῆς "πλειοψηφίας". Μὴ γένοιτο νὰ παραμείνῃ μία τοιαύτη πλάνη...Ἡμεῖς, ἔστω καὶ μόνος, θὰ ἐπιμένωμεν μέχρι τέλους, νὰ λέγωμεν, ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν ἐτηρήθη ἡ Κανονικὴ Τάξις, καὶ δὲν ἐγένετο ἡ προβλεπόμενη Κανονικὴ διαδικασία, ἐλήφθη δηλαδή ἀπόφασις **"οὐκ εὐλόγως καὶ κατὰ Κανόνα Ἐκκλησιαστικόν"**, ἡ ἀπόφασις περὶ "παραπομπῆς" δὲν καλύπτεται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς "πλειοψηφίας", ἀλλὰ ἀποβαίνει εἰς βάρος ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐνῶ σημειῶνω ὅτι δὲν συνετάγη καὶ δὲν ὑπεγράφη κἂν ἀπόφασις.

ή ιστορία πληροφορεῖ, διαφωτίζει, καί ὁ ἄνθρωπος μέ βάσιν τά ἱστορικά δεδομένα, ἐρμηνεύει, κατανοεῖ καί προλαμβάνει νέας καταστάσεις-γεγονότα, καί οὕτω γράφει ἐπιτυχῶς τήν ἱστορίαν.

Δυστυχῶς σήμερον πολλοί εἶναι αὐτοί οἱ ὅποιοι ἐπιδιώκουν νά κλείσουν τούς διακόπτας τοῦ φωτός τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τοῦ χθές, ἵνα πορευομένων ἡμῶν ἐν τῷ σκότει τῆς ἱστορικῆς ἀγνοίας, μᾶς παρασύρουν καί μᾶς ρίψουν εἰς τόν ἴδιον λάκκον, τόν ὅποιον ἤνοιξαν οἱ ἐπίβουλοι τῆς Ἐκκλησίας εἰς τό ἄμεσον παρελθόν, καί εἰς τόν ὅποιον ἔρριψαν ἢ ἐρρίφθησαν ὁ Κάλλιστος καί οἱ περί αὐτόν, καί προσφάτως καί οἱ πέντε πρώην Μητροπολῖται μετά τῶν περί αὐτούς. Προκειμένου, λοιπόν, νά μᾶς κάμουν, ὥστε νά ὑπνώσωμεν εἰς θάνατον, μᾶς λέγουν εἰς ὅλους τούς προπαγανδιστικούς τόνους, ὅτι πρέπει **"νά ἀφήσωμεν τὰς παλαιάς διαφοράς, νά ξεχάσωμεν τό παρελθόν καί νά ἴδωμεν μόνον τό παρόν καί τό μέλλον"**. Δέν διστάζουν νά ἐπικαλοῦνται παραπλανητικῶς καί τό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: **"Ἐν δέ, τά μέν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενοι, τοῖς δέ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι κατά σκοπόν διώκομεν.."** (Φιλιπ. γ,14), τό ὅποιον παρερμηνεύοντες ἰσχυρίζονται ὅτι δῆθεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διδάσκει νά ξεχνῶμεν τήν Ἱστορίαν! Ἀπαγε, δέν λέγει αὐτό ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος. Δέν λέγει πουθενά νά ξεχνᾶμε τούς ἐχθρούς τοῦ Θεοῦ, ἢ τούς κακοῦς ἐργάτας, ἢ τούς ἐγκαθέτους καί ἐπιβούλους τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ ὅποιοι μέ τὰς κακοδοξίας, τὰς προδοσίας καί τά σχίσματα ἐπληξαν τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀπόστ. Παῦλος ἐνθυμεῖται τήν ὑπό τοῦ Θεοῦ ἑκτακτον κλήσιν καί συνειδητοποιεῖ, ὅτι αὐτή ἡ κλήσις εἰς τό Ἀποστολικόν ἀξίωμα τόν θέτει ἐμπρός εἰς μεγάλας εὐθύνας, καί δέν καυχᾶται, οὔτε ἀρκεῖται εἰς ὅ,τι δωρεάν ἔλαβεν διά τῆς ἐκτάκτου θείας κλήσεως, ἀλλά θέλει νά βλέπῃ τό ἔργον, τό ὅποιον μετά τήν θείαν κλήσιν ἀπλώνεται ἐμπρός του, προκειμένου νά φθάσῃ πραγματικά εἰς τήν ἐν οὐρανοῖς Κλήσιν, εἰς τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἰς τό αὐτό κεφάλαιον μόλις ὀλίγον προηγουμένως συνιστᾷ: **"Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν"** (Φιλιπ. γ, 2). Δηλαδή νά ἔχετε ἀνοιχτά τά μάτια σας καί νά μὴ ξεχνᾶτε, ἀλλά νά βλέπετε συνεχῶς τούς ψευδοδιδασκάλους, οἱ ὅποιοι κινοῦνται σάν ἀδέσποτοι σκύλοι, νά βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας τοὺς ψευδαδελφούς, οἱ ὅποιοι κάμνουν ψεύτικην ἐργασίαν ἢ καί κρημνίζουν τήν ἐργασίαν τῶν ἄλλων.

Εἶναι ἐπομένως καί ἐσχάτη ἀσέβεια τό νά ἐπικαλοῦνται τινές παρερμηνευτικῶς τό ἀνωτέρω χωρίον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, προκειμένου νά εξαπατήσουν καί θέσουν εἰς τήν λήθην τήν ἱστορικὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀλήθειαν τοῦ "χθές" καί ἔτσι ὡς τυφλοὺς νά μᾶς ὀδηγήσουν εἰς τὰς ἰδίαις πτώσεις, εἰς τὰς ἰδίαις προδοσίας τῶν σχισματικῶν καί κακῶν ἐργατῶν, τόσον τοῦ **1924**, ὅσον καί τοῦ **1937**, τοῦ **1977** καί τοῦ **1995**, **διὰ νά ἀναφερθῶμεν μόνον εἰς αὐτάς**. Οἱ χριστιανοί, καί πρωτίστως οἱ Ἐπίσκοποι, ὡς λογικά πρόβατα τοῦ Ἀρχιερέως Χριστοῦ, ἀλλά καί ὡς ἔχοντες κατὰ τό ἴδιον μέτρον ἕκαστος τόν φωτισμόν τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, πρέπει, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, νά εἴμεθα **"φρόνιμοι"**, δηλαδή συνετοί, ξύπνιοι, νά γρηγορῶμεν καί νά ἀγρυπνῶμεν καί νά ἔχωμεν ἀναμμένα ὅλα τά φῶτα, καί αὐτό τό **"φῶς"** τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἱστορίας, διὰ νά βλέπωμεν καί νά βαδίζωμεν σήμερον μέ ἀσφάλειαν τήν ὁδόν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας διακονίας.

Τί μᾶς λέγει ἡ Ἱστορία τοῦ "χθές".

Μελετῶν κανεῖς τήν μόλις πρόσφατον Ἱστορίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διαπιστώνει, ὅτι ἐν πολλοῖς τείνουν νά ἐπαναληφθοῦν αἱ ἴδιαι κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μεθοδεῖαι, αἱ ὁποῖαι ἐπεχειρήθησαν καί κατὰ τό παρελθόν. Στόχος τοῦ πονηροῦ ἀπ' ἀρχῆς ἦτο, καί συνεχίζει καί σήμερον, νά εἶναι, ὅπως διὰ

πάσης ύπουλου καί δολίας μεθοδεΐας οἱ Γ.Ο.Χ. καί ἰδιαίτερα οἱ Ἐπίσκοποι καί ὁ Ἱερός Κλήρος τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προδώσουν τήν **Ὁμολογίαν-Ἐκκλησιολογίαν καί τήν Ἀποστολικήν τῶν Διαδοχῶν**. Θά ηὐχόμην νά μή ἀνταπεκρίνοντο εἰς τήν πραγματικότητα αἱ ἀπόψεις μου αὗται, ἀλλά δυστυχῶς ἡ ἱστορία τοῦ "χθές" καί τά συμβαίνοντα σήμερον, ὅπως θά ἴδητε, μᾶς διαβεβαιοῦν, ὅτι αἱ τοιαῦται μεθοδεΐαι κατά τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν συστηματικῶς ἀπό τό 1971 δι' ἐγκαθέτων εἰς τόν χώρον τῆς Ἐκκλησίας, δυστυχῶς συνεχίζονται καί μετά τό 1995.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι τό 1971 εσημειώθη "στημένη" δολία ἀπόπειρα κατά τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.. Ἐπεχειρήθη, ὡς γνωστόν, νά προσβληθῇ ἡ Γνησία καί Ἀδιάκοπος Ἀποστολική Διαδοχή τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας, διά τῆς ἐξαρτήσεως αὐτῆς (τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς) ἐκ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασποράς. Συγκεκριμένα τό 1971 ὁ Ἀρχιμανδρίτης Καλλιόπιος Γιαννακουλόπουλος ὑπεκρίθη, ὅτι δῆθεν ἐπιστρέφει ἐκ τοῦ Φλωρινικοῦ Σχίσματος εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., ἐνῶ τῇ ἀληθείᾳ εἰσῆλθεν "ἀλλαχόθεν" ὡς ἐγκάθετος τῶν ἐπιβούλων κατά τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐνθυμούμεθα, φαντάζομαι, πῶς παρεισέφρυσεν καί πῶς προσεταιρίσθη τόν τότε Κορινθίας Κάλλιστον ἐμφανιζόμενος ὡς **"Ματθαϊκώτερος τῶν Ματθαϊκῶν"** προκειμένου νά ἐπιτύχῃ τά σχέδια διά τά ὁποῖα ἀπεστάλῃ ὡς ἐγκάθετος. Ἡ δῆθεν ἐπιστροφή τοῦ Ἀρχ/του Καλλιόπιου εἶχεν, ὡς ἐπανειλημμένως ἔχει καταγγελεῖ καί ὡς ἔχει ἀποδειχθεῖ ἐκ τῶν πραγμάτων, ἓνα καί μοναδικόν σκοπόν, **τὴν προδοσίαν, μέσω τῆς ἐπιδιωκομένης προσβολῆς τῆς Γνησίας καί ἀδιακόπου Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς τῶν Ἐπισκόπων μας**. Οὗτος ἐσχεδίασε νά προσβάλλῃ ταύτην διά τῆς ἐξαρτήσεως ἐκ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασποράς, εἴτε διά ἀναχειροτονίας, εἴτε διά χειροθεσίας τῶν Ἐπισκόπων μας, ὡς ἐπὶ σχισματικῶν.

Ὁ πράγματι, λοιπόν, ἐγκάθετος τῶν Φλωρινικῶν καί ἐνδεχομένως καί σκοτεινῶν ἐγκεφάλων τοῦ Οἰκουμενισμοῦ-Νεοημερολογιτισμοῦ Καλλιόπιος Γιαννακουλόπουλος, παρουσιάζετο ὡς ὑπερορθόδοξος, πυρπολούμενος δῆθεν ὑπὸ τοῦ ζήλου νά διαδοθῇ ἡ Ὁρθοδοξία εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης, μέσω τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασποράς, ἡ ὁποία πράγματι εἶχε τρόπον τινά παγκόσμιον ἐμβέλειαν. Εἰσηγήθη λοιπόν ὑποκριτικὰ νά ἐξέλθῃ ἡ Ὁρθοδοξία **"τῶν στενῶν ὁρίων τῆς Κερατέας"** καί νά γίνῃ παγκοσμία μέσω τῆς Ἱεραποστολῆς ἐπὶ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Συνόδου, οἱ ὁποῖοι κατόπιν διαφωτίσεώς των, δέν θά ἠκολούθουν πλέον ἀπλῶς τό παλαιόν, ὡς δεκατριμερῖται, ἀλλά θά ἀπεδέχοντο καί θά ἐκήρυττον καί τήν Ὁμολογίαν - Ἐκκλησιολογίαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., ἐνῶ κατόπιν τούτου θά ἦτο εὐκόλον νά θεραπευθῇ καί τό Φλωρινικόν σχίσμα.

Ἔτσι διά Ἱεραποστολικούς λόγους ἀπεστάλῃ τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1971 Ἐξαρχία εἰς Ἀμερικήν, ἡ ὁποία ἐπιστρέψασα μᾶς εἶπεν ὅτι πράγματι ἡ Ρωσική Σύνοδος ἐδέχθη τήν Ἐκκλησιολογίαν - Ὁμολογίαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., ἐκηρύχθη ἡ ἑνωσις καί προκειμένου νά ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοὺς Φλωριναίους ἡ πρόφασις, καθ' ἣν δέν ἐπιστρέφουν εἰς τήν Ἐκκλησίαν ἐνεκα τῆς ὑφ' ἐνός χειροτονίας τοῦ 1948, ἡ Ρωσική Σύνοδος εἰς σχετικόν αἶτημα τῆς Ἐξαρχίας, ἀνεγνώρισε τήν ὑφ' ἐνός γενομένην χειροτονίαν τοῦ 1948 καί ἀπεφάσισε³ καί τήν ὅλως ἐξωτερικὴν τυπικὴν πράξιν τῆς λεγομένης "χειροθεσίας". Καί τοῦτο σαφῶς **ἀπεφασίσθη καί ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἄκρην συγκατάθεσιν καί οἰκονομίαν πρὸς χάριν τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνώσεως τῶν Φλωριναίων**. Αὐτά μᾶς ἐγνώσθησαν ἐπισήμως, "ἐν ὡμοφρονίᾳ καί ἐπιτραχηλίᾳ", ὑπὸ τῆς Ἐξαρχίας, ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ της. Αὐτά διεβεβαίωσεν ὁ τότε Ἀρχιμ. Καλλιόπιος καί

αυτοί οι Ρώσοι, αλλά και ο "Αρχιεπίσκοπος" Αύξέντιος αυτά διεκήρυξεν δι' Έγκυκλίου του τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1971. Αὐτά καί ἡμεῖς ἐδέχθημεν, καί αὐτή ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς ἡ συνειδησις τῆς 'Εκκλησίας, δηλαδή ἡ λεγομένη "χειροθεσία" δέν ἔθιξεν οὐδαμῶς τήν δογματικήν πληρότητα καί ἐγκυρότητα τοῦ γενομένου μυστηρίου τό 1948 καί ἐπομένως δέν ἐθίγει οὐδαμῶς ἡ Γνησία καί ἀδιάκοπος 'Αποστολική Διαδοχή τῶν 'Επισκόπων τῆς 'Εκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ⁴..

**Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀντιμετωπίζει οὐσιαστικά
τόν "παλαιοημερολογιτικόν οἰκουμενισμόν".**

Όταν ὁ Ἀρχιμ. Καλλιόπιος εἶδεν, ὅτι τό δόλιον σχέδιόν του δέν ἐπέτυχεν, οὔτε εἰς τήν Ἀμερικήν, οὔτε καί εἰς τήν Ἑλλάδα, κατ' ἀρχήν δέν ἐτόλμησε νά παρουσιάσῃ τήν τυπικήν ἐξωτερικήν πράξιν ὡς οὐσιώδη καί πραγματικήν, ὅπως ἦτο τό σχέδιον καί ὁ διακαής πόθος του, ὅμως δέν παρητήθη, ἀλλ' ἀπλῶς ἀνέβαλε προκειμένου νά ἐπιτύχῃ καταλλήλους συνθήκας. Ἀφοῦ ἀφῆκε νά περάσῃ ὀλίγος χρόνος, κατόπιν καί ἐκ τῶν ὑστέρων, μετὰ δύο περίπου ἔτη, ἀπεπειράθη νά παρουσιάσῃ τήν ἐξωτερικήν αὐτὴν τυπικήν πράξιν τῆς λεγομένης "χειροθεσίας", πραγματικῶς καί οὐσιαστικῶς γενομένην ὡς ἐπὶ σχισματικῶν ! Ἐν προκειμένῳ, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος δέν ἠδύνατο νά ἀναιρέσῃ ἑαυτὸν κηρύσσων μετὰ δύο ἔτη τὰ ἀντίθετα ἀπ' ὅσα ἐν ἔτει 1971 διεβεβαίωσεν ἐπισήμως, διὰ τοῦτο ἐχρησιμοποίησεν τόν γέροντα Ἐπίσκοπον Κάλλιστον, τόν ὁποῖον ἔπεισε νά δηλώνῃ εὐκαίρως ἀκαίρως, ἄλλοτε ὅτι: **"κάτι μοῦ ἔλειπε καί τό πῆρα ἀπό τούς Ρώσους τῆς Διασπορᾶς μέ τήν χειροθεσία"**, καί ἄλλοτε, ὅτι: **"ἔλαβα τό δωράκι μου"**, ἐνῶ παράλληλα ἤρχισεν νά "ἐρωτοτροπῇ" πρὸς τοὺς σχισματικούς Φλωριναίους, οἱ ὁποῖοι τό 1971 διέκοψαν τὰς σχέσεις τῶν καί κοινωνίαν μέ τήν Ρωσικήν Σύνοδον, **διὰ τόν λόγον ὅτι ἡ Ρωσική Σύνοδος ἀνεγνώρισεν τὰς ὑπὸ τοῦ Ματθαίου χειροτονίας καί δέν ἀντιμετώπισεν ὡς σχισματικούς τούς 'Επισκόπους μας⁵**. Συγχρόνως ἡ κατευθυνομένη "Συντονιστική Ἐπιτροπὴ" προωθοῦσε τό Σχέδιον τῆς "οἰκουμενιστικῇ τῷ τρόπῳ" ἐνώσεως. Σήμερον οἱ διάδοχοι αὐτοῦ τοῦ "ἔργου" εὐκαίρως ἀκαίρως χρησιμοποιοῦν τήν δήλωσιν "εἴμεθα τό ἴδιο", "ἔχουμε τήν ἴδια Ὁμολογία", καί "τήν ἴδια Ἀποστολική Διαδοχή", νά ὁμολογήσουμε, λοιπόν, ἀπὸ κοινοῦ,

⁴ Εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ Ἐξαρχία, ὅπως καί σήμερον ρητῶς διαβεβαιώνει, ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Ἐπιφάνιος, τό μόνον ἐπιζῶν μέλος ἐκείνης τῆς Ἐξαρχίας, δέν ἐδέχθη τήν λεγομένην χειροθεσίαν ὡς ἐπὶ σχισματικῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ εἶχον ἅπαντες συνειδησιν, ὅτι μέ τήν καθαρά ἐξωτερικήν τυπικήν πράξιν, ἐνῶ δέν ἐθίγετο οὐδόλως ἡ ἀκεραιότης καί γνησιότης τῆς Ἀποστολικῆς τῶν Διαδοχῆς, ἐν ταυτῇ ὅμως ἐξηντλεῖτο καί κάθε οἰκονομία πρὸς χάριν τῆς ἐνότητος τῶν ἀπεσχισμένων ἐν τῇ Γνησίᾳ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ.

⁵ Ἦκουσα προσφάτως παρά πινος ἡμετέρου νά δηλώνῃ, ὅτι ὑπάρχουν σχετικαί μαγνητοταινίαι τὰς ὁποίας ἤκουσε καί διεπίστωσε ὅτι ἀνεγνώσθησαν εὐχαί ἐκ τοῦ Μεγάλου Εὐχολογίου, αἱ ὁποῖαι ἀναγινώσκονται κατὰ τήν χειροτονίαν. Δέν ἐρωτήσαμε ποῦ καί πότε τὰς ἤκουσεν, ἐνῶ ἡμεῖς ποτέ δέν "κατορθώσαμε" τοιοῦτόν τι, διότι οἱ κύριοι πού κατέχουν αὐτές τίς κασέττες μᾶς ἀποφεύγουν. Αὐτάς τὰς μαγνητοταινίας, ὅπως γνωρίζομεν, τὰς κατεῖχεν ὁ ἀποθανὼν Καλλιόπιος, καί ἀπειλοῦσε μέ ψιθύρους, ἀλλὰ ποτέ δέν τὰς παρουσίασε. Οἱ διάδοχοί του πού τὰς ἐκληρονόμησαν, δέν ἔχουν τὰς δεσμεύεις του..., ἃς τὰς παρουσιάσουν ἐπισήμως καί θά πάρουν τήν ἀπάντησιν καί ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος. Δέν τὰς παρουσιάζουν, ὅμως, διότι τοὺς ἀρέσει νά κινούνται ὡς "ἄρουραῖοι" ἐν τῇ σκότει καί νά ἐμβάλλουν ἀμφιβολίας καί νά διαφθείρουν συνειδήσεις. Ὅ,τι κρατεῖ ὁ κάθε κ. Καλλίνικος, ἢ ὁ κάθε κ. "Χένρι" (Βλέπετε Παράρτημα) καί ὁ εὐρύτερος μηχανισμός, τοὺς διαβεβαιοῦμεν ὅτι εἶναι "καμμένο χαρτί". Τοὺς προκαλοῦμε, λοιπόν, **"ἐδῶ καί τώρα"**, νά φέρουν εἰς τό φῶς ὅλα τὰ "ντοκουμένα" πού κατέχουν. Μπορεῖ ὁ "Παλαιοημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμός" νά εἶναι καλὰ ὠργανωμένος, καί νά ἔχῃ ἀπλώσει ρίζες, ἀλλὰ ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέν θά συμμιγῇ...πρέπει, ὅμως, νά μὴ ὑπάρξουν ἄλλα θύματα, ἀλλὰ νά περισωθοῦν καί ὅσοι τυχόν ἐνεργοῦν πρὸς αὐτὴν τήν κατεύθυνσιν, εἴτε ὡς πλανώμενοι, εἴτε ὡς ἐγκάθετοι..

νά "άλληλοαναγνωρισθοῦμε" καί ἔτσι θεραπεύεται τό σχίσμα...Δηλαδή οὐσιαστικά ἔγιναν δεκατριμερίτες - παλααιομερολογίτες καί ἐξαρτήθηκαν οὐσιαστικά ἀπό τόν Νεομερολογιτισμό μέσω τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος βλέπουσα τότε τόν οἰκουμενιστικόν οἴστρον τῆς εὐνοουμένης ὑπό τοῦ Καλλίστου-Καλλιοπίου καί Καλλινίκου "Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς", καί τήν ὁσημέραι ἐκδηλουμένην ἄρνησιν-βλασφημίαν τοῦ Ἐπισκόπου Κορινθίας Καλλίστου, **ἐπεστράτευσεν τοὺς θεολόγους, τὸν κ. Ἐλευθέριο Γκουτζίδη, τὴν ἐλαχιστότητα μου, λαϊκὸν τότε, καί τὸν ἐπίσης λαϊκὸν τότε καί νῦν Ἱερέα π. Εὐστάθιο Τουρλή, προκειμένου νά συμβάλωμεν εἰς τό ἔργον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.**

Παραθέτω ὡς ἔχει τό σχετικόν "Πρακτικόν Συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 3-8-1976", τό ὁποῖον θεωρῶ ἀπαρχήν ἐνός ἀγῶνος ὁ ὁποῖος πρέπει νά συνεχισθῇ καί σήμερον, ὥστε νά μὴ προχωρήσῃ, ἀλλὰ καί νά συντριβῇ ὁ "παλααιομερολογιτικὸς οἰκουμενισμός", καί ὁ ὁποῖος πολλὰ δεινὰ ἐπεσώρευσε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καί πολ-
λούς ὠδήγησεν εἰς τὴν πτώσιν.

Ἰδοὺ τό ἱστορικόν Πρακτικόν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου:

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ 3-8-1976.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 3ην Αὐγούστου 1976 καί ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Κων/λεως 22) συνεκλήθη ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας: Παρόντες οἱ: 1) Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας. 2) Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Σεβ. Κορινθίας κ. Καλλίστου Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος Σαραντόπουλος. 3. Ὁ Σεβ Μητροπολίτης Τρίκκης καί Σταγῶν κ. Βησσαρίων. 4) Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κιτίου κ. Ἐπιφάνειος. 5. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος κ. Μαθαῖος. 6. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Νησῶν κ. Νικόλαος. 7. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Παχώμιος. 7. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βρεσθῆνης κ. Λάζαρος, ὡς καί οἱ:

α) Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Καραγκούνης β) κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης - Θεολόγος γ) κ. Μηνᾶς Κοντογιάννης - Θεολόγος δ) κ. Εὐστάθιος Τουρλῆς - Θεολόγος.

Μετά τὴν καθιερωμένην προσευχὴν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας ἐποίησεν μικράν Εἰσήγησιν, μεθ' ἧς ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπελήφθη τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Συνεργασία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετ' ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ συνημμένῳ ἐγγράφῳ.

2) Εἰσήγησις τοῦ ἐκροσώπου τῆς Ἐπιτροπῆς θεολόγων κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη.

3) Ἀπάντησις⁶ ἐπὶ τοῦ Ὑπομνήματος τῆς "Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς".

Κατόπιν συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ἀπεφασίσθησαν τὰ κάτωθι:

Ἐπὶ τοῦ πρώτου θέματος: Ἀνεγνώσθη τό Σχέδιον τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἐνεκρίθη, ὡς ἐν τῇ συνημμένῳ ἐμφαίνεται.

Ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ ἀναθέσεως μελέτης ὁρισμένων Ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων εἰς λαϊκοὺς εἰδήμονας

Ἡ Ἀγία καί Ἱερά Ἡμῶν Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 3ης/Βου/76 ἰδοῦσα τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Πράξ. ΙΕ,22: "Ἐδοξε τοῖς Ἀποστόλοις σὺν ὅλῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν" καί ἀκούσασα τοῦ Προέδρου Αὐτῆς περὶ τοῦ Πολιτεύματος καί τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τῆς Ἐκκλησίας

ἀποφασίζει

ὅπως, ὡςάκις κρίνεται εὐλογον καὶ σκόπιμον ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, αἰτεῖται ἡ συμβουλευτικὴ διαγνώμη, ἐπὶ διοικητικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ἠθικῶν, διδακτικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἄλλων θεμάτων ἀπασχολούντων τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ λαϊκῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, πρὸς τοῦτω ὀριζομένων, χαρακτηριζομένων δὲ καὶ ἐμφορουμένων ὑπὸ ἀκριβοῦς χριστιανικῆς πίστεως, ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος, σοβαρότητος καὶ ἐχεφροσύνης, ὡς καὶ ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε θεμάτων.

Ἡ πρότασις καὶ ἡ συμβουλευτικὴ διαγνώμη τῆς ἐκάστοτε Ἐπιτροπῆς τίθεται ὑπὸ ἀποκλειστικὴν κρίσιν καὶ ἀρμοδιότητα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου διὰ τελικὴν ἀπόφασιν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

(Τίθενται αἱ ὑπογραφαί)

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος, υἱοθετήθησαν αἱ προτάσεις τῆς Εἰσηγήσεως⁷ καὶ ἐνεκρίθησαν τὰ θέματα διὰ μελλοντικῆς συνεδριάσεως, τὰ ὅποια εἶναι κατὰ σειρὰν ἀξιολογήσεώς των:

α) Ἐκκλησιολογία καὶ Δεοντολογία τῆς Ἐκκλησιολογίας τῶν Γ.Ο.Χ. β) Χειροτονία 1948. γ) "Χειροθεσία" δ) Σχέσεις μετὰ τὰς λοιπὰς παλαιοημερολογητικὰς "Ἐκκλησίας".

Ἐπὶ τοῦ τρίτου θέματος: Ἀνεγνώσθη ἡ συνταχθεῖσα καὶ υποβληθεῖσα πρότασις Ἀπαντήσεως. Ἐκρίθη ἀπαραίτητος ἡ δημοσίευσις αὐτῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσθη ἐν τῷ συνόλῳ τῆς καὶ ἐνεκρίθη. Ὁμοίως ἀπεφασίσθη, ὅπως ἀποσταλῇ εἰς τοὺς ἀπόντας Ἀρχιερεῖς διὰ νὰ λάβουν γνώσιν.

Ἐκ τῶν ὑστέρων ἐξεφράσθη ὑπὸ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Σεβ/του Κορινθίας κ. Καλλίστου, ἡτοι τοῦ Παν/του Ἀρχ/του Καλλινίκου, ἡ ἐπιφύλαξις⁸ πρὸς μελέτην τῆς ἐν λόγῳ Ἐγκυκλίου. Δὲν ἐξέφρασε συγκεκριμένας διαφωνίας ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἐγγράφου.

Ἐπίσης ὁ Σεβ/τος Ἐπίσκοπος Κιτίου κ. Ἐπιφάνειος παρτήρησεν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τὴν ὑπαρξιν ἐλαχίστων ὀξέων ἐκφράσεων, ὡς "προτεσταντικὴν νοοτροπίαν", "φαιάν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν".⁹

Ἐπίσης ὁ ἴδιος Ἐπίσκοπος θεωρεῖ ὅχι εὐθετον τὸν χρόνον πρὸς δημοσίευσιν. Ἀπαντες οἱ λοιποὶ χαρακτηρίσαντες ὡς ἐγκληματικὴν τὴν καθυστέρησιν τῆς ἀπαντήσεως¹⁰ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν κλονισθειῶν συνειδήσεων τῶν ἀπλῶν πιστῶν, ἐνέκριναν τὴν δημοσίευσιν τῆς¹¹.

Μεθ' ὃ μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου θέματος λύεται ἡ συνεδρίασις καὶ ὑπογράφεται ἡ παρούσα Πράξις, ὡς ἔπεται, ἀφοῦ προηγουμένως ἀνεγνώσθη εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ὁ Πρόεδρος. Ὁ Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. ΑΝΔΡΕΑΣ. Τὰ Μέλη: Ὁ Κορινθίας κ. Κἀλλιστος (ἐκπροσ. Ἀρχιμ. Καλλνίκος Σαραντόπουλος). Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν κ.

7

Τοῦ θεολόγου κ. Ἐλευθερίου Γκουτζῖδη.

8

Χαρακτηρισμὸς "εὐγενείας", ἐνῶ τῇ ἀληθείᾳ ἐγνώριζεν, ὅτι μετὰ τὸ κείμενον αὐτό, τὸ ὅποιον ἐκυκλοφόρησεν ὡς Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκρημνίζοντο ὅλα τὰ σχέδια τοῦ "παλαιοημερολογητικοῦ οἰκουμενισμοῦ", τὰ ὅποια καὶ ὁ ἴδιος ὑπηρετεῖ καὶ ὑπηρετεῖ καὶ σήμερον, κατέχων ἡγετικήν θέσιν εἰς τὸ ὅλον κίνημα, καὶ εἰς τὸ ὅποιον πιστεύομεν, ὅτι συμμετέχουν καὶ ἡμετέροι. Ἰδοὺ διατὶ μᾶς "πταίουν" ὠρισμένα συγκεκριμένα πρόσωπα, διότι ἦσαν καὶ εἶναι καὶ σήμερον ἐμπόδια εἰς αὐτὸ τὸ ἀνανεωμένο καὶ "ἐπανδρωμένο" καὶ μετὰ νέα πρόσωπα οἰκουμενιστικὸ παλαιοημερολογητικὸ κίνημα.

9

Ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὰ θέματα ὁ π. Εὐστάθιος, διό καὶ ἠκριβολόγει μετὰ τόσῃ ἐπιτυχίᾳ.

10

Δηλαδή πληροφόρησιν σχετικὰ μετὰ τὴν "Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν", ἡ ὁποία κατευθυνομένη εἰργάζετο σκανδαλωδῶς πρὸς ἔνωσιν ὅλων τῶν παλαιοημερολογητικῶν παρατάξεων κατὰ ἀπολύτως οἰκουμενιστικὴν νοοτροπίαν, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ σήμερον.

11

Πρόκειται περὶ μιᾶς ὄντως θαυμασίας Ἐγκυκλίου τὴν ὁποίαν ἐν καιρῷ θὰ ἐπαναδημοσιεύσωμεν, καὶ διὰ τῆς ὁποίας τίθενται τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν τους.

Βησσαρίων, 'Ο Κιτίου Κύπρου κ. 'Επιφάνειος. 'Ο 'Απικίης καί Μεγαρίδος κ. Ματθαῖος. 'Ο Πειραιῶς καί Νησῶν κ. Νικόλαος. 'Ο Βρεσθένης κ. Λάζαρος. 'Ο 'Αργολίδος κ. Παχώμιος. 'Ο τελῶν χρέη Πρακτικογράφου: Μηνᾶς Κοντογιάννης."

Ποῖος Ἀρχιερεὺς ἢ ἄλλος Κληρικός ἢ Λαϊκός μπορεῖ νά ἀμφισβητήσῃ, ὅτι ἰδιαίτερα σήμερον ἀπαιτεῖται μία ἀνάλογος στάσις ἀπὸ τὴν σημερινὴν Ἱεραρχίαν διὰ νά συνεχίσῃ ἀταλάντευτα τὴν γραμμὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν ἐχάραξε καί ἐφήρμοσεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ 1976;

Ὁ Ἱερομόναχος Καλλίνικος Σαραντόπουλος

Ὁ τότε Κορινθίας Κάλλιστος ἐσυνέχισε νά ἐλέγχεται καί νά κατευθύνεται ἀπὸ τὸν Καλλιόπιον καί τὸν ὑποτακτικόν του Κων/νον Σαραντόπουλον, ὁ ὁποῖος τὸ 1972 (ἂν δὲν ἀπατῶμαι) ἐχειροτονήθη Κληρικός ὑπὸ τοῦ Καλλίστου, μετωνομασθεὶς εἰς Καλλίνικον, καί ὁ ὁποῖος ἐν τέλει ἀπεδείχθη πολὺ ἱκανώτερος εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἐγκαθέτου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. ἐν σχέσει πρὸς τὸν Καλλιόπιον. Σημειῶνω ἐνταῦθα, ὅτι σπουδαῖον ρόλον ἔπαιζε τότε ὡς ἐγκάθετος τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ εἰς τὰς τάξεις τῶν Φλωριναίων καί ὁ ἀποθανὼν Διονύσιος Μπατιστάτος, ὁ ὁποῖος ἐνῶ ἦτο νεοημερολογίτης ἐνεφανίζετο καί ὡς παλαιοημερολογίτης. Παραλλήλως καί ὁ γνωστός νεοημερολογίτης θεολόγος καί Νομικός κ. Ἀθανάσιος Σακαρέλλος, ὁ ὁποῖος ἐξεπέρασε κατὰ πολὺ καί τὸν Μπατιστάτον, μέ τὰ ἐναντίον μας ἄρθρα εἰς τὸν "Ὁρθόδοξον Τύπον", κλπ., ἐνῶ ἀπ' ὅ,τι φαίνεται συνεχίζει τὴν δρᾶσίν του μέχρι καί σήμερον. Φαίνεται πῶς δὲν ἦτο εἰλικρινής ἢ μετάνοιά του δι' ὅσα ἔγραψε παλαιότερον ἐναντίον μας, πράγμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἐξεδήλωσεν προσωπικῶς μετὰ τὸ σχίσμα τοῦ 1995. Ἰσως καί αὐτός καί πολλοὶ ἄλλοι "Παλαιοημερολογῖται" πιστεύουν ὅτι ἡ **"νέα Τάξις πραγμάτων"** τὴν ὁποίαν ἀγωνίζονται νά ἐπιβάλλουν εἰς τὸν χῶρον τῶν Γ.Ο.Χ. δὲν προσκρούει πουθενά ἢ δὲν θά συναντήσῃ σοβαρά ἐμπόδια. Διὰ τοῦτο "προτείνουν" εὐκαίρως ἀκαίρως ἀμοιβαίαν "κατανόησιν" καί "ὑποχώρησιν" μέ κατάληξιν τὴν ἐν τῷ "Παλαιοημερολογιτικῷ Οἰκουμενισμῷ" ἔνωσιν ὅλων τῶν "παρατάξεων", διότι ὅλαι αἱ παρατάξεις εἶναι "κλάδοι" τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.!!!¹²

Καί ὁ μὲν Ἀρχ/της Καλλιόπιος τὸ 1973 μετὰ τοῦ Ἀρχ/του Γερμανοῦ Ἀθανασίου, ἀπεσκίρτησεν τῆς Ἐκκλησίας καί προσέφυγον ὁμοῦ εἰς τὸ Φλωρινικόν σχίσμα, **ἔμειναν ὅμως ὀπίσω του ὡς διάδοχος ἀντάξιος τοῦ Καλλιοπίου, ὁ Ἱερομόναχος Καλλίνικος Σαραντόπουλος**¹³. Οὗτος, κατὰ τὴν διάρκεια ὅλων τῶν ἐτῶν πού ἠκολούθησαν, συνέχισε τὴν φθοράν ἐπὶ τοῦ Ἐπισκόπου Καλλίστου, μέχρις ὅτου τελικὰ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν μεγάλην πτώσιν, ἡ ὁποία ἐσημειώθη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1977.

12

Παράλληλα προωθεῖται καί μία κρατικὴ ἀναγνώρισις, πράγμα τὸ ὁποῖον κατ' αὐτοὺς εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη λύσις τοῦ "παλαιοημερολογιτικοῦ προβλήματος" στὴν σημερινή ἐποχή. Λυπούμεθα δι' αὐτούς, ἀλλὰ μέ τὰ ὀρθόδοξα ἐκκλησιαστικά κριτήρια, **τοῦτο εἶναι ΠΡΟΔΟΣΙΑ**, διότι εἶναι ἄρνησις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., εἶναι ἄλλος Οἰκουμενισμός, τὸν ὁποῖον **ἐπιδιώκει ὁ Νεοημερολογιτισμός**, δι' αὐτὸ καί δὲν θά περάσῃ ποτέ, **ἄσχετα πόσοι ἐνδέχεται νά πέσουν θύματα αὐτῆς τῆς καθαρὰ σατανικῆς προπαγάνδας**. Πιστεύομεν, ὅτι ὁ κ. Χριστόδουλος χαίρει χαρὰν μεγάλην διὰ τὸ κίνημα αὐτὸ τοῦ "παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ", τὸ ὁποῖον ἀνανεωμένον ὑπόσχεται νά φέρῃ εἰς πέρας τὴν λύσιν πού προέτεινε μέ τὴν διατριβή του ἀπὸ τὸ 1982 (Ὁράτε Ἐλευθ. Γκουτζίδη, Ἐλεγχος καί Ἀνατροπὴ τῆς Διδακτορικῆς Διατριβῆς τοῦ κ. Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη ἐπὶ τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ... Ἀθῆναι 1985, σελ. 166 κ.ε.).

13

Πρέπει νά διερωτηθοῦμε μήπως ἐνδεχομένως ὑπάρχουν καί ἐκφρασταὶ τοῦ κ. Καλλνίκου εἰς τὸν χῶρόν μας; **Ἐάν τυχόν δὲν μᾶς ἀπασχολῇ αὐτὸ τὸ σοβαρὸ θέμα, δὲν μπορούμε, κατὰ τὴν ἀποψίν μου, νά καυχώμεθα διὰ τὸ "φρόνιμοι" καί τὸ "ἀκέραιοι" περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ὁ Κύριος**, ἀφοῦ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν κινδυνεύομε νά κατηγορηθοῦμε, ὅτι ἀποδεδειγμένως **"ἐβελουφλοῦμεν"** καί **"στρουθοκαμηλιζώμεν"**.

Κατώρθωσε δηλαδή ο Ίερομόναχος τότε Καλλίνικος Σαραντόπουλος, νά γίνη απόλυτος ρυθμιστής τῆς πορείας τοῦ Ἐπισκόπου Καλλίστου καί τῆς Μονῆς του, μέ ἀποτέλεσμα νά τόν ρίψη εἰς τό Φλωρινικόν σχίσμα, ἐνῶ παραλλήλως, λόγω τοῦ "Φλωρινισμοῦ" τόν ὁποῖον ἐκήρυττε καί εἰς τόν ὁποῖον ἐν τέλει κατέληξεν, "ἐξεδίωξεν", ἐκ τῆς Μονῆς τῶν Ἀγίων Ταξιάρχων Ἀθηκίων Κορινθίας τάς 62 Μοναχάς, αἱ ὁποῖαι εἰς τήν συνέχειαν ἔκτισαν τό μεγάλο μοναστήρι τῆς Ἀγίας Τριάδος Ἐξαμηλίων Κορινθίας. Εἶναι δυνατόν νά ξεχνοῦμε αὐτά τά γεγονότα;

Ἔτσι ὁ κ. Καλλίνικος, ὡς ἐγκάθετος εἰς τόν χώρον τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπό τό 1971 μέχρι τό 1977, ὠδήγησεν εἰς βλασφημίαν καί προδοσίαν τόν Ἐπίσκοπον Κάλλιστον, ἀφοῦ τόν ἔπεισε νά ἀποδεχθῇ καί νά κηρύξη θεωρητικά, ἔστω ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι **τό 1971 ἐδέχθη χειροθεσίαν¹⁴ οὐσιαστικῆν ὡς ἐπί σχισματικοῦ!** Τοῦτο, ὅμως, δέν ὠφέλησεν τόν Καλλιόπιον, οὔτε τόν Καλλνίκον εἰς τίποτα, διότι ἀφ' ἐνός οὐδεὶς ἐπηρεάσθη ἐκ τῶν βλασφημιῶν τοῦ Καλλίστου καί ἀφ' ἑτέρου, τόσον ὁ Καλλιόπιος, ὅσον καί ὁ Καλλνίκος, ὡς σεσηπότα - νεκρά μέλη **ἐξήλθον τῆς Ἐκκλησίας, προσχωρήσαντες ἀμφότεροι εἰς τό σχίσμα τῶν Φλωρινικῶν - Αὐξεντιανῶν.** Ἐκεῖ μέ κάθε "ἐπισημότητα", πάντοτε διά τόν ἴδιον σκοπόν, ὁ πρῶν Κορινθίας Κάλλιστος **ἐγένετο δεκτός ὡς πρῶν Σχισματικός καί ὡς πρῶν ψευδεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος, κατά τοὺς Φλωριναίους, κατέστη "κανονικός καί ὀρθόδοξος" τό 1971, διὰ τῆς "χειροθεσίας" ὡς "ἐπί σχισματικοῦ"!!!** Ποῖος μπορεῖ νά ἐπαναπαύεται σήμερον πλανώμενος, ὅτι δέν ὑπάρχει ὁ κίνδυνος, μεμονωμένως ἢ καί ὁμαδικῶς, νά ἐπαναληφθοῦν, μή γένοιτο, τοιαῦτα φαινόμενα; Μή βιασθῇ κανεὶς νά ἀποκλείσῃ ἓνα τέτοιο κακὸ ἐδεχόμενο, διότι θά ἀποδείξῃ, ἢ ὅτι εἶναι ἀφελῆς, ἢ ὅτι κάτι χειρότερο συμβαίνει.

Ἔτσι βλασφημήσας κατὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς ὁ τότε Ἐπίσκοπος Κάλλιστος ἐξήλθε τῆς Ἐκκλησίας καί "συγκατεριθμῆθη" μετὰ τῶν σχισματικῶν Φλωρινικῶν Ἐπισκόπων, τεθεὶς μάλιστα εἰς τήν σειράν τῶν "πρεσβείων", ὡς "Ἐπίσκοπος ἀπό τό 1971". Αὐτό ἦτο τό "κατόρθωμα" τοῦ "παιδιοῦ", ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀπεκάλει τότε ὁ Κάλλιστος τόν Ίερομόναχόν του κ. Καλλνίκον!

Παραθέτομεν τό ὑπ' ἀριθμ. 141/29 Ἰουλίου 1977 ἔγγραφον τοῦ τότε Κορινθίας Καλλίστου, δι' οὗ ἀποκηρύττει τήν Ἱεράν Σύνοδον ὡς "σχισματοαιρετικὴν", καί προσφεύγει εἰς τήν σχισματικὴν παράταξιν τῶν Φλωριναιῶν (!) διὰ νά ἐνθυμηθοῦμε ὅλοι τά κατορθώματα τῶν Καλλιόπου καί Καλλνίκου. Αὐτοῦ τοῦ ἀποκηρυκτικοῦ ἐγγράφου ἐμπνευστῆς ἢ συντάκτης ἦτο μᾶλλον ὁ Δικηγόρος τοῦ Ἐπισκόπου Καλλίστου, ὁ νεοημερολογίτης θεολόγος καί νομικός κ. Σακαρέλλος.

"Α.Π. 141

Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 29ῃ Ἰουλίου 1977.

ΠΡΟΣ τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῶν Γ.Ο.Χ. (παρατάξεως κυροῦ Ματθαίου¹⁵). Ὁδὸς Κωνσταντινουπόλεως 22-Ροῦφ. ΑΘΗΝΑΣ

14

Τὰς ἀσυλλήπτους βλασφημίας εἰς τὰς ὁποίας ὠδήγησαν τόν δυστυχῆ ἐκεῖνον Γέροντα, ὁ ὁποῖος τελικὰ μετὰ τό 71 καί μέχρι τήν πτώσιν του καί εἰς τήν συνέχειαν, δέν ἤξερε οὔτε τί ἔκανε, οὔτε τί ἔγραφε εἰς τὰ θέματα τῆς Πίστεως, (τά ὑπόλοιπα δέν μᾶς ἐνδιαφέρουν), θά ἴδωμεν εἰς τήν συνέχειαν μέσα ἀπὸ ὠρισμένα κείμενά του, τὰ ὁποῖα ὡς "τυφλός" καί "κωφός" ὑπέγραφεν, καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν σκοτεινῶν συμβούλων του. Ἄς ἔχωμεν ταῦτα πρό ὀφθαλμῶν μας καί οἱ νεώτεροι καί οἱ γεροντότεροι.

15

Ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς τήν ὁποίαν ἠγάλασε τήν ζωὴν του, τώρα ἐγίνε αὐτομάτως σχισματικὴ ὁμάδα, ἐγίνε "Ματθαϊκὴ παράταξις", ἐγίνε, δηλαδή "Κλάδος" τῆς Ἐκκλησίας. Τό ἐρώτημα εἶναι: Διατί ἐπέτρεπεν ὁ Θεὸς αὐτὴν τήν πτώσιν;. Διατί ὁ Ἐπίσκοπος Κάλλιστος περιῆλθεν εἰς ἀδόκιμον νοῦν, καί ἀνευ ὄρων καί ὀρίων ἐγίνε τυφλὸν καί πεθῆνιον ὄργανον τῶν ἐχθρῶν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας; **Ἰδοὺ διατί καί σήμερον τό φαινόμενον τοῦ Καλλίστου**

Τυχάνει γνωστόν εἰς πάντας Ὑμᾶς, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἠναγκάσθην πολλάκις νά ταχθῶ ἀντιμέτωπος εἰς τήν γνώμην Ὑμῶν ἐπὶ ἀρκετῶν καί σοβαρῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τό θέμα τῆς καθαρότητος τῆς πίστεως¹⁶. Ἐν δέ τῶν τοιούτων θεμάτων, τό ὁποῖον μέ εὔρεν ἐξ ὑπαρχῆς ἀντίθετον εἶναι καί ἡ ἄθεσμος, ἀντικανονική καί κακόδοξος διακοπή τῆς κοινωνίας ἡμῶν μετά τῆς ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ τοῦ Μπροπολίτου Φιλαρέτου.....

Ἀκολουθῶς ἐκυκλοφόρησεν ὁ Ὑμέτερος ἀρχιμ. Ἰωάσαφ Ἀνάγνου τό βιβλίον "Βίγλα Ὁρθοδοξίας", τό ὁποῖον προλογίζει μάλιστα ὁ Μακαριώτατος, καί ἐν τῇ ὁποίᾳ αἰτιολογεῖται ἡ διακοπή τῆς κοινωνίας μετά τῆς ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ ὅτι δῆθεν Ρῶσοι τινές δέν τηροῦν μέ ἀκρίβειαν τήν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν¹⁷ καί ὅτι δέν ἀναγνωρίζουν ὡς ἅγιον τόν ἱερόν Αὐγουστίνον Ἐπίσκοπον Ἰππῶνος.....

Ἀτυχῶς διεψεύσθην. Κατόπιν τούτων, διὰ νά μή μετέχω οἰασομένης εὐθύνης ἐνώπιον Θεοῦ, διὰ τό ΣΧΙΣΜΑ Ὑμῶν ἀπέναντι τῆς ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, εἶμαι ὑποχρεωμένος μετά βαθυτάτης μου θλίψεως καί ὀδύνης καί ἐν ἀπολύτῳ ἐπιγνώσει τῆς ἐνεργείας μου αὐτῆς νά Σᾶς δηλώσω τὰ κάτωθι:

Ἐπειδή Ὑμεῖς ὡς Ἀρχιερεῖς κατέστειτε ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΟΙ ἐναντι τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, τῆς ἐδραζομένης ἐπὶ τῶν θεῶν ἐπιταγῶν τῶν ἁγίων ἐπτά Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί πασῶν τῶν λοιπῶν τοπικῶν τοιούτων, ἥτοι σήμερον τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πανιερατάτου Μπροπολίτου Φιλαρέτου, ὅστις φυλάσσει τήν παρακαταθήκην τῆς πίστεως ἀμόλυντον¹⁸.....

Ἐπειδή, καίτοι ἐδέχθημεν παρὰ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τήν ἄρσιν τῆς ἀνυποκρινόμενης ἡμῶν, ὡς πρὸς τό θέμα τῆς χειροτονίας ἡμῶν ὑφ' ἑνός, ἥδη ἀποκηρύσσομεν ὅπερ ἐλάβομεν, ἐπανερχόμενοι εἰς τήν προτέραν καὶ ἀντορθόδοξον¹⁹ κατάστασιν ἡμῶν.

πρέπει νά μᾶς ἀπασχολῇ καί νά μᾶς τρομάξῃ. Ἰδοὺ τί κακόν κάμνουν οἱ κακοὶ σύμβουλοι, οἱ κακοὶ ἐργάται, διὰ τοῦτο ἄς τοὺς προσέκουμε, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Φιλ. γ,2).

¹⁶ Ἡ "καθαρότης τῆς πίστεως" κατὰ τόν Κάλλιστον ἦτο πλέον... ἡ ἐνωσις μέ τοὺς Φλωριναίους καί τοὺς Ρώσους τῆς Διασποράς καί προπάντων ἡ ἀποδοχή τῶν βλασφημῶν φρονημάτων του περὶ "χειροθεσίας"!!

¹⁷ Μωραίνει καί σκοτίζει ὁ Θεός τοὺς βλασφήμους, κἂν εἰσὶν Ἀρχιερεῖς, κἂν Ἱερεῖς, κἂν^η θεολόγοι, κἂν μοναχοὶ κἂν ὀλίγοι, κἂν πολλοί.... "Ὅ,τι καί ἂν συνέβῃ, ἔστω καί ἂν ὑπεκρίθῃ, ὅπως καί ἂν τὰ ἐξέλαβεν ἡ Ἐξαρχία, ἀπεδείχθῃ ὅτι ἡ Ρωσικὴ Σύνοδος οὔτε ἐτήρησεν, οὔτε ἐφήρμοσε τήν Ὁμολογίαν-Ἐκκλησιολογίαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀλλὰ καί παρὰ τὰς πολλὰς προσπάθειάς, τῆς τότε Ἱερᾶς Συνόδου, οὔτε καί ἐκ τῶν ὑστέρων ἐπετεύχθη, ἡ ἐπιδιωκομένη ἀληθείς καί στερεὰ ἐνότης ἐν τῇ κοινῇ πίστει καί ὁμολογίᾳ.

¹⁸ Ἡ Ρωσικὴ Σύνοδος, κατὰ τό ἔγγραφον τοῦτο τοῦ Καλλίστου, "φυλάσσει τήν παρακαταθήκην τῆς Πίστεως ἀμόλυντον". Περὶ αὐτοῦ, ὅμως, ὑπάρχει μακρὰ σειρὰ ἀρθρῶν τοῦ Ἱ. Ἀθωνίτου" δηλαδὴ τοῦ κ. Σακαρέλλου, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν τήν προηγουμένην δεκαετίαν εἰς τήν νεοσημερολογητικὴν Ἐφημερίδα "Ὁρθόδοξος Τύπος", (δέν ἔχω πρόχειρον τήν παραπομπήν, ὅπου διαπιστώνει κανεῖς σέ ποιά παγίδα ἔρριψαν τόν δυστυχῆ Κάλλιστον, ἀφοῦ τόν ἐβάλαν πρῶτα νά ὑπογράψῃ τὰς ἀνωτέρω θέσεις, καί κατόπιν....τί ἐνήργησαν...καί βγάλετε τὰ συμπεράσματά σας..

¹⁹ Ἰδοὺ τό φρόνημα εἰς τό ὁποῖον ὠδήγησαν τόν Ἐπίσκοπον Κάλλιστον. Τοιαύτας βλασφημίας μόνον ἐχθροὶ θά μπορούσαν νά γράψουν. Ποῖος ἠδύνατο νά πιστεύσῃ ποτέ, ὅτι θά ἔφθανε εἰς αὐτό τό ἐσχάτον σημεῖον, ὥστε εὐθέως νά ὁμολογῇ (ἔστω καί ἂν τὰ ἔγραψαν ἄλλοι αὐτός ὑπογράφει καί ἐκτελεῖ), ὅτι, ἐπειδὴ διὰ λόγους ἀσυνεπειᾶς τῆς Ρωσικῆς Συνόδου ἐπὶ θέματος Πίστεως καί Ὁμολογίας διεκόψαμεν τήν μετά τῆς Ρωσικῆς Συνόδου κοινωνίαν, ἐχάσαμεν "ὍΠΕΡ ΕΛΑΒΟΜΕΝ" τό 1971!, καί ὅτι "ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΘΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΡΑΝ ΧΑΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ"; Ἐπ' αὐτοῦ ἀπαντῶμεν, ὅτι οὐδέν ἐλάβομεν παρὰ τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, ὅτε ἠνώθημεν μετ' αὐτῶν τό 1971 καί οὐδέν ἀπωλέσαμεν τό 1976, ὅτε διεκόψαμεν τήν μετ' αὐτῶν κοινωνίαν, ἀλλὰ προσεπαθήσαμεν νά κάνωμεν ἱεραποστολικόν ἔργον Ὁρθοδοξίας καί νά συμβάλωμεν

Ἐπειδὴ πράττετε τό πᾶν, ὥστε νά ματαιωθῇ διὰ παντός ἡ ἐνότης τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τῶν κοινωνούντων μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου διὰ τήν ματαιώσιν τῆς ὁποίας ἄλλωστε προέβητε εἰς τήν ἀποκήρυξιν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ κατ' ἐπανάληψιν ἐζήτησα, τόσον ἐγώ, ὅσον καί πολλοί ἄλλοι, νά προσκομίσετε τὰ αὐθεντικά κείμενα τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Κυκλάδων Γερμανοῦ Βαρυκοπούλου, τὰ ὅποια νά ἀποδεικνύουν ὡς Σεῖς ἰσχυρίζεσθε, ὅτι πράγματι οὗτος ἔσφαλε περὶ τήν πίστιν, ὡς ἡ περιβόητος ἐπιστολή του πρὸς Ἀγιορείτας, τὰ ὅποια οὐδέποτε προσκομίσате ὡς ἦτο φυσικόν, διότι ταῦτα ΔΕΝ ΥΠΙΑΡΧΟΥΝ, διὰ νά εἴχατε ὡς ἐκ τούτου τό δικαίωμα νά προβῆτε εἰς χειροτονίας ὑφ' ἐνός²⁰.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΑΠΟΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝ ΥΜΑΣ

μετὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς ποιμνίου ὡς Ἐπισκόπου Κορινθίας, ἦτοι τοῦ ἡμετέρου Κλήρου, Μοναχῶν καί λαοῦ, ὡς σχισματικούς καί ἀμελοῦντας εἰς τό θέμα τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας καί ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΩ, ὅτι ἐφ' ἐξῆς θά συνεχίσω ἔκων κοινωνίαν μέ τόν Μητροπολίτην Φιλάρετον καί τοὺς κοινωνοῦντας Αὐτῷ.

Ἀρμόδιος δικαστικός ἐπιμελητής ἐπιδότω τήν παροῦσάν μου εἰς τήν πρὸς ἡν ἀπευθύνεται αὕτη πρὸς γνώσιν τῆς, ἀντιγράφων αὐτήν ὁλόκληρον.

Ο ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ"

Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ἐδόθησαν τότε ἀπαντήσεις, ἡ δέ Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα μέτρα, ἥτοι καθήρεσε τόν πρῶην Κορινθίας Κάλλιστον²¹. Ἐνταῦθα θά παραθέσω ἀπλῶς, διὰ τήν ἱστορίαν καί μόνον, δύο κείμενα πού ἐδημοσιεύθησαν; Τό ἀπό 13-9-1977 Δελτίον Τύπου ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, τό ὁποῖον ἀπεστάλη εἰς ἀπάντησιν σχετικοῦ δημοσιεύματος εἰς τήν Ἐφημερίδα "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ", καί ἕτερον κείμενον σχόλιον τῶν Φλωριναίων, δημοσιευθέν πολύ ἀργότερον εἰς τό περιοδικόν των "Φωνή τῆς Ὁρθοδόξιας", ἀριθμ. φύλλου 751/Ἰούνιος 1978. Τό ἡμέτερον Δελτίον Τύπου εἶναι τό κάτωθι:

"Πρὸς τήν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ"

Παρακαλοῦμεν, ὅπως συμφώνως τῷ νόμῳ περὶ τύπου δημοσιεύσετε εἰς τό ἐπόμενον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος σας τὰ κάτωθι σχέσιν ἔχοντα μέ τό δημοσίευμα τῆς 13-8-77 πρὸ τόν τίτλον "Λειτουργία γιά τήν ἔνωσιν τῶν παλαιοημερολογιτῶν"

1ον: Οὐδεμία ἔνωσις Παλαιοημερολογιτῶν ἐγένετο. Τουναντίον εἰς Ἐπίσκοπος ὁ κ. Κάλλιστος Μακρῆς οὐδένα ἐκπροσωπῶν, ἀσεβῶν πρὸς ἑαυτόν καί τήν Ἱεράν Σύνοδον ἐξ' ἧς

ἀποδεχθέντες μίαν ἀκρωτάτην οικονομίαν, ἀποκλειστικῶς καί μόνον διὰ τήν ἔνωσιν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἀποσχισθέντων ἐξ αὐτῆς Φλωριναίων. Ποτέ, οὔτε ὅσον ἀφορᾷ τήν Ἐκκλησιολογίαν, οὔτε ὅσον ἀφορᾷ τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν, ποτέ δέν εἴμεθα εἰς "χαῶδη καί ἀντορθόδοξον κατάστασιν". Πῶς, λοιπόν, ἡδύνατο ὁ Κάλλιστος νά παραμείνῃ εἰς τήν Ἐκκλησίαν μέ τοιαύτας βλασφημίας, καί τί ἄλλο προκύπτει ἐκ τῶν λόγων του, παρά ὅτι εἰς ὁλὴν του τήν ζωήν, τολμῶ τήν ἐκφρασιν, "ἀπατοῦσε" πνευματικά τοὺς ἀνθρώπους, ἀφοῦ τώρα ὑπογράφει, καί "ὁμολογεῖ", ὅτι πρὶν δέν ἦτο οὔτε ὀρθόδοξος, οὔτε Ἐπίσκοπος, ἡ δέ Ἐκκλησία τήν ὁποίαν εὐηγγελίζετο ἦτο μία "παράταξις σχισματική"; Ὡς Ἐπισκοπικόν θεῖον δώρημα! Διὰ σοῦ οἱ ἅγιοι Ἐπίσκοποι ἀναβιβάζονται εἰς τοὺς οὐρανοὺς καί ὑπὲρ τοὺς Ἀγγέλους, ἀλλὰ καί οἱ ἀναδεικνυόμενοι ἀνάξιοι κρημνίζονται..... Ὁ Θεός νά μᾶς ἐλεήσῃ ὅλους καί νά μᾶς φυλάττῃ ἀπὸ τοιούτους κινδύνους.

20

Περὶ αὐτῶν ὁρᾶτε "Κ.Γ.Ο.", Τόμος 1983, σελίδες 27-34 καί 62-66. Τόμος 1985, σελ. 215-218.

21

Οἱ πέντε, πλὴν ὅλων τῶν ὑπολοίπων αἰετικῶν φρονημάτων καί ἀντ' κανονικοτήτων, διὰ τῆς ἀπὸ 11-10-91 "Ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς", τήν ὁποίαν ὑπογράφει δι' αὐτοῦς ὁ Ἱερομ. Εὐθύμιος, καί διὰ τῆς δηλώσεώς των, ὅτι "καλὰ τὰ γράφει ὁ π. Εὐθύμιος", βαρύνονται καί μέ τό περὶ "χειροθεσίας" φρόνημα, ἀφοῦ φρονοῦν περὶ αὐτῆς ὅσα καί ὅπως ἐφρόνει ὁ Κάλλιστος.

προήλθεν, προσέφυγε εἰς τὴν καλουμένην παράταξιν τῶν "Αύξεντιανῶν". Ἡ ἐνέργειά του ἀπεδοκιμάσθη ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ Ποίμνιον.

2ον: Εἶναι ἀσύστολον ψεῦδος τὰ περὶ προσπάθειας ἀποσπάσεως τῆς Μονῆς Ταξιαρχῶν, ἔδρας τοῦ πρώην Κορινθίως. Τό ἀληθές εἶναι ὅτι ἔνεκα τῆς πτώσεως τοῦ Ἐπισκόπου κ. Καλλίστου καὶ τῆς ἐν γένει στάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἡ πλειονότης τῶν Μοναζουσῶν - ὑπὲρ τὰς ἐξήκοντα - ἀπεχώρησαν τῆς Μονῆς ἐποδειξάσαι ἀνωτερότητα, γενναῖον φρόνημα καὶ ὀρθόδοξον συνειδησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3-9-1977.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Γ.Ο.Χ.

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Γκαραγκούνης"

Τό Σχόλιον τῶν Φλωριναίων ὑπὸ τὸν τίτλον "ΟΙ ΜΑΤΘΑΪΚΟΙ":

"Ἡ παράταξις τῶν Ματθαϊκῶν, ἡ ὁποία παριστάνει τοὺς ὑπερζηλωτάς, τὸ τελευταῖον ἔτος λόγῳ προφανῶς, διότι τὸ πλέον ἐπιλεκτικὸν σελεκτὸς τῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Κάλλιτος, ἀπετίναξε τὴν τυραννίαν των καὶ ἠνώθη μέ τὴν κανονικὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Γ.Ο.Χ., δὲν παραλείπει οὐδεμίαν εὐκαιρίαν νὰ συκοφαντήσῃ τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα. Κατανοοῦμεν τὴν θλίψιν των, ἀλλ' ἄς παύσουν νὰ μᾶς προκαλοῦν οἱ ἐγκαταβιοῦντες τῆς ὁδοῦ Κων/λεως 22, διότι ὃν ἀρχίσωμεν ἡμεῖς νὰ ἀναγράφωμεν τὰ κατορθώματά των καὶ αἰρέσεις των, δὲν θὰ μπορέσουν πούθενά νὰ σταθοῦν. "Φωνάζει ὁ κλέπτης, διὰ νὰ φοβηθῇ ὁ νοικοκύρης". Φωνάζουν οἱ "σχιματοαιρετικοὶ" Ματθαϊκοὶ διὰ νὰ φοβηθῶμεν ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι εἴμεθα οἱ μόνοι ἀκραιφνεῖς τηρηταὶ τῆς ἀκαينوτόμου Παραδόσεως. Προειδοποιούμεν διὰ τελευταίαν φοράν. Θὰ λυπηθῶμεν ἂν ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν. διότι τότε...θὰ κλαύσουν οἱ κύριοι αὐτοὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Παρατάξεώς των". (Φωνὴ Ὁρθοδοξίας, φ. 751/Ἰούνιος 1978).

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀπάντησις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λιβελογραφήματος τῶν Φλωριναίων, διότι ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν "Κήρυκα", δι' αὐτὸ δὲν θὰ τὴν παραθέσω²². Εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ ἴδωμεν πῶς ἐδέχθησαν οἱ Φλωριναῖοι τὸν ἐκπεσόντα Ἐπίσκοπον Κάλλιστον, διότι τοῦτο ἔχει ἰδιαίτερη σημασίαν διὰ τὰ σημερινὰ δρώμενα.

Τό πῶς ἐγένετο δεκτὸς ὁ ἐκπεσὼν Ἐπίσκοπος Κάλλιτος εἶναι γνωστόν, ἀλλὰ ὡς φαίνεται ἀπὸ τοὺς σημερινούς ὑποκινητάς καὶ προωθητάς τοῦ "παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ" δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τοῦτο, διὰ τοῦτο καὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι πρέπει νὰ ξεχάσουμε τὰ παλαιὰ καὶ νὰ δοῦμε μόνον τὰ σημερινά. Ἐπειδὴ ὅμως ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰ σημερινά, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὰ παλαιά, διὰ τοῦτο παραθέτω τὴν σχετικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Φλωρινικοῦ σχίσματος, καὶ ἕκαστος ἄς ἐξάγῃ τὰ ἰδικά του ὑπεύθυνα συμπεράσματα, τὸσον ἀπαραίτητα ἄλλωστε διὰ τὰ σημερινὰ τεκταινόμενα.

Ἰδοὺ τὸ ἀποκαλυπτικὸν κείμενον τῶν Φλωριναίων:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2α Αὐγούστου 1977

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Κλῆρον καὶ τὸ ἀπανταχοῦ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας

Ὅσιώτατοι Ἱερεῖς καὶ Μονάζοντες Εὐσεβεῖς Χριστιανοί, τέκνα τῆς Ἡμῶν ταπεινότητος.

Πατρικῶς ἐπευλογοῦντες προαγόμεθα, ὅπως διὰ τῆς παρούσης Συνδικτικῆς Ἐγκυκλίου ἡμῶν πληροφορηθῶμεν Ὑμᾶς ἐπὶ εὐχαρίστου γεγονότος πληροῦντες οὕτω χαρὰς τὰς καρδίας τῶν

²²

Τότε αἱ ἀπαντήσεις ἐδημοσιεύοντο εἰς τὸν "ΚΗΡΥΚΑ", (Τόμος 1987, τεῦχος Ἰουλίου, σελ. 3 καὶ 11-12), σημερινὸν προφασιζόμεθα προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις διὰ νὰ μὴν ...ἐκτίθενται οἱ Φλωριναῖοι καὶ ἰδιαίτερα ὁ κ. Καλλίνικος, καὶ δὲν δημοσιεύονται "καυτὰ" κείμενα.

ἀγωνιζομένων τόν τίμιον ἀγώνα τῆς πίστεως διὰ τὴν ἐπιπόθητον ἐνοποίησην²³ τούτου. Ἐκεῖ δὲ τὸ γεγονός οὕτω:

Ὁ ἐκ τῆς Μαθηαϊκῆς παρατάξεως Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορινθίας κ.κ. Κάλλιστος σταθμίσας ἐνσυνειδήτως²⁴ τὰς εὐθύνas του διὰ τὴν συνεχιζομένην ἄχαρη καὶ ἐπάρατον διαίρεσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος συμπληροῦσαν ἤδη τὸ 40όν ἔτος καί, κρίνας ἀδικαιολόγητον παντελῶς τὴν περαιτέρω διάστασιν τῶν Μαθηαϊκῶν, ὡς ἔχουσιν ἐν βαρυτάτῃ εὐθύτῃ σκοτεινὰ τὰ κίνητρα τῆς διαιρέσεως²⁵, μετὰ τὸ ἱστορικόν γεγονός τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς κανονικότητος ἐν τῇ Ἀρχιερωσύνῃ ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς ὑπερροῖου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, προσήλθεν ἐν ἐπιγνώσει τοῦ συντελουμένου, συνωδῶ τῇ ἐντολῇ τῆς ὡς ἄνω Ἐκκλησίας καὶ ἠτήσατο ἐγγράφως παρὰ τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Συνόδῳ τὴν ἐν αὐτῇ ἐνταξίν του, προσκομίσας ἅμα καὶ ἀποκήρυξιν τῶν Μαθηαϊκῶν μέ τὸν χαρακτηρισμὸν τούτων ὡς σχισματοαιρετικῶν καὶ ὑπαίτιων τοῦ συνεχιζομένου χωρισμοῦ.....καὶ ἀποφασίζει: Τὴν ἔγκρισιν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναγέρου καὶ τὴν πρόσληψιν καὶ ἐνταξίν αὐτοῦ εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ὡς Μητροπολίτου, ἀφ' ἧς ἡ χειροτονία ἐπεκυρώθη ὡς κανονικὴ ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου.

Γνωστοποιεῖ δὲ πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας, Ἱεράς Μονάς, Κοινοτήτας καὶ Παραρτήματα τῆς χώρας καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὸ Θεοβούλητον γεγονός, καὶ εὐχεται θερμῶς ὅπως ἡ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα οἰκονομοῦσα Θεῖα Πρόνοια κατευθύνῃ τὰ θήματα πάντων τῶν διῴσταμένων Κληρικῶν τε καὶ Λαϊκῶν πρὸς ὀλικὴν Ἑνωσιν διὰ τὸν θρίαμβον καὶ τὴν δόξαν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐντολῇ Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

Πρὶν ὅμως συμπληρωθῶν δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐπισήμου ἐκπτώσεως τοῦ Καλλίστου, ἦτοι τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1979, οἱ Καλλιόπιος καὶ Καλλίνικος ἔρριψαν τὸν δυστυχέστατον γέροντα Κάλλιστον καὶ εἰς ἄλλο βάραθρον ἀπωλείας! Οὗτοι, μαζί μέ ἄλλους, ὄντες... "ἀνεπίληπτοι καὶ ἠθικοί", προκειμένου νά γίνουν "Ἐπίσκοποι", ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους Φλωριναίους-Ἀκακιακοὺς-Αὐξεντιανούς, τοὺς ὁποίους ἐκατηγόρησαν ὡς "ἀνηθικούς"²⁶, καὶ κατὰ πρωτοφανῆ πραξικοπηματικὸν τρόπον ἀπεκόπησαν καὶ "ἐπισκοποποιήθησαν", διὰ νά ἐνωθοῦν ἀργότερα (τὸ 1985) καὶ πάλιν νά χωρισθοῦν.... Δηλαδή τὸν δυστυχέστατον ἐκεῖνον γέροντα, ἀφοῦ τὸν κατέστησαν βλάσφημον καὶ ἀρνητὴν τῆς Ἀρχιερωσύνης του, τὸν ὠδήγησαν καὶ εἰς νέον σχίσμα μέσα εἰς τὴν σχισματικὴν παράταξιν τοῦ πρώην Φλωρίνης, εἰς τὴν ὁποῖον τὸν ἀνέδειξαν καὶ ἀρχηγόν²⁷.

²³ "Ἐνοποίησης ἀγῶνος"!!!, δηλαδή καθαρά κοσμική, παραταξιακή-σωματειακή συνειδησις ἀντὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς. Φρικιάζει κανεῖς, ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψιν πόσες φορές διηρέθησαν, πόσες καὶ πῶς ἠνώθησαν οἱ Φλωρινικὲς παρατάξεις, διότι ἀπὸ ἐκεῖ μέσα προκύπτει, ὅτι δὲν ἔχουν στοιχειώδη ἐκκλησιαστικὴν συνειδησιν.

²⁴ Τὸ ἀληθές εἶναι ὅχι τὸ "ἐνσυνειδήτως", ἀλλὰ τὸ "ὑποβολιμαίως", ἀφοῦ ὁ Γέρον Κάλλιστος ἦτο ἀπολύτως κατευθυνόμενος καὶ δὲν γνωρίζομεν διατί παρεχώρησεν ὁ Θεὸς νά προδώσῃ καὶ νά πέσῃ εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του. Τὸ μόνον πού πρέπει νά γνωρίζωμεν εἶναι ὅτι πολλοὶ τρόποι καὶ μέθοδοι ἐπενοήθησαν εἰς τὴν συνέχειαν καὶ ἐπινοοῦνται καὶ σήμερον διὰ τὴν πτῶσιν καὶ ἄλλων.

²⁵ Τὰ κίνητρα τῆς διαιρέσεως, ἦτοι τοῦ σχίσματος τοῦ πρώην Φλωρίνης τὸ 1937 ἦσαν πράγματι σκοτεινὰ, ἦσαν τὰ σχέδια τοῦ Νεοημερολογισμοῦ-Οἰκουμενισμοῦ, ὅπως εἶναι καὶ σήμερον τὰ περὶ ἐνώσεως ἐν τῷ "παλαιοημερολογικῷ οἰκουμενισμῷ". Δηλαδή ὅ,τι δὲν ἐπέτυχεν ὁ πρώην Φλωρίνης τὸ 1937, καὶ μέχρι τοῦ θανάτου του, ὅ,τι δὲν ἐπετεύχθη τὸ 1971, τὸ 1976, τὴν περίοδο πρὸ καὶ μετὰ τὸ 1980, ἢ τὴν περίοδο τοῦ 1990-95, αὐτὸ ἐπιδιώκεται νά ἐπιτευχθῇ σήμερον διὰ τῆς ἐνώσεως ἐν τῷ παλαιοημερολογικῷ οἰκουμενισμῷ.

²⁶ Ἀλλοίμονον ἂν οἱ ἐκάστοτε "ἠθικοί" ἀντιμετώπιζον τοὺς ἐκάστοτε "ἀνηθικούς", ὅπως συνέβη μέ Καλλίνικον, Καλλιόπιον κλπ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1979

**Ἡ παρέμβασίς μας ἐν ἔτει 1977 κατά τῆς πτωτικῆς πορείας
τοῦ τότε Κορινθίας Καλλίστου.**

Ἡμεῖς τό 1977, καί ὀλίγον πρό τῆς τελικῆς πτώσεως τοῦ Καλλίστου, καίτοι νέος καί ἄπειρος, ὅμως, ἐπειδὴ εἶχαμε γνωρίσει ἀπό τοὺς πνευματικούς μας πατέρας καί ζηλωτάς τῆς Πίστεως Κληρικούς, ὅτι ἐπιβάλλεται ἀγών διὰ τὴν καθαρότητα τῆς Πίστεως, ἀπὸ ζῆλον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καί ἀπὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Γέροντα Ἐπίσκοπον, τοῦ ἀπευθύναμεν "Ἀνοικτὴν Ἐπιστολήν". Δι' αὐτῆς ἐξεφράσαμεν τὰς Ἐκκλησιολογικάς μας θέσεις καί τὰς ἀπόψεις μας, μέ ἀφορμὴν τὰ τότε σενάρια περὶ ἐνώσεως, τὰ ὁποῖα ἐκινούντο, ὡς εἴπομεν, ἀπολύτως εἰς τὰ πλαίσια ἐνός "παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ". Ἡ Ἀνοικτὴ αὕτῃ ἐπιστολὴ ἐγγράφη εἰς μίαν ἑξαρσιν ἀγανακτήσεως διὰ τὰ ὅσα συνέβαιναν τότε, πρωτοστατοῦντος τοῦ κ. Καλλινίκου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίων Ταξιάρχων Ἀθηκίων, ἀλλὰ καί εἰς τὸν εὐρύτερον Ἐκκλησιαστικὸν χῶρον. Μετὰ ἀπὸ 23 ἔτη αὐτὸ τό κείμενον τῆς Ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς τό εὐρίσκομεν λίαν ἐπίκαιρον, διότι καί σήμερον πάλιν ἔχουν κορυφωθεῖ τὰ ἴδια ἀκριβῶς σενάρια, μέ τὰ ἴδια σχεδόν πρόσωπα, ἀλλὰ καί νέα ἐκ τῶν ὁποίων ὠρισμένα ἴσως ἀποδειχθῇ, ὅτι μόνον τυπικὰ ἀνῆλθον εἰς τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Παραθέτομεν τό ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1977 κείμενον τῆς ἐπιστολῆς μας:

"Σεβασμιώτατε ἅγιε Κορινθίας, Χριστὸς Ἀνέστη. "Φίλος μὲν Πλάτων, φιλότῃ δέ ἡ ἀλήθεια".

Παρά τὸν σεβασμὸν ποῦ ἔχω εἰς τό πρόσωπόν σας, ἐπιτρέψατέ μου, διὰ πολὺ ὀλίγων σκέψεων νὰ σχολιάσω, ἔστω καί ἂν πικρανθῇτε ἀπέναντί μου, τό ὕμμετερον Ὑπόμνημα ἀποσταλὲν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Γ.Ο.Χ., καί τοῦτο διότι κριτήριον τῶν ἐνεργειῶν μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ ὁποία πρέπει πάντα νὰ λέγεται, ὅσον καί ἂν εἶναι πικρά.

Κατ' ἀρχὴν, Σεβ/τε, δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω τὸν σκοπὸν τοῦ Ὑπομνήματός σας. Θέλετε νὰ ἐκφράσετε τὴν γνώμην σας ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως κυκλοφορηθέντος βιβλίου: "ΒΙΒΛΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ", ἢ θέλετε νὰ παρασύρετε καί τοὺς ὑπολοίπους Ἀρχιερεῖς εἰς τὸν δρόμον τῆς "ἐνώσεως" μέ τοὺς ἄλλοτε "ἄσπονδους ἐχθρούς" σας καί νῦν "προσφιλεστάτους σας ἀδελφούς", Φλωριναίους, καθ' ὃν τρόπον Ὑμεῖς τό ἐπιθυμεῖτε;²⁷

Δεδομένου ὅτι οὐδεμίαν σχεδόν γνώμην ἐκφράζετε ἐπὶ τοῦ βιβλίου, παρὰ μόνον εὐρίσκετε ἀφορμὴν²⁹ τοῦτο διὰ νὰ εἰσέλθετε εἰς τό διακαῶς ἀπασχολοῦν ὑμᾶς θέμα, (τῆς

27

Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ κ. Καλλνίκος ἐξεδίωξε καί τὸν γέροντα Κάλλιστον ἀπὸ τὴν Μονὴν του, τῆς ὁποίας ἦτο κτήτωρ καί τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ἀνέδειξεν, καί ὅπου ἐγκαταβίωσεν ἐπὶ πεντήκοντα καί πλέον ἔτη, διὰ νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ ὁ ἴδιος ὁ κ. Καλλνίκος! Κατέφυγεν, ὡς γνωστόν, μόνος καί ἐγκαταλελειμμένος εἰς τὰ ἀδελφία του, παρὰ τῷ Σοφικῷ. Καί ὁ μὲν Κάλλιστος καί ὁ Καλλιόπιος ἤδη ἀπῆλθον τῶν ὧδε, ὅμως... ὁ κ. **Καλλνίκος** **zñ** **καί καθ' ἡμᾶς ἐνεργεῖ τὰ ἴδια σχέδια καί ἐπιδιώκει τοὺς ἰδίους στόχους**, τοὺς ὁποίους πρῶτος προσδιώρισεν ὁ πρ. Φλωρίνης, ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ ὁ ἀποθανὼν Καλλιόπιος καί ἀποτυχόντος ἐκείνου συνέχισε καί συνεχίζει ὁ κ. Καλλνίκος, ὁ ὁποῖος ἔχει προσβάσεις καί μέχρι τὴν...Προεδρία τῆς Δημοκρατίας! Ὁ νοῶν νοεῖτω.

28

Εἶναι σύμπτωσις, ὅτι καί σήμερον κάποια βιβλία, ἀποκαλυπτικά καί μέ ἰσχυρά ντοκουμέντα εἴτε ἀφορροῦν τοὺς Φλωριναίους, εἴτε τοὺς πέντε πολεμοῦνται; Εἶναι τυχαῖον, ὅτι καί τό τελευταῖον ἀποκαλυπτικὸν καί συντριπτικὸν ἄρθρον τοῦ θεολόγου Καθηγητοῦ κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη, τό ὁποῖον ἀφορᾷ τὸν κ. Καλλνίκο καί τὴν παράταξίν του, δέν δημοσιεύεται εἰς τὸν "ΚΗΡΥΚΑ" ἀπὸ τὸν παρελθόντα Μάϊον προβάλλοντα δέ καί ἀνεπέρειστοι προφάσεις αἱ ὁποῖαι ἀποβαίνουν καί αὐταὶ ὑπὲρ τῶν συκοφαντῶν τοῦ κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη;

29

Τί σύμπτωσις ! Δέν φαίνεται περίεργον, ὅτι καί οἱ νῦν σύμβουλοι τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καί σήμερα δημιουργοῦν παρομοίας ἀφορμὰς, ἐνῶ ἀπειλοῦν νὰ ἐπιφέρουν ἐσωτερικούς διχασμούς πρὸς χάριν τῆς ἐνώσεως μέ τοὺς Φλωριναίους (καί λοιπὰς παρατάξεις) ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς "κοινῆς ὁμολογίας" καί τῆς "κοινῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς" ! Τί σύμπτωσις καί σήμερον τὰ σχετικὰ βιβλία τοῦ κ. Ἐλευθ. Γκουτζίδη, ὅπως τότε τοῦ μακαριστοῦ π. Ἰωάσαφ νὰ τίθενται εἰς τό στόχαστρον, εἴτε ἀφοροῦν τοὺς Φλωριναίους, εἴτε τοὺς πέντε σχισματοαιρετικούς, διότι καί μέ τὰς δύο σχισματικὰς παρατάξεις προβλέπεται "ἔνωσις" εἰς τὰ πλαίσια τοῦ "παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ"!

άνευ ὧρων ἐνώσεως) σᾶς παραθέτω τὴν ἡμετέραν γνώμην ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 18/Φεβρουάριος 1977 ἡμέτερον φυλλάδιον: "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ". Μεταξύ τῶν ἄλλων ἐγράφεμεν: "Αναγνώσαντες τὸ πᾶν τοῦτο τοῦ ἀγωνιστοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας π. Ἰωάσαφ εὐρομεν αὐτὸ ἐποικοδομητικόν, κατατοπιστικόν καὶ διασαφηνιστικόν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διαιρέσεως τῶν Γ.Ο.Χ., ἢ ὁποῖα, ὡς τονίζεται, ἐγένετο διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς καθαρότητος τῆς Πίστεως καὶ οὐχὶ δι' ἰδιοτελεῖς σκοποὺς, ὡς διατείνονται τινες. Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου του, ὁ κατὰ πάντα ἄξιος συγγραφεὺς θίγει καὶ τὰ περὶ τοῦ τρόπου ἐνώσεως. Πολύ ὀρθῶς τονίζει, ὅτι ἐνότης δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς μετανοίας καὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ὀρθοῦ περὶ τῆς Ἐκκλησιολογικῆς τοποθετήσεως φρονήματος, λόγοις καὶ ἔργοις"³⁰. Διὰ τὸν π. Ἰωάσαφ πρόκειται διὰ τὸ δεῦτερον μετὰ τὴν "Ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν του" τοῦ 1974 ἔργου του, εἰς ἀμφότερα δέ διαφαίνεται ἡ ὀρθόδοξος σταθερά καὶ ἀκλόνητος ἐμμονή του εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς διασαφηνίσθη καὶ παρεδόθη ὑπὸ τοῦ μακαρία τῇ λήξει γενομένου κλεινοῦ Ἱεράρχου καὶ Ὁμολογητοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας κυροῦ Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου..."

Δέν προτίθεται νὰ ἀναφερθῶ ἐπὶ ὅλων τῶν σημείων τοῦ Ὑμετέρου Ὑπομνήματος, ἀλλὰ θὰ περιορισθῶ εἰς τινὰ σημεῖα γενικά καὶ σοβαρά καὶ ἂν τὸ ἐπιθυμῇτε δυνάμεθα νὰ συνεχίσωμεν τὸν διάλογον διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπικράτησιν τῆς ἀληθείας.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὑπομνήματός σας ἀναφέρεσθε εἰς τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰωάσαφ, συγγραφεὰ τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου, τὸν ὁποῖον, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ αὐτὸς λόγῳ τοῦ Ἱερατικοῦ τοῦ ἀξιώματος ἔχει εὐθύνην καὶ ἀρμοδιότητα νὰ ὁμιλῇ διὰ τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα, σεῖς τὸν θεωρεῖτε ἀναρμόδιον ἀκόμη καὶ διὰ νὰ "ὑποβάλλῃ προτάσεις" καὶ "νὰ ὑποδεικνύῃ ὁδούς" ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων³¹. Ἀπορῶ πῶς βάλατε τὴν ὑπογραφή σας σέ ἓνα τέτοιο κείμενον τὸ ὁποῖον γίνεται "κάρφος εἰς τὸν ὀφθαλμόν" σας. Καὶ θαυμάζω πῶς θεωρεῖτε ἀναρμόδιον τὸν μεμαρτυρημένως ἀγωνιστὴν τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀρχιμ. π. Ἰωάσαφ, ἐνῶ παράλληλα θεωρεῖτε ὑπερᾶρμόδιον διὰ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις καὶ δὴ διὰ τὰς διεκκλησιαστικὰς ἀποφάσεις ἕτερον (τὸν ὑμέτερον) Ἀρχιμανδρίτην, μὴ ἔχοντα τὴν μαρτυρίαν οὐδέ καν τῆς ὀρθοδόξου πορείας³². Θεωρεῖτε ἀναρμόδιον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐνσυνειδήτως ὑπηρέτησε ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ὑπερᾶρμόδιον νὰ μεταβαίνειν εἰς Ἀμερικὴν καὶ νὰ χειρίζεται διεκκλησιαστικὰ θέματα, ἐκεῖνον τοῦ ὁποῖου τὴν μοναδικὴν "προσφορὰν" πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν, δύναται τις νὰ προσδιορίσῃ μὲ τὰς λέξεις "διχοστασία", "ἔρις", "σκανδαλισμός"! Ἄν ἐκεῖνος (ὁ π. Ἰωάσαφ) περὶ τοῦ ὁποῖου γνωρίζομεν, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, "πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει" δέν ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ ἀσχολῇται ἐπὶ σοβαρῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, πῶς ἔχει τοιαύτην ἀρμοδιότητα ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῖου

30

Τοῦτο σήμερον φαινομενικά-θεωρητικά τὸ ἀποδέχονται, διότι εἶναι βέβαιον, ὅτι ἂν κατορθώσουν νὰ προσβάλουν τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας, αὐτομάτως καὶ ἡ Ὁμολογία-Ἐκκλησιολογία τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀποβαίνει κενὸς λόγος.

31

"Ἄλλη σύμπτωσης αὐτὴ πάλιν ! Τότε ὁ π. Ἰωάσαφ ἐπολεμήθη διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, σήμερον διὰ τοὺς ἰδίους λόγους πολεμεῖται ὁ Πανοσιολογιώτατος π. Ἀμφιλόχιος! Χαρακτηρίζεται ὡς "ἀσεβής" διὰ τοὺς ἰδίους λόγους καὶ πρέπει νὰ βγῇ ἀπὸ τῆς μέσῃ διὰ νὰ μὴ εἶναι ἐμπόδιον. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι καὶ ἄλλοι ἠθέλησαν νὰ "βγάλουν ἀπὸ τῆς μέσῃ" τὰ ἴδια πρόσωπα, ἀλλὰ ἐξήλθον καὶ αὐτοαφωρίσθησαν οἱ ἴδιοι. "Ὡς ἐνθυμηθῶμεν τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ι.Φ.Σ.Κ.Α.Ε. τῆς 1/14-12-1994. Οἱ πέντε, καὶ οἱ ὁμόφρονές των ὠρύοντο κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ διερρήγγουν τὰ ἱμάτιά των φωνασκούντες ἀπὸ πρῆως μέχρις ἐσπέρας: "Ἐξὼ ὁ Ἀμφιλόχιος", "Ἐξὼ ὁ Γκουτζίδης", αὐθιμῶς ὅμως καὶ πρὶν δύσῃ ὁ ἡλιος, ἐξῆλθον οἱ ἴδιοι καὶ τοῦ ΙΦΣΚΑΕ, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Σήμερον πάλιν ἄλλοι ἀπαποῦν καὶ ἐνεργοῦν, ὥστε νὰ ἐξέλθουν τὰ ἴδια πρόσωπα, διότι εἶναι.... "πράκτορες", "τομάρια" καὶ "ἐκθροὶ τῆς Ἐκκλησίας" (Χαρακτηρισμοὶ ἀπὸ καλῶν καὶ γραφίδα Ἀρχιερέως) (!!!). "Ἀπαγε τῆς ἀπρεπείας.. Ἄλλοθι πρέπει νὰ ἀναζητηθῶν οἱ "πράκτορες", οἱ "ἐγκάθετοι" καὶ οἱ "ἐκθροὶ τῆς Ἐκκλησίας".....

32

Δυστυχῶς καὶ ἄλλη σύμπτωσης!!! Οἱ δεδοκιμασμένοι, τίμιοι καὶ ἀνιδιοτελεῖς καὶ συνεπεῖς ἐργάται περικυφονοῦνται, διώκονται, οἱ δὲ ὄψιμοι σύμβουλοι τοῦ Μακαριωτάτου εὐνοοῦνται καὶ τείνουν νὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἰδίαν Ἱστορίαν ! Ἀπορῶ πῶς πολλοὶ ἐξ ἡμῶν μποροῦμε καὶ κρατᾶμε κλειστὸ τὸ στόμα μας, τουλάχιστον ἐν Συνόδοις, καὶ πῶς δίδομεν ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις καὶ ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ! Εἶναι ἀρμόδιοι, ἐκτὸς τῶν ὀψιμων συμβούλων τοῦ Μακαριωτάτου καὶ κάποιος "Τζὼν" καὶ κάποιος "Χένρι" (περὶ αὐτοῦ βλέπε παρακάτω) νὰ ἐξετάζοντες τὰ ἐκκλησιαστικὰ θέματα καὶ νὰ ἀποφαινόμεθα ὡς ἀπὸ καθέδρας καὶ δέν ἔχει δικαίωμα ὁ Ἐπίσκοπος Κήρυκος, ἢ ὁ Ἱερομόναχος π. Ἀμφιλόχιος, ἢ ὁ ἀνιδιοτελής ἐργάτης, ὁ θεολόγος κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης, νὰ παρεμβαίνουν γνωματεύοντες ἐπὶ τῆς 15/7-9-99 Πράξεως τοῦ Σεβ/του κ. Παναρέτου !

ούτε τήν προελευσιν γνωρίζομεν, ἀκόμη οὔτε τόν σκοπόν, διά τόν ὁποῖον ἐνετάχθη εἰς τήν Ἐκκλησίαν, οὔτε τί κρύπτεται πίσω ἀπὸ αὐτόν, ἀλλὰ καί δέν εἶναι πολὺ δύσκολον νά καταλάβωμεν³³.

Νά προχωρήσω ἀκόμη Σεβ/τε; Ἄν ἐκεῖνος πού ἐφάνη συνεπής καί εἰλικρινής εἰς τό πιστεύω του, δέν δύναται νά ἀσχολῆται περί σοβαρῶν ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων, καί νά "υποδεικνύῃ ὅρους", πῶς δύνασθε Ὑμεῖς, Σεβασμιώτατε, νά υποδείξετε "ὅρους" πού ἐφανήκατε ἀσυνεπεῖς εἰς τό Πιστεύω σας, καί ἄλλα μὲν ἐκηρύσατε πρό τοῦ 1971, ἕτερα δέ μετὰ τὰς ἀντορθοδόξους ἐνεργείας σας τοῦ 1971³⁴.

Τοὺς "ὅρους" διά τήν ἀντιμετώπισιν ἐνός θέματος δέν μᾶς τοὺς υποδεικνύουν, (κατὰ τήν ἄποψίν μου), Σεβασμιώτατε, οὔτε τὰ (διακεκριμένα) πρόσωπα, οὔτε τὰ ἀξιώματα, οὔτε τὰ ὀφθίγια. Τοὺς υποδεικνύουν οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀλήθεια³⁵. Τὰ πρόσωπα εἶναι οἱ φορεῖς. Ἄν τό πρόσωπον, ὁ "φορεῦς", ὁρθῶς υποδεικνύῃ, πρέπει νά γίνε-
ται σέβαστῇ ἡ γνώμη του, καί νά λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἔστω καί ἂν εἶναι μοναχός, ἔστω καί ἂν εἶναι λαϊκός. Αὐτό διδάσκει ἡ ἀλάνθαστος ἱστορικὴ ἀλήθεια. Τουναντίον, ἂν ὁ "φορεῦς" "υποδεικνύῃ ὅρους" ἀντιθέτους πρὸς τήν Κανονικὴν Τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, δέν πρέπει νά λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἔστω καί ἂν κατέχη ὁποιοιδήποτε Ἐκκλησιαστικόν ἀξίωμα, ἔστω καί ἂν εἶναι Ἀρχιερεὺς.

Μέ αὐτὴν τὴν ἀρχήν, Σεβασμιώτατε, προσωπικῶς προτιμῶ νά διδάσκωμαι τὰ περί τῆς ἀγιωτάτης μου πίστεως, ἀπὸ ἓνα ἀπλοϊκόν χριστιανόν, συνεπῆν ὅμως περί τήν πίστιν, παρὰ ἀπὸ ἓνα Ἐπίσκοπον ἀσυνεπῇ περί τήν πίστιν, παλινδρομοῦντα καί "ὡς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον".³⁶

Μέ συγχωρεῖτε, Σεβασμιώτατε, πού ἀναγκάζομαι νά ὁμιλῶ κατ' αὐτόν τόν τρόπον. Ἀλλὰ μέ ἐξανασκάζουν τὰ πράγματα. Κἂν ἡμεῖς σιωπήσωμεν, "οἱ λίθοι κεκραῖονται". Ἀναγνωρίζω τοὺς ἀγῶνάς σας ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, σέβομαι τὰ ἔργα σας, ἐκτιμῶ τήν προσευχὴ σας, δέν μπορῶ ὅμως νά παραβλέψω καί τήν ἀστάθειάν σας καί τήν ἀσυνέπειάν σας, πράγματα τὰ ὁποῖα παίζουν εἰς τήν συνείδησίν μου πρωτεύοντα ρόλον, καί ἐπισκιάζουν τὰ ἀνωτέρω.

Ὁμιλεῖτε ἐν συνεχείᾳ περί ἐνώσεως. Ἀλλὰ γνωρίζετε, Σεβασμιώτατε, πῶς μέ ὅσα λέγετε περί ἐνώσεως, ἀρνεῖσθε τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας; Διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΜΙΑ. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΗΝΩΜΕΝΗ. Ὅταν δέ ὁμιλῶμεν περί ἐνώσεως, ἀπὸ ὀρθοδόξου σκοπιᾶς δέν ἐννοοῦμεν ἄλλο τι, παρὰ τήν ἐν μετὰνοίᾳ ἐπιστροφὴν τῶν εἰς τό σχίσμα εὐρισκομένων καί τήν κοινωνίαν τούτων μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος ἀπὸ τό Ὅποῖον ἀπεκόπησαν, τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, δηλ. τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.³⁷

33

Μήπως εἶναι δύσκολον νά ἀντληθῶμεν καί σήμερον τοὺς ρόλους πού διαδραματίζουν κάποιοι ὑπερ-
ορθόδοξοι θεωρητικῶς, οἱ ὁποῖοι, ὅμως, δέν παρέχουν καμμίαν ἐγγύησιν, ἂν εἶναι γνήσιοι ἢ ἐγκάθετοι; Τό δένδρον, πάντως, ὅπως μᾶς λέγει ὁ Κύριος, ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ γινώσκεται καί οὐχί ἀπὸ τό παχύ φύλλωμα τῆς ἀπροσμετρήτου φαρισαϊκῆς ὑποκρισίας. Ὅχι ἀπὸ τήν λεπτήν, πλὴν κακὴν διπλωματίαν, ὑποκρισίαν καί φαρισαϊσμόν.

34

Δυστυχῶς καί σήμερον ὁ Ἱερομ. π. Ἀμφιλόχιος, ὁ θεολόγος κ. Ἐλευθ. Γκουτζίδης, ἀλλὰ καί ἡ ἡμετέρα ἐλαχιστότης, ὁ Ἐπίσκοπος Κήρυκος, εἶναι ἀναρμόδιοι νά προτείνουν, νά γνωματεύουν, νά ὁμολογοῦν καί εἶναι ἀρμόδιοι ὁ Χένρι, ὁ Τζῶν, καί ἡ εὐρυτέρα τῶν ὁμάς, ἡ ὁποία χαλκεύει ἐκ τῶν παρασκηνίων διωκτικά ἔγγραφα - ἀποφάσεις καί παρασύρει Ἀρχιερεῖς! Ποῖον ἄλλο σημεῖον τῶν κακῶν καιρῶν πού διερχόμεθα θέλο-
μεν νά ἴδωμεν διά νά πεισθῶμεν.

35

Παρόμοια, δυστυχῶς, συμβαίνουν καί σήμερον! Διότι κατὰ κόρον κηρύσσεται ὡς "Κανονικόν" καί "ἀληθές" ὅ,τι ἀποφασίσαι ἡ "πλειοψηφία" καί οὐσιαστικά ὅ,τι ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδια τῆς ἰδίας πάλιν προδοσίας καί ὅχι ὅ,τι οἱ θεοὶ καί Ἱεροὶ Κανόνες καί ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια ἐπιτάσσουν.

36

Πῶς νά μὴν ἀγωνιᾷ, πῶς νά μὴ πενθῇ ὄχι μόνον ἡ ταπεινότης μου, ἀλλὰ καί κάθε Γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς μέ τὰ σημερινὰ φαινόμενα;

37

Πότε καί ὡς Ἐπίσκοποι ἕκαστος προσωπικά, ἀλλὰ καί ὡς Ἱερά Σύνοδος θά κηρύξωμεν μέ ἀγάπην, ἀλλὰ καί Ἀρχιερατικὴν παρρησίαν αὐτὰς τὰς ἀληθείας, τόσοι πρὸς τοὺς πέντε, ὅσον καί πρὸς τοὺς Φλωρι-
ναίους; Ἡ μήπως αὐτό θεωρεῖται ἐγωϊσμός καί πρέπει ἀμοιβαίως νά ὑποχωρήσωμεν καί νά ρίξωμεν νερό στοῦ

Εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν παρατηροῦμεν ὅτι, ὁσάκις ἐγένετο λόγος περὶ ἐνώσεως ἀπεσχισμένων, ἡ ἐνωσις ἐγένετο πάντοτε διὰ τῆς μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς τῶν Σχισματικῶν καὶ οὐχὶ διὰ τῆς ἀπευθείας κοινωνίας μετὰ τῶν Σχισματικῶν. Αὕτῃ εἶναι, φρονῶ, ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν φαίνεται ὅτι κηρύσσετε καὶ ὑμεῖς εἰς ὅσα βιβλία ἢ ἐντυπα ἐκδώσατε πρὸ τοῦ 1971. Ἐκτοτε ἐπιζητεῖτε τὴν "ἄνευ ὅρων" ἐνότητα, διὰ νὰ μὴ εἶπω ὅτι ἐπιζητεῖτε τὴν διὰ "μετανοίας" σας ἐνότητα... Τό τονίζω αὐτό, Σεβασμιώτατε, καὶ δὲν δύνασθε νὰ με διαψεύσετε. Ἐνθυμεῖσθε τί διὰ ζωῆς μου εἶπατε τό θέρος τοῦ προηγουμένου ἔτους, ὅτε σᾶς ἐπεσκέφθην μετὰ συναδελφου μου εἰς τό ἐν Ἀθήναις Μετόχίόν σας; "Ἐθεώρουν τὴν χειροτονίαν μου Σχισματικὴν καὶ διὰ τοῦτο ἐδέχθην τὴν χειροθεσίαν".

Ὁμιλεῖτε καὶ περὶ ἐνώσεως παρατάξεων. Ὡστε, Σεβασμιώτατε, πιστεύετε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι διηρημένη εἰς παρατάξεις;³⁸ Πλέον ἀντορθόδοξος γνώμη νομίζω δὲν ὑπάρχει. Δυστυχῶς, χωρὶς κἂν νὰ φαντάζεσθε τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον περικλείει ὁ ὅρος "Παράταξις", τὸν ἐχρησιμοποίησατε κατὰ κόρον, τόσον Ὑμεῖς, ὅσον καὶ ἕτεροι ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες, διὰ νὰ ἐπιτύχετε τοὺς ἰδικούς σας σκοποὺς. Ἀλλὰ εἶναι καιρὸς νὰ κατανοηθῇ τό σφάλμα αὐτό καὶ νὰ ἀποκτήσωμεν ἐκκλησιαστικὴν συνειδήσιν, νὰ χρησιμοποιοῦμε ὅρους ἐκκλησιαστικούς καὶ οὐχὶ κοσμικούς. Τότε μόνον θὰ ὑπηρετήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ θὰ ἀπομακρύνωμεν τό ψεῦδος.

Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω, Σεβασμιώτατε, δύο τινὰ μπορεῖ νὰ συμβοῦν καὶ τοῦτο ἀναλόγως τῶν φρονημάτων σας. Ἡ νὰ "προσπέσετε" μετανοοῦντες μετὰ δακρύων εἰς τὴν περὶ τὸν Αὐξέντιον Ἱεραρχίαν (τὸν ὁποῖον Ὑμεῖς καθαιρέσατε), καὶ νὰ ἀναιρέσητε παντάπασι τὸν ἐαυτὸν σας καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν σας συνειδήσιν, ἢ νὰ διαφωτίσετε ἐκείνους νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ὁποίας Ὑμεῖς εἴσθε Ἐπίσκοπος. Μέση λύσις, κατὰ τὴν ἰδικὴν μου ἀποψιν, δὲν ὑπάρχει.³⁹ Ἄν πιστεύετε εἰς τό πρῶτον ἐκ τούτων, διατί δὲν

κράσῃ μας;" Δηλαδή νὰ δεχθῶμεν, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τό Φλωρινικόν σχίσμα ἔχει μερίδιαν εὐθύνης καὶ ὁ Ἅγιος Πατὴρ, διότι κατὰ τὸν μοναχὸ Μάξιμο Τσακίρογλου, καὶ παλαιότερον κατ' ἄλλους ἐπιφανεῖς ἄνδρας, "θιάσθηκε", ἐνῶ μποροῦσε νὰ προλάβῃ τό σχίσμα; Ἡ ὅσον ἀφορᾷ διὰ τό σχίσμα τῶν πέντε "παῖσι ὁ π. Ἀμφιλόχιος καὶ ὁ κ. Ἐλευθ. Γκουτζίδης", οἱ ὁποῖοι πρέπει ὡς "παλιοτόμαρα" νὰ πεταχθοῦν ἔξω! Μάλιστα, ἐ-σι ἐχαρκτηρίσθησαν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἱερομ. π. Ἀμφιλόχιος καὶ ὁ ἐλλογιμώτατος Θεολόγος κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης ἀπὸ Ἀρχιερατικά χεῖλη, ὅσον ἀφορᾷ δέ τοὺς πέντε : "οὗτοι παρεβίασαν ἀπλῶς τὴν Κανονικὴν Τάξιν, ἐπικαλεσθέντες μάλιστα λόγους... Πίστeweς καὶ διὰ τοῦτο..δὲν πρέπει νὰ τοὺς καθαιρέσουμε, ἀλλὰ νὰ τcύς φέρουμε μέσα, βγά-ζοντες ἔξω δύο τρεῖς "εἰκονομάχους", "πράκτορες", ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας", παλιοτόμαρα, καὶ ἐτσι νὰ γίνουμε δεκαπέντε...". Φρικήζει κανεὶς διὰ τό κατάντημά μας, διότι ἐνῶ κανένα μέτρον δὲν λαμβάνεται, ὥστε νὰ διαφωτισθοῦν οἱ τοιαῦτα κηρύσσοντες, ὥστε νὰ ὀδηγηθοῦν εἰς μετάνοιαν καὶ διόρθωσιν, ἀντιθέτως δέ "λαμβά-^ανονται μέτρα" διὰ τὴν ὁπωσδήποτε, "παραπομπὴν" τοῦ Ἱερομ. Ἀμφιλοχίου εἰς τό "Συνοδικόν Δικαστήριον". Ἐτσι ὅμως συμμετέχουμε εἰς τὰ ἀπρεπῆ τολμήματα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἡ ὄνος τοῦ Βαλαάμ θὰ "ὠμίλει"! Πῶς κατόπιν τούτων νὰ μὴ ἔλθουν τὰ σκάνδαλα καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ;; Πῶς νὰ μὴ ἐπέλθουν μερισμοὶ καὶ σχίσματα; Πᾶς δὲν θὰ φέρωμεν ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην ἡμεῖς οἱ Ἀρχιερεῖς; Τί περισσότερον ἔκαμον καὶ οἱ πέντε καὶ ἐξῆλθον τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐσιαστικά αὐτοαφωρίσθησαν ὑποπεσόντες καὶ εἰς τὰ ἐπιτίμια τῶν Ἀγίων Συνόδων;

38

Αὐτὰ προπαγανδίζονται καὶ σήμερα ἀπὸ τὸν κ. "Χένρι" καὶ τὴν ὁμάδα του. Ὁρᾶτε συνημμένον Παράρτημα. Αὐτό εἶναι τό νέο δόγμα τοῦ "Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ" εἰς τό ὁποῖον, τόσον ὁ κ. Χρυσόστομος Κιούσης μετὰ τοῦ κ. Καλλινίκου Σαραντοπούλου, ὅσον καὶ ἡ προσκεიმμένη εἰς αὐτοὺς ὁμάδα θέλουν νὰ μᾶς ρίψουν καὶ ὡς Ἱερὰν Σύνοδον!

39

Αὐτό λέγομεν καὶ σήμερον. Ὅσοι, ὅμως, ἔχουν τὰ ἴδια φρονήματα καὶ τό ἴδιο πιστεύω μέ τοὺς πέντε, ἄς πᾶνε καὶ ἄς προσπέσουν εἰς αὐτοὺς καὶ μετὰ δακρύων ἄς τοὺς παρακαλέσουν νὰ τοὺς δεχθοῦν. Τό ἴδιο αἱ ποιήσουν καὶ ὅσοι τυχόν πιστεύουν, ὅτι μέ μόνην τὴν κενὴν θεωρητικὴν Ὁμολογίαν καὶ τὴν "ἀλληλοα-ναγνώρισιν" μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἐνωσις μέ τοὺς Φλωριναίους. Ἄς σπεύσουν νὰ "ἀλληλοσυγχωρεθοῦν" καὶ νὰ "ἐνωθοῦν" μέ τοὺς Φλωριναίους καὶ λοιπούς, ὡς ἔχοντες "κοινὴν ὁμολογίαν" καὶ "κοινὴν Ἀποστολικὴν Δια-δοχὴν", καὶ νὰ ἀφήσουν ἡσυχον τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅποιοι καὶ ὅσοι καὶ ἂν εἶναι οἱ τυχόν ἐμπύπτοντες εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις, ἐκτός τοῦ κ. "Χένρι", ἔστω καὶ ἂν παραμένουν τυπικά καὶ ἀπὸ σκοποῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅμως, φοβοῦμαι, ὅτι κατ' οὐσίαν ἤδη δὲν ἀνήκουν εἰς Αὐτήν, ὅπως ἀπὸ πολλά ἔτη δὲν ἀνήκον οἱ πέντε οἱ ὁποῖοι τελικὰ ἐξῆλθον Αὐτῆς ὡς νεκρά καὶ σεσηπτά μελῆ. Ἄς καθαρίσουν λοιπὸν τὴν θέσιν τους καὶ ἄς μὴ θέλουν νὰ παρασύρουν τό σύνολον, διότι ἡ Ἐκκλησία, ὅσον καὶ ἂν δοκιμασῇ, δὲν θὰ χαθῇ, διότι μόνον ἄτομα χάνονται, διὰ τὰ ὁποῖα λυπᾶται ἡ Ἐκκλησία, Δὲν χάνεται ἡ Ἐκκλησία, διότι "πῦλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν" Αὐτῆς.

σπεύδετε νά ζητήσετε ἐν μετανοίᾳ συγγνώμην ἀπὸ τοὺς πρώην "ἄσπονδους ἐχθροὺς σας" καὶ νῦν "προσφιλεστάτους" σας ἀδελφούς; Διατί, ἐάν πιστεύετε οὕτως, παρατείνετε τὸν χρόνον τοῦ "σχίσματός" σας, καὶ ὑπάρχει φόβος τῶρα εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου σας νά μείνετε ἔξω τοῦ "νυμφῶνος" τῆς Ἱεραρχίας ἐνός καθηρημένου "Ἀρχιεπισκόπου"; Μήπως θέλετε νά "σώσετε" (παρασύρετε) καὶ τοὺς λοιποὺς συνεπισκόπους σας; Μάτην κοπιάζετε. Διότι ἐγὼ βλέπω, ὅτι οὐδεὶς τῶν Ἐπισκόπων ἔχει τοιοῦτον φρόνημα.....

Ἐάν ὁμως συμβαίνει τό δεύτερον, Σεβασμιώτατε, καὶ πιστεύετε, ὅτι πρέπει ἡ περί τὸν Αὐξέντιον Ἱεραρχία νά ἐπιστρέψῃ εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν Σῶμα, τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὅπου καὶ Ὑμεῖς ἀνήκετε, τί ἐπράξατε ὡς Ἐπίσκοπος, ἵνα διαφωτίσῃτε τούτους "περί τῆς ἐν ἡμῖν πίστεως"; Οὐδέν. Τουναντίον διὰ τῆς "χειροθεσίας" τὴν ὁποίαν ἀκρίτως ἐδέχθητε, (σ.σ. ὡς ἐπὶ σχισματικῶν ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐδήλωσεν) ἐβλασφημήσατε κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς μὴ ἀρτίως ἐπιφοιτήσαντος κατὰ τὴν χειροτονίαν σας.

Αὐτά, δυστυχῶς εἶναι τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἀπερισκέπτου ἐνεργείας. Ἄν σκεφθῇ μάλιστα κανεὶς καὶ ἀναλογισθῇ ποῖες σκοτεινὲς δυνάμεις ἐκρύπτοντο ὀπισθεν τῶν γεγονότων τοῦ 1971, ποῖα προσωπικά συμφέροντα, ποῖες "κρυφές ἐλπίδες", καὶ πόσος ἀνθρώπινος ἐγωϊσμός καὶ ἀνθρωπαρέσκεια, διδάσκεται πῶς μοναδικὸν κριτήριον εἰς τὰς ἐνεργείας μας πρέπει νά ἔχωμεν μόνον τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν. Ἀναλογίζομαι πόσον τραγικὰ θὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα καὶ μιᾶς ἄλλης ἀπερισκέπτου πρὸς ἔνωσιν ἐνεργείας, ἀνευ καταλλήλου προετοιμασίας, καὶ ἀνευ τοῦ ἰσχυροτέρου κριτηρίου, τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡμεῖς, Σεβασμιώτατε, καὶ ἄλλοτε ὑπεδείξαμεν, ἔστω καὶ ἂν μᾶς θεωρῇτε ἀναρμοδίους, ὅτι ἡ ὀρθή πορεία διὰ μίαν κατὰ Θεόν, ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐπιστροφῇ ἔνωσιν τῶν ἀπὸ σχισμένων ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ ἐρευνᾶ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιολογικῆς τοποθετήσεως ἡμῶν, ἡ ἀξιολόγησις τῆς ὑφ' ἐνός χειροτονίας, ἡ ἀντιμετώπισις καὶ σωστή τοποθέτησις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς "χειροθεσίας" καὶ εἰς τελευταῖον στάδιον ἡ μελέτη τοῦ τρόπου τῆς κατὰ Θεόν ἐνώσεως....

Αὐτὴν τὴν πορείαν τὴν ὁποίαν ἡμεῖς προτείναμεν, ὅτε μᾶς ἐκαλέσατε εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον κατὰ τὴν συνεδρίασιν Αὐτῆς, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1976, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετείχε καὶ ὁ ὑμέτερος Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος, ὡς ἐκπρόσωπός σας, τὴν ἀπεδέχθησαν ἅπαντες. Διὰ ποῖον ἄραγε λόγον, τῶρα ἀρνεῖσθε ἐκείνην τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν τότε ἐλαβεν ἡ Ἱερά Σύνοδος;

Ἡμεῖς, Σεβασμιώτατε, ἐπιθυμοῦμε τὴν κατὰ Θεόν ἔνωσιν, ἡ ὁποία πιστεύομεν, ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ. Ἐάν τὴν βαδίσετε θὰ εἴμεθα παρά τὸ πλευρόν σας. Ἄλλως, ὄχι μόνον δέν θὰ δεχθῶμεν τυχόν παρανόμους πράξεις σας, τὰς ὁποίας βεβαίως ἀπευχόμεθα, ἀλλὰ καὶ θὰ τὰς καταπολεμήσωμεν, ἐάν ὁ μὴ γένοιτο συμβοῦν. Θὰ ἀντιδράσωμεν ἐν ὀνόματι τοῦ δικαϊώματός μας, τὸ ὁποῖον ἔχομεν, ὡς μέλη ὑπεύθυνα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Εὐχόμεθα νά ἀκολουθήσετε τὸν ὀρθόδοξον δρόμον.

Μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ

Μηνᾶς Κοντογιάννης

Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί

Δέν θὰ σχολιάσω περισσότερο τὸ ἀνωτέρω κείμενό μου, διότι θεωρῶ ἀρκετά, ὅσα ὑπεσημειώθησαν. Ἐν μόνον θὰ παρακαλέσω, νά μοῦ ἐπιτραπῇ νά εἶπω: Κατὰ τὴν ἐμὴν ταπεινὴν γνώμην, ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολή ἔχει ἀπόλυτον ἐπικαιρότητα σήμερον, διότι ὁ τότε πολλὰ δράσας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος, ὡς Ἐπίσκοπος πλέον τῶν Φλωρινικῶν, μέ παρομοίας μεθοδεύσεις, ἐπιδιώκει σήμερον, νά "ἐγκλωβίσῃ" τινὰς ἡμετέρους, εἰς τὰ ἰδικά του φρονήματα περί "ἐνώσεως", καὶ ἂν δυνηθῇ νά παρασύρῃ μέ τὰς μεθοδείας του καὶ τὰ μέσα ποῦ διαθέτει καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἱεραρχίαν εἰς τὸν ἰδικόν του "παλαιοημερολογιτικόν οἰκουμενισμόν", συνεργούντων καὶ τοῦ "Χένρι" καὶ τινων ἡμετέρων συνεργαζομένων μετ' αὐτοῦ. Κατόπιν τούτων, Μακαριώτατε καὶ Ἅγιοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, παρακαλῶ νά ἀκούσωμεν ὅλοι

τό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: "Βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τὴν κατατομήν" (Φιλιπ. 3,2).

Ἄλλη παρέμβασίς μας τό 1981

Δυστυχῶς καί μετά τήν πτώσιν τοῦ Καλλίστου δέν σταμάτησε τό ἔργον τοῦ ὁ "Παλαιοημερολογιτικός Οἰκουμενισμός". Στόχος τοῦ συνέχισε νά εἶναι, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει πάλιν καί σήμερον, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τήν φοράν αὐτήν ἐκμεταλλευόμενος τόν ζήλον τινῶν διά τήν ἐν Χριστῷ ἔνωσιν ὅλων τῶν παλαιοημερολογιτικῶν παρατάξεων, ἐπεδίωξε, μέσω συγκεκριμένου, πλήν οὐδόλως ἐμφανιζομένου, προσώπου νά παρασύρῃ καί τόν Ζηλωτήν Μητροπολίτην Κιτίου κ. Ἐπιφάνιον.

Ὅμως αἱ κανονικαί, φιλάδελφοι καί συντονισμένοι τότε ἐνέργειαι τόσον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅσον καί τῶν θεολόγων, ἀλλά καί ἡ σύνεσις καί περίνοια τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Κιτίου κ. Ἐπιφανίου συνέτριψε τά σχέδια τοῦ "Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ", ἐνῶ πρέπει νά ὁμολογήσουμε καί τό ὅτι ὁ Σεβ/τος, μέ τό κίνημα ἐκεῖνο, συνέβαλεν, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τήν προώθησιν τοῦ θεολογικοῦ Διαλόγου μετά τῆς Φλωρινικῆς παρατάξεως, τότε ὑπό τήν ἡγεσίαν τοῦ Αὐξεντίου, καί σήμερον τοῦ κ. Χρυσοστόμου Κιούση.

Παραθέτω τήν σημαντικήν καί ἱστορικήν, Δήλωσιν τοῦ Σεβ/του Κιτίου κ. Ἐπιφανίου πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον εἰς τήν ὁποίαν ἐκθέτει τὰς ὀρθοδόξους θέσεις τοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τό θέμα τῆς ἐνώσεως μέ τοὺς Ρώσους, τήν λεγομένην "χειροθεσίαν" καί τήν ἔνωσιν" μέ τὰς παλαιοημερολογιτικὰς παρατάξεις. Ἰδού αὕτη ἡ Δήλωσις μέ τήν ὁποίαν ὁ Σεβ/τος διησφάλισε καί τόν ἑαυτόν τοῦ καί γενικώτερα τήν ἀγάπην καί ἐνότητα, ἐνῶ συνέτριψε τόν παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΙΟΥ Γ.Ο.Χ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29-8-1981

ΠΡΟΣ

τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Σεβασμιώτατοι καί Ἅγιοι ἀδελφοί

Ἐπειδὴ πάντοτε ἐπιθυμοῦσα τήν εἰρήνην καί τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πολὺ δέ περισσότερον τήν ἐνότητα τοῦ σώματος τῶν Ἐπισκόπων Αὐτῆς, ἐπειδὴ οὔτε ἄχρι τοῦ νῦν ἡ τοιαύτη ἐπιθυμία μου ἡλλοιώθη, καί ἐπειδὴ τελευταίως παρατηρεῖται κάποια διαφοροποιήσις εἰς τὰς σχέσεις ὑμῶν ὡς Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί ἐμοῦ ὡς Ἐπισκόπου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐναντι αὐτῶν ποῦ παλαιότερον μᾶς συνέδεον καί μᾶς ἦνωνον πνευματικῶς καί αὐτῇ, ὡς μοῦ ἐδηλώσατε εἰς τήν συνεδριάσιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς 18 καί 19 καί 20 Αὐγούστου 1981, προεκλήθη ἐκ τῶν δημοσιευμάτων μου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καί εἰδικώτερον μετὰ τό ἔτος 1977.

Διὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ διὰ τοῦ παρόντος Γράμματός μου νά παράσχω τὰς ἀκολουθούσας διασαφήσεις καί τοῦτο πρὸς πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, τῆς Ἀγάπης καί τῆς ἐνότητος εἰς τὰς ψυχὰς μας.

Τά δημοσιεύματα, τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφόρησα καί ἔχουν τήν ὑπογραφήν μου ἀπὸ τό 1977 καί ἐξῆς εἶναι ὑπαγορευμένα ἐκ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος καί τῆς αὐτῆς ἐπιθυμίας, ἡ ὁποία, ὡς ἀνέφερον ἀνωτέρω, μέ ὠθεῖ νά συντάξω καί τό παρόν γράμμα μου.

Μερικαί ἐκφράσεις καί διατυπώσεις τῶν δημοσιευμάτων μου, ὡς μοῦ ἐδηλώσατε προφορικῶς κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱεραρχίας ὠδήγησαν ὑμᾶς, ὡς καί τινες ἄλλους, εἰς συμπερασματικὰς κρίσεις καί θέσεις ἀντιθέτους ἢ διαφόρους ἐκείνων τὰς

ὁποίας ἐγὼ εἶχον εἰς τὴν σκέψιν μου, καὶ διευτύπωσα, εἰδικώτερον δέ ὅτι ἐδημιουργήθησαν ἐσφαλμέναις ἐντυπώσεις σχετικῶς μέ τὰς θέσεις μου περὶ τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν, τὴν Ἐκκλησιολογίαν, τὰς ἄλλας παλαιοημερολογιτικὰς παρατάξεις, τὴν ἐνωσιν μετ' αὐτῶν καὶ τὴν χειροθεσίαν τοῦ 1971.

Πρὸς ἄρσιν τῶν ἐσφαλμένων αὐτῶν ἐντυπώσεων καὶ ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης πάσης ψυχῆς, ἐπιθυμῶ νὰ διευκρινίσω τὰ ἀκόλουθα:

1) Οὐδέποτε ἀμφέβαλον διὰ τὴν συνέχειαν τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἐλκόντων τὰς χειροτονίας ἐκ τῆς ὑφ' ἐνός Ἐπισκόπου γενομένης χειροτονίας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Ματθαίου κατὰ τὸ ἔτος 1948, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐν τοῖς πράγμασιν ἐπισκοπικῆς συμπεριφορᾶς μου ἀποδεικνύεται.

2) Δέν ἀμφισβήτησα ποτέ ὅτι ἡ Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος μετὰ τῆς ὁποίας ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἔχει πολυετὴ πνευματικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν, εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος ἐν Ἑλλάδι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὡς καὶ τοῦτο ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν σχέσεών μας ἀποδεικνύεται ἀναμφιβόλως.

3) Τοὺς λοιποὺς παλαιοημερολογίτας Αὐξεντιανούς καὶ ἄλλους, τοὺς ἐθεωροῦσα καὶ τοὺς θεωρῶ, ὡς διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, διὰ τοῦτο καὶ δέν ἔχω μετ' αὐτῶν μυστηριακὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἐκκλησιαστικὴν σχέσιν.

4) Τὴν ἐνωσιν τὴν ἀντιλαμβάνομαι, ὅπως οἱ ἱεροὶ Κανόνες καὶ ἡ διδασκαλία τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν δισχισιτὴ πορείαν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ὀριοθετεῖ, ἦτοι ὡς συνεχῇ προσπάθειαν καὶ ἀγωνίαν τῶν ὑπευθύνων προσώπων τῆς Ἐκκλησίας νὰ φέρουν εἰς τὴν "Μάνδραν" τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ πάντας τοὺς φέροντας ἐν ἑαυτοῖς τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπους καὶ τοῦτο διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἐν πνεύματι ἀγάπης, εἰρήνης καὶ ἐνότητος.

5) Τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1971 γενομένην ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς χειροθεσίαν, ὡς εἶπον καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς 19 καὶ 20 τρεχόντος μηνός, τὴν ἐδέχθην, ὡς τὴν ἐδέχθητε καὶ ὑμεῖς μετὰ ταῦτα. Οὐχὶ ὡς ἐνεργοποιήσιν ἢ ὀλοκλήρῳσιν τοῦ ἐν ἐμοὶ Ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, ἀλλὰ ὡς μίαν τυπικὴν ἐξωτερικὴν πράξιν πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ἤδη ὑπαρχούσης Ἀρχιερωσύνης μου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπίστευσα, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἐλληνιστὴν γενομένην ὁμιλίαν τοῦ Σεβ/του Ἐπισκόπου Γερμανίας Φιλοθέου εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Μεταμορφώσεως Βοστώνης Η.Π.Α., ὅτι οἱ Ρῶσσοι ἐπίστευσαν κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ διεύρυνσις τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καὶ γίνῃ δυνατὴ ἡ ἐνωσις τῶν Αὐξεντιανῶν μετὰ τοῦ Σώματος τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, καθ' ὅσον οὗτοι ἔθετον ὡς πρόφασιν τῆς ἀρνήσεώς των πρὸς ἐνωσιν τὴν ὑφ' ἐνός χειροτονίαν.

Πιστεύω, ὅτι αἱ ἀνωτέρω διασαφήσεις μου δέν θὰ ἀφήσουν περιθώρια διὰ παρερμηνείας καὶ ἐσφαλμένας ἐντυπώσεις καὶ οὕτω σκανδαλισμοῦ ἀσθενῶν συνειδησέων, ἐπευχόμενος, ὅπως ὁ Κύριος φωτίζει, εἰρηνεύῃ, ὁμονοῇ καὶ ἐνῶνῃ ἅπαντας τοὺς θέλοντας σωτηρίας ἐπιτυχεῖν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας Του.

Καὶ πάλιν, ἐάν κάποια ἐκφράσεις ἢ διατύψεις εὐρισκομένη εἰς τὰ ὑπ' ἐμοῦ δημοσιευθέντα κείμενα δέν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, κρίνω ταύτην ἀπορριπτέαν ἐκ τῶν κειμένων μου.

Αἱ ἀνωτέρω διασαφήσεις ἐγράφησαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, τῆς πνευματικῆς ἀγάπης καὶ ἐνότητος ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν εὐχομαι καὶ ὑπὲρ ἧς ἀγωνίζομαι.

Μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης

Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις ἀδελφός καὶ συλλειτουργός σας

(τίθεται ὑπογραφή)

+ Ὁ Κιτίου Ἐπιφάνιος

Διά τήν πληροφόρησιν τῶν νεωτέρων εἰς τήν Ἀρχιερωσύνην ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, δηλαδή διὰ νά γνωρίζουν τί εἶχε προηγηθεῖ, παραθέτω καί τήν ἀπό 25-12-1981 ἐπιστολήν μου πρὸς τόν Σεβ/τον, ἡ ὁποία ἀφορᾷ κυρίως τὰ δημοσιεύματά του, χωρίς νά σημαίνει ὅτι μόνον αὐτό τό σχετικόν κείμενον ὑπάρχει.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΚΗΡΥΞ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ"

Κων/λεως 22-Τ.Τ. 308

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Δεκεμβρίου 1981 (π.ῆ.)

ΠΡΟΣ

τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κιτίου κ. Ἐπιφάνιον

Εἰς Λάρνακα Κύπρου

Σεβασμιώτατε εὐλογεῖτε.

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ ὑποκλινόμενος ἀσπάζομαι ὑμετέραν δεξιάν αἰτούμενος εὐχάς καί εὐλογίας, ἐπὶ δέ τῇ εὐσήμενῃ ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, εὐχομαι Ὑμῖν ὑγείαν καί μακροήμερευσιν, εἰς ἅπαντας δέ, ὅπως χαρίσῃται τό θεῖον Βρέφος εἰρήνην, ταπεινώσιν, ὑπακοήν εἰς τό θέλημά του καί καθαρὰν Ὁμολογίαν τῆς Πίστεως μέχρι τελευταίας μας ἀναπνοῆς.

Θεωρῶ καθήκόν μου νά σᾶς γράψω μερικές σκέψεις, ὡς υἱός πρὸς πατέρα, διὰ νά σᾶς ὑπενθυμίσω ἐκεῖνο, τό ὁποῖον πολλάκις προφορικῶς εἰς τὰς κατ' ἰδίαν συζητήσεις μας σᾶς ἐτόνιζα, ὅτι δηλαδή, ἐπειδὴ τὰ κείμενά σας, κατὰ τό πλεῖστον αὐτῶν μέρος εἶναι μεμπτά καί βλάβημα, δέον, ὅπως ἀνακληθοῦν.

Βεβαίως, ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τόν ἰσχυρισμόν σας, ὅτι οὐδέποτε εἶχατε εἰς τήν σκέψιν σας, θέσεις τὰς ὁποίας ἡμεῖς ἐξάγομεν, ὡς συμπεράσματα ἀπό τὰ κείμενά σας, ἀλλ' ὅτι αἱ σκέψεις σας καί αἱ προθέσεις σας εἶναι ὀρθόδοξοι καί ὅτι ἐμεῖς δέν τὰς καταλαβαίνομεν καί παρερμηνεύομεν αὐτάς, καί ἐπομένως κακῶς σᾶς χαρακτηρίζομεν ἐκ τῶν κειμένων σας, ὡς ὁπαδόν τῆς θεωρίας τοῦ "παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ". Δυστυχῶς, Σεβασμιώτατε, τὰ κείμενά σας εἶναι σαφῆ καί δέν ἐπιδέχονται τοιαύτας συζητήσεις.

Ἦδη ἀπό τῆς 20 Μαρτίου τοῦ 1978, ὅταν μᾶς ἀπεστείλατε τήν "ΕΚΚΛΗΣΙΝ" σας τοῦ Πάσχα 1978, εἰς ἐπιστολήν μου σᾶς ἐκρυσσε τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου καί σᾶς ἔγραψα χαρακτηριστικῶς: "Φαίνεται ὁπαδός τῆς θεωρίας τῶν κλάδων ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται καί ὁ σημερινός Οἰκουμενισμός". Ἐκτοτε πλεῖστα ἄλλα μεμπτά καί βλάβημα κείμενα ἐκυκλοφορήσατε καί ἐπεδεινώσατε ἀφάνταστα τήν θέσιν σας καί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

Τήν 18-21/8/1981 συνεκλήθη ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν ὁποίαν ἐτέθη πρὸς συζήτησιν καί τό θέμα: "Θέσεις καί διατυπώσεις τοῦ Σεβ/του Κιτίου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κλπ", τό ὁποῖον ὅμως διὰ τρίτην φοράν δέν ἠεθλήσατε νά συζητηθῇ⁴⁰ Ἡ Ἱερά Σύνοδος βλέπουσα, ὅτι δέν πρέπει νά παραμένετε ἐπὶ πολὺ ἐκτεθειμένος, σᾶς παρεκάλεσε νά ὑποβάλλητε μίαν Δήλωσιν, εἰς τήν ὁποίαν θά ἐδηλώνατε τό ὀρθόδοξον φρόνημά σας σχετικῶς μέ τήν ἀκαινοτόμητον Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν, τοὺς ψευδοπαλαιοημερολογίτας, τήν χειροθεσίαν τοῦ 1971 καί τήν ἔνωσιν τῶν ἀπεσχισμένων ψευδοπαλαιοημερολογιτῶν μετά τῆς Ἐκκλησίας, καί συγχρόνως νά ἀναιρούσατε ὅ,τι ἀντίθετον εἶχε διατυπωθεῖ εἰς τὰ κείμενά σας, διὰ νά δημοσιευθῇ εἰς τόν "Κήρυκα Γνησίων Ὁρθοδόξων" καί νά παύσῃ ἡ κατηγορία κατὰ τοῦ Σεβ/του Κιτίου, ὅτι δέν φρονεῖ καί δέν ὁμολογεῖ ὀρθοδόξως. Καί τήν μέν Δήλωσιν συνετάξατε καί ὑποβάλατε, πλὴν, ἐν αὐτῇ δέν ἀναιρέσατε τὰ μεμπτά σημεῖα τῶν κειμένων σας, ἀλλά ἰσχυρίσθητε, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐδημιούργησεν

"έσφαλμένους έντυπώσεις" περί αυτών, και όσοι διέκριναν τό μεμπτόν τών κειμένων σας είναι "άσθενείς συνειδήσεις". Δυστυχώς εκείνο τό κείμενον, τό όποϊόν συνέταξα, κατόπιν έκφρασθείσης έπιθυμίας σας, δέν τό έλάβατε ύπ' όψιν, αλλά διατυπώσατε έτερον, κατά τοιοϋτον τρόπον, ώστε ένώ έμμένετε εις τάς προηγουμένας σας θέσεις, συγχρόνως διατυπώνετε και τήν μομφήν κατά τής 'Ιερās Συνόδου και παντός έτέρου περί "έσφαλμένων έντυπώσεων" και "άσθενών συνειδήσεων".

Αυτό ακριβώς τό γεγονός δέν μάς επέτρεψε νά δημοσιεύσωμεν τήν "Δήλωσίν" σας εις τόν "Κήρυκα", ως προεβλέπετο, ένώ παραλλήλως, προσωπικώς ήναγκάσθην νά μελετήσω και πάλιν τά κείμενά σας, ως και τήν πρόσ έμέ άλληλογραφίαν σας και διεπίστωσα δι' άλλην μίαν φοράν, πόσον αι διατυπωθεΐσαι θέσεις σας είναι μεμπταί και βλάσφημοι και θίγουν και τήν 'Αρχιερωσύνην σας και τήν 'Ιεράν Σύνοδον, αλλά και όσους γνωρίζουν, ως ό υποφαινόμενος, και άνέχονται εισέτι τά τοιαϋτα κείμενα σας.

'Ισως μέ έρωτήσετε, διατί τόσον καιρό δέν σās έγραψα; Θά σās άπαντήσω. 'Ως σās έΐπον και προφορικώς, ώφειλον νά αναμένω τήν άπόφασιν τής 'Ιερās Συνόδου σχετικώς μέ τά κείμενά σας. 'Αλλωστε τό έπεχείρησα πολλάκις, προφορικώς, όπως και άλλοι, αλλά δέν γνωρίζω ποΐαι δυνάμεις ή ποΐαι αίτίαι σās κρατούν δέσμιον.

Προσεπάθουν πάντοτε εις τάς κατ' ιδίαν συναντήσεις μας νά σās έπισημάνω, πόσον έκτίθεσθε, μέ τό νά διατυπώνετε τοιαύτας θέσεις και νά συνειδητοποιήσετε, ότι δι' αυτών θίγεται και τό 'Αρχιερατικόν σας άξίωμα και τήν θέσιν σας έν τή 'Εκκλησία, αλλά μου άπαντούσατε: "Έτσι ξέρω νά γράφω". 'Η άπάντησίς μου ύπήρξε πάντοτε σαφής, πιστεύω νά τήν ένθυμείσθε. "Έν τοιαύτη περιπτώσει, σās έλεγα, είναι προτιμότερον νά μή γράφετε". Σεις όμως περισσότερον έγράφατε και συνεχώς εις περισσότερα σφάλματα περιπίπτετε.

Και έτερα έξ αγάπης, έγώ και ό 'Ελευθέριος έπράξαμεν δι' έσās και συνεχώς πράττομεν, διότι θελομεν νά σās έχωμεν εις τήν συνειδησίμ μας αληθινόν και όμολογητήν 'Ιεράρχην. Τοϋτο, όμως, ως πληροφορούμεθα, χαρακτηρίζεται, ως κρυφά σχέδια στρεφόμενα έναντίον σας και δέν χάνετε τήν εύκαιρίαν εις τάς έπιστολάς σας νά γράφετε ύπονοΐας και φαντασίας, ότι δήθεν δολιοπλοκοϋμεν κατά τοϋ προσώπου σας.

Τό γεγονός τοϋτο Σεβασμιώτατε πολύ μέ άνησυχεί, διό άπορώ και διερωτώμαι: Ποϊόν είναι τό κριτήριο τών σκέψεών σας; Τί θά ήθέλατε άπό ήμās νά πράξωμεν, διά νά είμαστε άρεστοί εις ύμās; Νά σās κολακεύσωμεν, ή νά σās έΐπωμεν, ότι τά κείμενά σας είναι άμεμπτα; Τάτε ίσως νά είμαστε άρεστοί εις ύμās, άρεστοί εις τό πρόσωπόν σας, όχι όμως άρεστοί εις τόν Θεόν, διότι ψευδώς θά σās έλέγομεν, ότι όρθώς έχουν. Βεβαίως δέν άρνηθήκαμε, ούτε και τώρα άρνούμεθα τήν βοήθειάν μας, ύποδεικνύοντες τά σφάλματά σας, και έπαναλαμβάνοντες τήν άποψίν μας, ότι πρέπει νά άναιρέσετε όσα έγράψατε ή άπλώς ύπεγράψατε και είναι άντίθετα πρόσ τήν 'Ορθόδοξον διδασκαλίαν και 'Ομολογίαν τής Πίστεως, έστω και άν τήν ύπόδειξιν ταύτην τήν θεωρήσετε ως σχέδιον στρεφόμενον κατά τοϋ προσώπου σας, ήμās δέ "κακούς θεολογικούς συμβούλους". 'Οφείλω νά σās έπιστήσω τήν προσοχήν, ώστε νά διακρίνετε ποΐοι είναι οι... "κακοί σύμβουλοι".⁴¹

'Ημείς πάντοτε μέ αγάπην και υϊκόν σεβασμόν έπαρατηρήσαμεν τά λάθη σας και νύν πάλιν σās λέγομεν, ότι πρέπει νά άπαλλαγίτε άπό τόν "έφιάλτην", μήπως ταπεινωθήτε άναιρουντες τάς μεμπτάς θέσεις σας και όμολογούντες πάν ό,τι βαρύνει ύμās, ένώ τουναντίον τοϋτο είναι 'Επισκοπική άρετή και θάρρος, τοϋτο είναι αληθής 'Ομολογία δι' Υμās. Τοιοϋτοτρόπως και έσεις θά ήρεμήσετε και τόν λογισμόν σας θά αναπαύσετε και ό έλεγχος τής συνειδήσεως θά σταματήσει και τούς συνεπισκόπους σας και τό πλήρωμα τής 'Εκκλησίας θά χαροποιήσετε και τόν έαυτόν σας θά τιμήσετε και τόν Θεόν θά δοξάσετε.

'Ησυχλήθην λοιπόν, Σεβασμιώτατε, αρκετά μέ τά κείμενά σας και διεπίστωσα δι' άλλην μίαν φοράν, ότι αι θέσεις σας πραγματικώς σκανδαλίζουν τόν άναγνώστην, όχι διότι έχει "άσθενή συνειδησιν", όπως γράφετε εις τήν "δήλωσίν" σας, άλλ' έπειδή είναι άντορθόδοξοι, πεπλανημένοι και δημιουργοϋν τήν άμφιβολίαν εις θέματα Πίστεως και 'Ομολογίας. Είναι τόσον χαρακτηριστικά τά κείμενά σας, και δέν έπιτρέπεται νά άμφιβάλετε περί τοϋτου,

ούτε νά ισχυρίζεσθε, ὅτι αἱ ὑποδείξεις αἱ ὁποῖαι σᾶς ἔγιναν εἶναι ἀσαφεῖς, ἀφοῦ ρητῶς ὑπεδεικνύοντο τὰ σχετικά χωρία. Ἐάν παρ' ἐλπίδα συμβαίνει τοῦτο, δηλαδή ἐάν δέν καταλαβαίνετε τὰς ὑποδείξεις, ὡς ἰσχυρίσθητε, τότε ἡ ἀνησυχία μου γίνεται ἀπερίγραπτος, διότι θά πρέπει νά δεχθῶ, ὅτι σᾶς ἐχρησιμοποίησαν ἄλλοι "ὡς τυφλόν καί ἄβουλον ὄργανόν των", ὅπερ δέν δύναμαι νά δεχθῶ ἀπόλυτα.

Θά παραθέσω τινάς ἐκ τῶν θέσεων τῶν κειμένων σας: Εἰς ἓν σημεῖον τῆς ἀπό 14-4-79 "ΕΚΚΛΗΣΕΩΣ" σας γράφετε:

"Ἀμφιβάλλω, ἐάν θά ἀποφύγωμεν τόν λιθοβολισμόν, ὅταν ὁ λαός ἀντιληφθῇ, ὅτι καπηλευόμεθα τήν σωτηρίαν του καί εἰς βάρος του ὑπηρετοῦμε πλειάδα παθῶν..."

Καί σᾶς ἐρωτῶ Σεβασμιώτατε: Ἀντιλαμβάνεσθε τί φοβερὰ πράγματα γράφετε; Ἐάν πιστεύετε τόσον ὑμεῖς, ὅσον καί ἡ Ἱερά Σύνοδος καί ἐν γένει ἡ ἀκαينوτόμητος Ἐκκλησία "καπηλεύεται τήν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ", τότε τό ὀλιγώτερον τό ὁποῖον εἶχατε νά ἐκάμνατε, ἐάν τοιοῦτόν τι ἐπιστεύατε, νά διαμαρτυρηθῇτε πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον καί νά παραιτηθῇτε καί ὄχι νά ὑβρίζετε καί νά βλασφημῇτε τοὺς πάντας καί τὰ πάντα καί νά σκανδαλίζετε τόν εὐσεβῆ λαόν, τόν ὁποῖον ὁ Θεός σᾶς ἐνεπιστεύθη νά οἰκοδομήσετε πνευματικῶς καί νά ὁδηγήσετε εἰς τήν οὐράνιον Βασιλείαν.

Σεβασμιώτατε, εἴθε τὰ ὅσα ἐγράψατε νά μὴ τὰ ἔχετε γράψει ἐν ἐπιγνώσει, διότι τότε ὑπάρχει κάποια ἐλπίδα νά ἀντιληφθῇτε πόσον σᾶς ἔχουν ἐκθέσει, ἀλλά διερωτῶμαι, διατί ὅταν σᾶς ὑποδεικνύονται τὰ σφάλματά σας ὀργίζεσθε, ὡσάν νά σᾶς εἰσπερνᾷ ἡλεκτρικόν ρεύμα;

Πάντως τὰ κείμενά σας γέμουν τοιούτων ἐκφράσεων, αἱ ὁποῖαι "γκρεμίζουν" καί ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας (τοῦ πληρώματος), ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νά προσφέρεται ἡ οἰκοδομή καί ἡ ἐν Χριστῷ ἐλπίδα.

Ἀναφέρω καί ἐν σημείον - ἀπόσπασμα ἀπὸ τήν πρὸς ἐμέ ἐπιστολήν σας ὑπ' ἀριθμ. 108/17-1-78, εἰς τήν ὁποίαν διερωτᾶσθε μήπως ὅλος ὁ Ἀγώνας τῆς Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1948 ἐθεμελιώθη ἐπὶ τοῦ ψεύδους⁴².

Ἰδού τί ἐγράφατε πρὸς ἐμέ, ὅταν ἀνελάμβανον τήν Διεύθυνσιν τοῦ "Κήρυκος", ὅτε δηλαδή ἀνέμενον ἀπὸ τήν Σεβασμιότητά σας ὄχι λόγους δημιουργοῦντας ἀμφιβολίας περὶ τῆς Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας καί τῆς πορείας Αὐτῆς, ἀλλά λόγους στηρίζοντάς με εἰς τό δύσκολον ἔργον, τό ὁποῖον μοῦ εἶχεν ἀναθέσει ἡ Ἱερά Σύνοδος.

"Σήμερον ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Δημητρίου Ἱερεμίου πρὸς τόν "Ὁρθόδοξον Τύπον" τῆς 10ης Ἰανουαρίου ἐθεώρησα καί πάλιν ἀνάγκην νά σᾶς γράψω αὐτά τὰ ὀλίγα. Διερωτοῦμε. Μήπως ἠβουλήθησαν τινές νά στηρίξουν τήν Ματθαϊκὴν παράταξιν ἐπὶ τοῦ ψεύδους, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χειροτονίας ὑπὸ ἐνός";⁴³

Εἰς τήν ἰδίαν ἐπιστολήν ἐπίσης ἀμφιβάλετε καί ἀρνεῖσθε τὰ πάντα καί ἔχετε ἐρωτηματικά, μήπως ἐργάζεσθε ἐν τῇ πλάνῃ:

42

"Ὅσον καί σήμερον κάποιος "Χένρι" ἐπιμένει νά ἐπαναλαμβάνῃ τήν ἰδίαν θέσιν νά ἐντυπωσιάσῃ καί νά παρασύρῃ μέ τήν "θεολογική" του γοητεία, τόσον μεγαλυτέρα καθίσταται ἡ πτώσις του (βλ. κείμενά του εἰς τό Παράρτημα). Ἄς ἀφήσῃ ἡσυχούς τοὺς Γ.Ο.Χ., πού κατ' αὐτόν "στηρίζουν τὰ πάντα εἰς τό ψεῦδος"!!! καί ἄς πᾶν, ἐκεῖ ὅπου νομίζει, ὅτι εὐρίσκεται ἡ "ἀλήθειά" του. Ἄς παύσῃ νά διώκῃ μέ τόν τρόπον του τήν Ἐκκλησία καί ἄς κάνει τήν "ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ" τῶν παλαιοημερολογικῶν παρατάξεων, ἄς τοὺς ἐνώσῃ καί ἄς ἀποκαταστήσῃ τήν χαμένην του "ἀλήθεια".

43

Δέν ὑπάρχει "Ματθαϊκὴ Παράταξις" καί κακῶς ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ πινων κατὰ τό παρελθόν ὁ ὅρος, ὑπάρχει μόνον ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΚΥΡΙΟΥ, καί αὕτη εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία διαφυλάττουσα "ἀκαينوτομήτως καί ἀμειώτως" τήν παραδοθεῖσαν Πίστιν, συνεχίζει καί μετὰ τό 1924, ὡς ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, τό λυτρωτικόν Της ἔργον, τό δέ 1935 καί τό 1948 μέ τήν διαφύλαξιν καί μετάδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, συντρίβει τὰ σχέδια τοῦ Οἰκουμενισμοῦ....

"Σάν θεολόγοι τῆς μόνης καθαρᾶς μερίδος, πρέπει νά ἀμυνθῆτε καί κατὰ τῶν ἔξω, ἢ θά ἀποκαλυφθῇ πλεον, ὅτι εὐρισκόμεθα ἐν πλάνῃ, καί ὡς εἰλικρινεῖς, ἐάν τό ἐννοήσωμεν, δέν πρέπει νά τό ἀρνηθῶμεν. Ἐγώ δέν ἔχω θεολογικάς γνώσεις, οὔτε αἱ δυνάμεις μου μοῦ τό ἐπιτρέπουν. Ἡ ὑπόθεσις τῶν χειροτονιῶν, ὡς καί τῶν ἄλλων κατηγοριῶν, χρειάζεται ἐξικνίασιν ἐξ ἀρχῆς, διὰ νά ἴδωμεν τήν ἀλήθειαν, ὅτι ὁ κόσμος θά ξυπνήσῃ μίαν ἡμέραν καί θά μᾶς κρίνῃ ὅλους. Ἀλλά καί εἰς τόν Θεόν τί θά ἀπολογηθῶμεν. Ἐδῶ καί ἄλλοι κατηγοροῦν τόν Ματθαῖον ὡς βλάσφημον, οἱ ὁπαδοί του τόν ἐγκωμιάζουν ὡς ἅγιον. Πρέπει νά ἀποδειχθῇ ἢ τό ἓνα ἢ τό ἄλλο".

Τί χεῖρονα τούτων ἡδύνασθο νά γράψετε, Σεβ/τε. Ἐρωτήσατε τοὺς "καλοὺς σας συμβούλους" τί σημαίνουν ταῦτα.

Σεβ/τε δέν δύναται νά γράφῃ ταῦτα, οὔτε νά διανοῇται τοιαῦτα εἰς Ἐπίσκοπος, διανοηθεὶς δέ καί γράψας τοιαῦτα, συγχωρήσατέ μου, ἀλλά φρονῶ, ὅτι ἤδη ὁ τοιοῦτος ἡρνήθη τά πάντα.

Διερωτᾶσθε, λοιπόν, Σεβασμιώτατε, μήπως ἐπὶ τριάκοντα ἔτη βαδίζετε ἐπὶ τοῦ ψεύδους καί οἰκοδομῆτε ἐπὶ κακῶν θεμελιῶν; Ἀλλοίμονον τότε εἰς ὑμᾶς, ὁ ὁποῖος δέν γνωρίζετε, ἐάν βαδίζετε ὀρθῶς, ἀλλά τί πταίει τό ποίμνιον, τό ὁποῖον σᾶς θεωρεῖ γνήσιον ποιμένα του καί πιστῶς σᾶς ἀκολουθεῖ πιστεῦον, ὅτι θά τό ὠδηγήσετε ἀσφαλῶς διὰ τῆς ἀληθείας πρὸς τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν;

Ἀμφιβάλετε διὰ τήν Ἀκαινοτόμητον Ἐκκλησίαν τῆς Ὁποίας εἴσθε Ἱεράρχης! Ἀμφιβάλετε ὅμως καί περὶ τῆς Ἀποστολικῆς σας Διαδοχῆς! Τί ἄλλο μένει νά ἀμφισβητήσετε;

Ἰδού τί γράφετε εἰς τήν ὑπ' ἀριθμ. 117/6-1-79 ἐπιστολήν σας πρὸς τόν κ. Ἐλευθέριον Γκουτζίδην, εἰς τήν ὁποίαν ἐζητοῦσατε ὅλως ἀψυχολογῆτως νά σᾶς ἀπαντήσῃ μέσῳ τοῦ "Κήρυκος".

"Ἐδῶ τίθεται καί ἄλλο ἐρώτημα. Ἐφ' ὅσον ἦτο καλῶς γενομένη ἡ χειροτονία, διατί ἐδέχθησαν ὅλοι καί οἱ πρωτοπόροι καί οἱ μεταγενέστεροι τήν χειροθεσίαν... Ἐάν πάλιν εἴπωμεν καλῶς ἔγινε, τότε ἡ Μοναδική Ἐκκλησία⁴⁴ πού θέλετε νά ἀναδειξτε, ἐπιστρέφοντας εἰς τό καθεστὸς τοῦ 1948, ἐπλανέθη...καί ἐάν πράγματι ἐπλανέθη εἰς ποῖαν Ἐκκλησίαν καλεῖτε τοὺς πάντας πρὸς μετάνοιαν;"

Εἰς τήν ἰδίαν ἐπιστολήν γράφετε:

"Ἐάν ἀδελφέ τιμᾶτε τήν Ἀρχιερωσύνην γενικῶς, οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νά ἀνψυχῇ τινὰς ἐκ τῶν γραφομένων. Ἐάν ὅμως ἐννοᾶτε τό καθεστὸς τοῦ 1948, ἐδῶ ἡ παράκλησις μας εἶναι νά μᾶς ἐξηγήσετε τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν, τήν ὁποῖαν πολλοὶ ἀμφισβητοῦν, διότι ἡ χειροτονία ἔγινε παράτυπος ὑπὸ ἐνός. Ὅχι διότι δέν ὑπῆρχε ἄλλος Ἀρχιερεὺς. Ἀλλὰ ἄλλοι λόγοι ἀδικαιολόγητοι τοὺς ὁποῖους ἡμεῖς παραλείπομε, θέτομεν ὅμως τό ἐρώτημα: Ποῦ εἶναι γραμμένα αἱ κακοδοξίαι τοῦ Κυκλάδων Γερμανοῦ Βαρυκοπούλου, εἰς ποῖον σύγγραμμά του, ἢ εἰς ποῖαν ἐπιστολήν του; Μή μοῦ προβάλλῃς τὰς Ἐγκυκλίους τοῦ τότε Ἀγίου Βρεσθένης Ματθαίου καί τοῦ Πρωθιερέως Εὐγενίου Τόμπρου, διότι τότε θά σᾶς προβάλλω καί ἐγώ τήν Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ 1977... Ἐάν δύνασθε νά ἀποδείξετε ἐσεῖς ἀδελφοί κακοδοξίας τοῦ Βαρυκοπούλου, πού νά ἐπιτρέπουν τὰς χειροτονίας ὑπὸ ἐνός, ἀναμένωμεν νά τὰς ἴδωμεν. Ἐάν ὅχι πῶς χαίρεσθε καί πῶς δικαιολογεῖτε τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν, ὅπου διὰ τοιαύτην χειροτονίαν ὑπάρχουν τιμωρίες καί μᾶλλον πρέπει νά ἀκολουθῇ λύπη⁴⁵;"

Ταῦτα, Σεβασμιώτατε, μόνον ὡς ἐξομολόγησιν εἰς πιστόν καί πεπειραμένον πνευματικόν (συνεπίσκοπόν σας ἢ πρεσβύτερον) ἡδύνασθο νά εἴπητε-νά ἐξομολογηθῇτε, ἢ καί ἐν Συνόδῳ νά διατυπώσετε, καί οὐχί νά τά γράφετε καί νά τά συζητᾶτε μέ ὁποιονδήποτε.

44

Ἰδού ὁ κ. "Χένρι" τότε καί τώρα!!!, διότι ὁ Σεβ/τος κ. Ἐπιφάνιος, ὅσον εἴμεθα εἰς θέσιν νά γνωρίζωμεν, ποτέ ἄλλην φοράν δέν διετύπωσε τοιαύτας ἀπόψεις.

45

Αὐτοῦσις προκύπτει καί ἐδῶ ὁ κ. "Χένρι", ὁ ὁποῖος ἐπανῆλθε δριμύτερος εἰς τήν ἐπιστολήν του πρὸς τόν κ. "Τζών". Ὁρᾶτε τόν κ. "Χένρι" εἰς τό συνημμένον Παράρτημα.

Ἐπιτρέψατέ μοι νά σᾶς εἰπῶ, μέ ὅλην τήν ἀγάπην πού σᾶς ἔχω, καί συγχωρήσατέ μοι, διότι δέν δύναμαι νά μή τό εἰπῶ, ὅτι πρέπει νά φέρετε εἰς τήν μνήμην σας τό πότε ἤρχισαν οἱ τοιοῦτοι διαλογισμοί ἀμφιβολίας εἰς τήν καρδίαν σας, πόσον καιρόν τοὺς ὑποβάλλετε καί πότε τοὺς ἐξωτερικεύσατε καί νά ζητήσετε τήν θεραπείαν, διότι δέν εἶναι μόνον θέμα ἀναιρέσεως, ἀλλά καί βαθείας ἐπιγνώσεως καί καθαρᾶς Ὁμολογίας. Εἶναι πρωτίστως θέμα εἰλικρινείας ἐναντι τοῦ Θεοῦ καί ἐναντι τῶν ἀνθρώπων. Διότι γνωρίζετε πολύ καλύτερον ἐμοῦ, ὅτι ἀμφιβολία εἰς θέματα πίστεως, Ἐκκλησίας, Ὁμολογίας, σωτηρίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κλπ. εἶναι ἀρνήσις, εἶναι ἐμπαιγμός τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πνευματικός θάνατος.

Θά μοῦ εἴπητε ἴσως. Ποῖος εἶσαι πού μοῦ κάμνεις τόν διδάσκαλον; Δέν κάμνω τόν διδάσκαλον, Σεβασμιώτατε. Ἀλλ' ἐγώ ὡς λαϊκός, ὁ ὁποῖος ἐγνώρισα τήν Ὁρθοδοξίαν ἀπό τήν ιδικήν σας διδασχὴν, ὅπως καί κάθε πιστός πού σᾶς ἐγνώρισε, ὡς ποιμένα του καί Ἱεράρχην τῆς Ἐκκλησίας, ὡς λογικά πρόβατα καί ἐν ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, θέλομεν τοὺς Ἀρχιερεῖς μας νά εἶναι στῦλοι τῆς Ἐκκλησίας, ἐδραῖωμα τῆς Ἀληθείας, ὑπερασπισταί καί πρόμαχοι τῆς Ὁρθοδοξίας. Δέν θέλομεν οἱ Ἀρχιερεῖς μας νά εἶναι πρόξενοι ἀμφιβολιῶν περί τήν πίστιν καί νά διερωτῶνται "μήπως θά ἀποδειχθῇ ὅτι εὕρισκόμεθα ἐν πλάνῃ". Ὡς Ἀρχιερεῖς κατεστάθητε Ἐπίσκοπος τοῦ "ποιμαίνειν" καί "ἐπισκοπεῖν", ἀγρυπνεῖν καί φυλάσσειν τό ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ καί τήν Ὁρθόδοξον Πίστιν, ἵνα μή ἔλθουν οἱ λύκοι καί κατασπαράξουν τά πρόβατα, καί ὅχι νά ἀμφιβάλετε, ἐάν εἴσθε ἐν τῇ Ἀληθείᾳ, ἢ νά διερωτᾶσθε μήπως εὕρισκεσθε ἐν τῇ πλάνῃ. Πρό πάντων, ὅταν αἱ αἱρέσεις καί τά σχίσματα λυμαίνονται τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, δέν ἐπιτρέπεται, οἱ Ἐπίσκοποι νά συγκαταβαίνουν, νά ὑποχωροῦν, νά ἀρνοῦνται τήν μοναδικότητα τῆς Ἐκκλησίας, προκειμένου δῆθεν νά σμικρύνουν τό χάσμα καί νά ἐξαλειφθοῦν τά σχίσματα. Τοῦτο εἶναι ἴδιον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νά σμικρύνῃ τό χάσμα, ἥτοι διά τῆς ἀμβλύσεως τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος καί τῆς πίστεως, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία κατέχει Αὐτὴ καί μόνη τήν Ἀλήθειαν καί διά τῆς δῆθεν ἀγάπης, ἢ ὁποῖα θά ἀμβλύνῃ τὰς διαφοράς, τὰς ὁποίας φανατισμοί καί μίση ἐδημιούργησαν, μή λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς συγκεκριμένας αἰτίας περί τήν πίστιν, αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν τά σχίσματα καί τὰς αἱρέσεις.

Γνωρίζετε ἀσφαλῶς τί γράφει ἡ Οἰκουμενιστικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Προύσσης Δωροθέου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τήν βάσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Παραθέτω ἐν χαρακτηριστικόν ἀπόσπασμα τῆς αἰρετικῆς ταύτης Ἐγκυκλίου:

"Νομίζομεν, ὅτι ἐπιβάλλεται, ἵνα ἀναζωπυρωθῇ ἡ ἀγάπη μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ λογιζομένης ἀλλήλας, ὡς ξένας καί ἀλλοτριᾶς, ἀλλ' ὡς συγγενεῖς καί οἰκειᾶς ἐν Χριστῷ καί συγκληρονόμους καί συσώμους τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ. Ὑπὸ τῆς ἀγάπης γὰρ ἐμπνεόμεναι διάφοροι Ἐκκλησίαι ἐν ταῖς περὶ τῶν ἄλλων κρίσεσι καί ταῖς πρὸς αὐτάς σχέσιν τήν μὲν διάστασιν ἀντὶ τοῦ ἐπεκτείνειν καί αὐξάνειν, ὡς οἶόν τε συνιομεῦσαι καί σμικρύναι δυνήσονται".

Βάσει τῆς θεωρίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ "αἱ διάφοροι χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι" εἶναι κλάδοι τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κηρύσσουν οἱ Οἰκουμενισταί, μέ τά σχίσματα καί τὰς αἱρέσεις ἐχωρίσθη εἰς κλάδους, τὰς διαφόρους "χριστιανικὰς ἐκκλησίας", αἱ ὁποῖαι μόναι τῶν δέν κατέχουν ὅλην τήν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ μέρος μόνον αὐτῆς. Τήν ὅλην ἀλήθειαν θά τήν εὕρουν ἐάν κάμουν ἐναν κοινόν συνασπισμόν καί διά τοῦ διαλόγου καί τῆς ἐνώσεως ζητήσουν αὐτήν. Κατ' αὐτοὺς ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέν εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἀλλ' εἷς κλάδος αὐτῆς, ἴσως ἡ μόνη καθαρὰ μερίς. Τό ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία κηρύσσει τήν μοναδικότητα Αὐτῆς εἶναι "φανατισμός", "πάθος", "ἐγωϊσμός" κλπ. Τό ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει τοὺς μετὰ τῶν αἰρετικῶν καί σχισματικῶν διαλόγους μέ ἄκραν ἐπιφύλαξιν, ὅταν δέν ὑπάρχουν οἱ ἐγγυήσεις, ἀλλὰ διαφαίνεται προσπάθεια ἐπιβολῆς τῶν σχισματικῶν ἢ αἰρετικῶν ἐπὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦτο τό θεωροῦν "στεῖραν ἀρνήσιν", ἔλλειψιν ἀγάπης, μῖσος κλπ.

Μέ αὐτάς τὰς ἀρχὰς ἐργάζεται ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐμφανίσεώς του ὁ Οἰκουμενισμός καί δυστυχῶς αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐπεξετάθησαν καί εἰς τόν χώρον τοῦ παλαιοημερολογισμοῦ. Ἀλλὰ τό ἀκόμη δυστυχέστερον καί λυπηρόν εἶναι, ὅτι τό φαινόμενον τοῦτο (τοῦ

παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ) ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του καί εἰς τὰ κείμενα ἐνὸς ὀρθοδόξου ἱεράρχου, μέλους τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἰσως νά μὴ τό ἀντιλαμβάνεσθε, Σεβ/τε, ἴσως νά μὴ τό ἔχετε κατανοήσει, ἴσως νά μὴ σᾶς ἀφῇσαν νά τό συνειδητοποιήσετε, πόσον θαυμάσια εἰσάγουν τὰ κείμενά σας τὸν Παλαιοημερολογιτικὸν Οἰκουμενισμόν.

Ἀλλὰ πρέπει νά τό ἀντιληφθῇτε. Μελετήσατε μεὰ προσοχῆς τὰς δύο "ΕΚΚΛΗΣΕΙΣ" σας, τοῦ Πάσχα τοῦ 1978 καί τῆς 14-4-79, αἱ ὁποῖαι εἶναι χαρακτηριστικώταται. Βάσει αὐτῶν κηρύσσεται ἀπροκαλύπτως ἓνας παλαιοημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμός. Βάσει αὐτῶν ὅλοι οἱ πρὸς οὓς ἀπευθύνεσθε εἶναι Ὁρθόδοξοι, Ὁμολογηταὶ καί φυλάττουν ἐπακριβῶς τὰς ἱεράς παραδόσεις. Βάσει αὐτῶν καί οἱ Ρώσσοι τῆς Διασποράς, καί οἱ Αὐξεντιανοί, καί οἱ συνεπίσκοποι σας ἐν Ἑλλάδι, καί οἱ Ἀγιορεῖται Πατέρες (ἅπαντες), καί οἱ Φουμάνοι τοῦ Μητροπολίτου Γλυκερίου, καί οἱ Ρώσσοι τῶν Κατακομβῶν, κλπ. δέν ἔχουν οὐδεμίαν διαφορὰν πίστεως, ἀλλ' εἶναι "οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί", οἱ ὅποιοι "μετέχουν ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης", "μεταδίδουν τὸν ἄρτον τῆς Ζωῆς, ἔστω καί μεμερισμένον...". Αἱ διαφοραὶ τῶν καθ' Ὑμᾶς προέρχονται ἀπὸ "φανατισμούς", "μίσον", "ἀτομικά καί προσωπικά συμφέροντα", "ἀλληλοὑπὸβλεψιν". Ὅλοι δέ αὐταὶ αἱ "μερίδες ἐκφράζουν τὴν συνειδησιν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας", εἶναι οἱ διάφοροι Κλάδοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ!!!

Οὐδεμία διαφοροποίησις ὑπάρχει εἰς τὰ κείμενά σας μεταξύ τῶν ἀπεσχισμένων ἐξ Αὐτῆς.

Ἰδοὺ χαρακτηριστικὴ ἔκφρασις ἐκ τῆς "ΕΚΚΛΗΣΕΩΣ" τοῦ Πάσχα τοῦ 1978:

"Ὅντως ὅλοι συμμετέχουμεν ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης, ἀσκέτως τοῦ ἄρτου πού προσφέρει ἐκάστη μερίς πρὸς τὸν αὐτῆς λαόν. Τοῦτο λοιπὸν τό ἄσχετον νά γίνῃ σχέσις, ὥστε ἐν μιᾷ καί τῇ αὐτῇ ὁμολογίᾳ νά μεταδίδεται ἀμιγῆς ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς".

Τί σημαίνουν αὐτὰ Σεβασμιώτατε; Ἡ ἐμὴ ταπεινότης ἰδοὺ πῶς τό ἀντιλαμβάνομαι: Ὅτι ὁ ἄρτος τῆς Ζωῆς μεταδίδεται ἀπὸ ὅλους, πλὴν ὅμως διηρημένος-μεμερισμένος. Τοῦτο εἶναι τό ἄσχετον. Ὅταν αὐτό τό ἄσχετον γίνῃ "σχέσις", ὅταν δηλαδὴ γίνῃ ἡ ἔνωσις ὅλων αὐτῶν τῶν "μερίδων", τότε ὁ ἄρτος τῆς Ζωῆς, ὁ Χριστός θά μεταδίδεται "ἀμιγῆς" (μὴ μεμιγμένος). Νομίζω πῶς δέν μπορεῖ νά δοθῇ ἄλλη ἐρμηνεῖα. Δέν συμφωνεῖτε;

Ἀλλὰ τί περισσότερον τούτου λέγουν οἱ Οἰκουμενισταί; Οὗτοι οἱ αἰρετικοὶ οἰκουμενισταί, λέγουν, ὅτι ὅλοι καί οἱ Ὁρθόδοξοι καί οἱ Σχισματικοὶ καί οἱ αἰρετικοὶ συμμετέχουν ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης, δηλαδὴ τοῦ Ἄρτου τῆς Ζωῆς, τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἄρτος τῆς Ζωῆς, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μεταδίδεται μεμρισμένως ἀπὸ τοὺς διαφόρους "Κλάδους" τῆς μεμερισμένης Ἐκκλησίας. Μόνον, ὅταν ἐνωθῶν αὐτοὶ οἱ διάφοροι Κλάδοι, θά μεταδίδουν ἀμιγῆ τὸν ἄρτον τῆς Ζωῆς.

Ἡ προηγουμένη θέσις σας, Σεβασμιώτατε, σᾶς ὠδήγησε καί εἰς τὴν ἐσφαλμένην θεώρησιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ἐνώσεως. Ἐφ' ὅσον, δηλαδὴ, θεωρεῖτε ὅλους "συμμετέχοντας ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης", φυσικόν εἶναι νά βλέπετε καί τὸν τρόπον τῆς ἐνώσεως ὑπὸ τό πρῖσμα αὐτό. Ἀφοῦ θεωρεῖτε τοὺς πάντας ὡς ἀληθεῖς Γ.Ο.Χ., ἀληθεῖς ἱεράρχας, καί ἀληθεῖς Ἐκκλησίας, φυσικόν εἶναι νά βλέπετε καί τὸν τρόπον τῆς ἐνώσεως ἐν οἰκουμενιστικῇ ἐννοίᾳ καί δέν εἶναι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καί πολλὰ ἄλλα καί βλάσφημα διατυπώνετε.

Ἰδοὺ τί γράφετε πρὸς τοὺς ἀγιορεῖτας Πατέρας εἰς τὴν "Ἐκκλησίαν" σας τοῦ 1979, εἰς ἣν ἄρνεϊσθε τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας καί ὑποκινεῖτε αὐτοὺς εἰς ἀνταρσίαν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.

"Ἀγιορεῖται Πατέρες, ἄρατε κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σας καί θέλετε ἰδεῖ, ὅτι πλεῖστα τῶν παραρτημάτων ἡλλοιωθήσαν καί ἠφανίσθησαν...ἕτερα ἐφανατίσθησαν καί ἐν τῇ φανατισμῷ καί δογματισμῷ ἐπαγγέλλονται ρήματα ξένα καί ἀλλότρια τῆς Εὐαγγελικῆς διδασκαλίας, ἄλλα δέ φιλελευθερίζοντα παρέφθειραν τὰ πάντα καί τυφούμενα οἰκονομικῶς πνέουν τὰ λείψανα πνευματικῶς. Πάντα ταῦτα εἶναι καί ἀποτελοῦν τὴν Πνευματικὴν Κληρονομίαν τῶν Πατέρων σας. Ὡς ἄμεσοι δέ κληρονόμοι, μερικοὶ μάλιστα καί ἰδιοκτῆται, δέν θλίβεσθε...δέν ἀνασπᾶτε τό φραγγέλιον. Δέν δίδετε τὰ χέρια πρῶτοι ἐσεῖς, ὡς αὐτόνομοι, αὐτοδιοίκτητοι, ἀδέσποτοι καί

αὐτοδούλωτοι καί ἐνωμένοι μακράν ἀπὸ συναισθηματισμούς, νά προχωρήσετε εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν λύκων. Διεκδικήσατε τὴν κληρονομίαν σας, καθαρίσατε τὴν ἁμπελον, καὶ βεβαίως ἐστέ, ὅτι ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν θά εἶμαι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δικαίας καὶ ὀρθοδόξου ἀποφάσεώς σας. (Σημ. ἡμεῖς. Τί ἄραγε σημαίνουν ὅλα αὐτά;), ἐφ' ὅσον φυσικά ἐρεῖδεται εἰς τὸ σύστημα τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Θλίβομαι, διότι βλέπω τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον οἱ Πατέρες σας μέ μυρίους μόχθους καὶ ταλαιπωρίας ἐκράτουναν νά εὐρίσκεται εἰς τὴν σοβαρὰν καμπὴν του. Ἀρθῆτε εἰς τὸ ὕψος σας καὶ δώστε πρῶτοι τὰ χέρια, ἡμᾶς δέ τοὺς ποιμένας πείσατε εἰς κοινὴν σύσκεψιν...". Ποῖος σᾶς υπηγόρευσε ταῦτα Σεβασμιώτατε;

Καί καταλήγετε εἰς τὴν "ΕΚΚΛΗΣΙΝ" σας μέ τὴν ἐξῆς φράσιν:

"Τὸ πρόβλημά μας εἶναι ποῦ θά εὕρωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἀφοῦ ὅλοι ἰσχυριζόμεθα, ὅτι ἐπαγγελλόμεθα τὴν ἀλήθειαν".

Σεβ/τε, τὸ πρόβλημά μας δέν εἶναι ποῦ θά εὕρωμεν τὴν ἀλήθειαν, διότι τὴν Ἀλήθειαν τὴν εὐρίσκομεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὸ πρόβλημά μας εἶναι, ἐάν σύμφωνα μέ τὰ ὅσα γράφετε πιστεύετε εἰς τὴν Ἀλήθειαν, τὴν Ὅποιαν κατέχει καὶ διδάσκει ἡ ἀκαينوτόμητος Ἐκκλησία. Τὴν ἀλήθειαν τὴν εὐρίσκει ὁ πιστός ἐν τῇ Ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. Ἦτις διαφυλάσσει ταύτην ἀπαραχάρακτον καὶ ἀνόθευτον, καὶ οὐχί εἰς τοὺς μετὰ τῶν αἵρετικῶν καὶ σχισματικῶν διαλόγους.

Τὸ πρόβλημα ἐπομένως δέν εἶναι ποῦ θά εὕρωμεν τὴν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἐάν πιστεύωμεν εἰς τὴν Ἀλήθειαν, ἥτις εὐρηται πλήρης ἐν τῇ ἀκαينوτομήτῳ Ἐκκλησίᾳ. Ἐάν πράγματι ἔχετε ἀμφιβολίας, ὅτι ἐν τῇ ἀκαينوτομήτῳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ εὐρηται ἡ Ἀλήθεια, τοῦτο εἶναι λίαν ἀνησυχητικόν καὶ εὐχομαι ὁ Θεὸς νά σᾶς φωτίσῃ νά τὴν εὔρετε. Ἐάν πάλιν δέν ἔχετε ἀμφιβολίας καὶ θέλετε νά θέσετε ἀπλῶς προβληματισμόν εἰς ὅσους ὄντως δέν τὴν γνωρίζουν, τότε καθῆκόν σας Ἀρχιερατικόν θά ἦτο, ὅχι νά ξεσηκώνετε τοὺς ἀγιορείτας εἰς ἐπανάστασιν, καὶ νά μεταδίδετε τὴν ἀμφιβολίαν, ἀλλὰ νά διαφωτίζετε τὸν λαόν καὶ τοὺς ἀπεσχισμένους περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ ὅχι νά ἐρωτᾶτε: "Ποῦ θά εὕρωμεν τὴν Ἀλήθειαν"..

Ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον, ὅτι εἰς τὴν ἰδίαν "ΕΚΚΛΗΣΙΝ" ὑποστηρίζετε τὴν ἄποψιν, ὅτι οὐδεὶς κατέχει τὴν ἀλήθειαν. Ἰδοὺ τί γράφετε:

"Ὅλοι ἐπαγγελλόμεθα τὴν ἀλήθεια, τί παράξενο πρᾶγμα καὶ ὅλων μας ὁ στόχος καὶ ὁ σκοπὸς πρέπει νά εἶναι ἡ ἀλήθεια. Τί κρίμα ὅμως ποῦ ἡ ἀλήθεια διὰ τὸν κάθε ἕνα μας ἀποτελεῖ ἕνα ἀπατηλὸ σύνθημα καὶ ὅχι στόχο καὶ σκοπὸ, τί κρίμα λέγω νά εἴμεθα ἀντιπρόσωποι τῆς αὐτοαληθείας καὶ νά ἐπαγγελλώμεθα εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ ἔργα ἀλλότρια τῆς Ἀληθείας..."

Καί παρακάτω:

"Προσπαθοῦμε σώνει καὶ καλὰ νά ἐπιβληθοῦμε καὶ μέ τὸ ἔτσι θέλω προσπαθοῦμε νά ἐπιβληθοῦμε καὶ εἰς ἐπίρρῳσιν τῶν ἰδεῶν μας τῶν πεπληνημένων, ἀλλοίμονον, προτάσσομεν πατερικά ρητὰ παραφθείροντες καὶ παρερμηνεύοντες κατὰ ποῦ μᾶς συμφέρει, προκειμένου νά ὑπηρετήσουμε τὸ ἴδιον συμφέρον..." (ΕΚΚΛΗΣΙΣ πρὸς ἅπαντας Ἀρχιερεῖς πατρῶων παραδόσεων Ἑλλάδος".

Σεβασμιώτατε, ἐάν ἐδημοσιεύατε μίαν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφοῦ θά ἐπροτάσσετο ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησιολογία-Ὁμολογία καὶ βάσει αὐτῆς θά ἐκαλοῦντο ἅπαντες οἱ ἀπεσχισμένοι τῆς Ἐκκλησίας εἰς Διάλογον, ἵνα βάσει τῆς Ἐκκλησιολογίας-Ὁμολογίας ταύτης ἀρθοῦν τὰ αἵτια τῶν σχισμάτων, καὶ ἐπέλθῃ οὕτω ἡ θεάρεστος ἐνότης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδεὶς θά σᾶς κατέκρινεν. Τουναντίον διὰ τῆς Ἐκκλησίας σας ταύτης, ἀμφιβάλετε διὰ τὰ πάντα, διὰ τὴν Ἀλήθειαν, καὶ καλεῖτε τοὺς ἀπεσχισμένους ἐκ τῆς Ἐκκλησίας νά κάμετε διάλογον, ἵνα εὐρητὴ τὴν Ἀλήθειαν. Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, δέν κάμνει διάλογον διὰ νά εὕρῃ τὴν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ διὰ νά δώσῃ τὴν μαρτυρίαν περὶ τῆς Ἀληθείας. Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας δέν περιμένει ἀπὸ τοὺς ἐκτός Αὐτῆς εὐρισκομένους διὰ τοῦ διαλόγου νά μάθῃ τὴν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ δίδει τὴν μαρτυρίαν τῆς Πίστεως, κηρύσσει τὴν Ἀλήθειαν, καὶ "ὁ ἐώρακε, ὁ ἐθεάσατο, ὁ ἐψηλάφησε περὶ τοῦ Λόγου τῆς Ζωῆς", ἦτοι τὰ ὀρθόδοξα βιώματά του, τὰ ὁποῖα ἐβίωσεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταῦτα καλεῖται νά κηρύξῃ, ὡν πάντοτε ἑτοιμὸς πρὸς

ἀπολογία, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ Ὁρθόδοξον φρόνημά του. Ἐάν θελῇ νὰ κάμῃ διαλόγους διὰ νὰ μάθῃ τὴν Ἀλήθειαν, τότε δὲν θὰ μάθῃ τὴν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸ ψεῦδος

Ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θέσεων σας, Σεβασμιώτατε, νομίζω, ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ διατυπώσω τὰς ὁρθὰς θέσεις. Ἡ ἀκαινοτόμητος Ἐκκλησία δὲν "ἐπαγγέλλεται" τὴν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ κατέχει καὶ κηρύσσει αὐτήν. Ἡ Ἀλήθεια τὴν ὁποῖαν κηρύσσει ἡ ἀκαινοτόμητος Ἐκκλησία, δὲν εἶναι ἓνα "ἀπατηλὸ σύνθημα", οὔτε "ἀληθοφάνεια", "τὴν ὁποῖαν καθέννας ἔκοψε εἰς τὰ μέτρα του καὶ ἔθεσεν ὡς σημαίαν", ἀλλὰ ἡ Ἀλήθεια καὶ μόνον.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας δὲν εἶναι "ἀντιπρόσωποι τῆς αὐτοαληθείας". ἀλλὰ οἱ ἐκφρασταὶ τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας. Ἡ δὲ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία-Ὁμολογία τὴν ὁποῖαν διατυπώνουν καὶ διακηρύσσουν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, δὲν εἶναι "πεπλανημένοι ἰδέαι", "εἰς ἐπίρρῳσιν τῶν ὁποῶν προτάσσομεν καὶ παρατάσσομεν πατερικὰ ρητὰ παραφθεύροντες καὶ παρερμηνεύοντες κατὰ τοῦ μᾶς συμφέρεει προκειμένου νὰ ὑπηρετήσουμε τὸ ἴδιον συμφέρον". Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐνώσεως παρατηροῦμεν, ὅτι οὐδέποτε ἡ ἀκαινοτόμητος Ἐκκλησία τὸ εἶδε "σώνει καὶ καλὰ νὰ ἐπιβληθοῦμε" καὶ "παλληκαρίστικα". Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ προτάσσει πάντοτε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ὑποχωρεῖ κατὰ κεραίαν ἀπὸ τὰς θέσεις Της, προπάντων, ὅμως, εἰς τὰς μετὰ τῶν αἵρετικῶν καὶ σχισματικῶν σχέσεις οὐδέποτε ὑπεχώρησε, οὐδέ συγκατετέθη μέ τὴν πλάνην, πράγμα τὸ ὁποῖον διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐχαρακτήρισθη ἀπὸ τοὺς αἵρετικούς, ὡς δῆθεν "ἐγωϊσμός", "πλάνη", "στεῖρα ἀρνήσις", "φανατισμός", "ἐσθιθελισμός". μονολιθικότης" κ.ο.κ. Οὐδέποτε, ἐπίσης, ἡ Ἐκκλησία ἐπροχώρει εἰς διαλόγους, ὅταν ἔβλεπε ὅτι δὲν ὑπάρχουν οἱ ἐγγυήσεις δι' ἓνα "εἰρηνικὸν διάλογον", ἢ ὅτι διεφαίνετο προσπάθεια ἐπιβολῆς τῆς πλάνης. Ἡ Ἐκκλησία λοιπὸν καὶ σήμερον πρέπει πρωτίστως νὰ δώσῃ τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἀληθείας, τὴν μαρτυρίαν τῆς Πίστεως, καὶ ὅχι νὰ περιμένῃ ἀπὸ τὰς "κοινὰς συσκέψεις" μετὰ τῶν ἀπεσχισμένων νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἀλήθειαν, καὶ τοῦτο πραγματοποιεῖται βεβαίως ἐάν οἱ ἀντιπρόσωποι Αὐτῆς, οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ "εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ κατασταθέντες" δὲν "ἀμφιβάλλουν" περὶ τῆς Ἀληθείας, τὴν ὁποῖαν ὀφείλουν νὰ κηρύξουν. Ἀλλοίμονον ἐάν ἀμφιβάλλουν. Εἶναι προτιμότερον νὰ σιωποῦν...

Σεβασμιώτατε, ἐπιτρέψατέ μου μίαν ἐρώτησιν:

Ζητεῖτε νὰ γίνῃ διάλογος, πράγμα τὸ ὁποῖον γνωρίζετε, ὅτι ἀπὸ διετίας τουλάχιστον γίνεται καὶ μάλιστα ἀνεπαύθητε, ὡς εἶπατε, καὶ ἐπιδοκιμάσατε τὰς ἐνεργείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἄν, ἐν προκειμένῳ, κληθῇ ἡ Σεβασμιότης σας νὰ διακηρύξετε τὴν Ἀλήθειαν τῆς ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας, νὰ προβάλετε τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν-Ἐκκλησιολογίαν, νὰ δώσετε τὴν μαρτυρίαν τῆς Πίστεώς σας, νὰ ὁμιλήσετε περὶ τῆς Ἀποστολικῆς σας Διαδοχῆς, τί θὰ εἶπητε εἰς τοὺς συνομιλητάς σας; Θὰ δώσετε τὴν μαρτυρίαν τῆς Πίστεώς καὶ τῆς Ὁμολογίας ἢ θὰ ἐκφράσετε τὰς ἀπορίας σας, τὰς ἀμφιβολίας σας, τὰ ἐρωτηματικά σας, ὅπως τὰ θέσατε εἰς τὰ κείμενά σας⁴⁶, καὶ θὰ εἶπητε ὅτι "τὸ πρόβλημά μας εἶναι ποῦ θὰ εὑρωμεν τὴν ἀλήθειαν;". Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη προσπαθήσετε νὰ δώσετε τὴν Ὁμολογίαν τῆς Ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας, δὲν φοβεῖσθε μήπως σᾶς προβάλλουν τὰς θέσεις σας-τὰ κείμενά σας καὶ σᾶς εἶπουν: "Ἐσεῖς Σεβασμιώτατε ἀγνοεῖτε τὴν Ἀλήθεια, περὶ ποίας Ἀληθείας θὰ μᾶς ὁμιλήσετε; Δὲν ἔχετε τὰς ἐγγυήσεις...";

Σεβασμιώτατε τελειῶνω. Πιστεύω πὺς δὲν χρειάζονται περισσότερα σχόλια, διὰ νὰ καταλάβετε τὸ μέγεθος τῆς ἀντιφάσεως, ἢ ὁποία δημιουργεῖται μετὰ τῶν ὧν δηλώνετε εἰς τὴν ἀπὸ 28-8-81 "Δήλωσίν" σας καὶ τῶν ὧν περιέχουν τὰ κείμενά σας. Διότι ἐκεῖ μὲν δηλώνετε, ὅτι οὐδέποτε ἀμφιβάλατε περὶ Πίστεως, Ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας, Ἐκκλησιολογίας-Ὁμολογίας καὶ περὶ Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ἐνῶ εἰς τὰ κείμενά σας ἐγράψατε ἢ ὑπεγράψατε τὰ ἀντίθετα, ἤτοι ἀφ' ἐνός μὲν διατυπώνετε σοβαρὰς ἀμφιβολίας, αἱ ὁποῖαι ἐκθέτουν τὴν Ἀρχιερωσύνην σας, ἀφ' ἑτέρου φέρεσθε ὑπὸ ἐνός πνεύματος κακῶς νοουμένης ἐνώσεως, θεαματικῆς, κοσμικῆς καὶ ματαίας. Ἡμεῖς Σεβασμιώτατε, σᾶς ἐδηλώσαμε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1976, ὅτι ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἐνώσιν καὶ θὰ ἐργασθῶμεν δι'

αυτήν, αλλά προέχει ἡ Ἐκκλησιολογική θεμελίωσις καί σταθερότης, ἵνα πᾶσα προσπάθεια τελεσφορήσῃ, οὐχί δέ πρὸς ἐντυπωσιασμόν, ἀλλὰ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐσεῖς Σεβασμιώτατε συνεφωνήσατε ἐπ' αὐτοῦ καί ἐφάνητε, ὅτι κατενοήσατε πλήρως τὸ πρόβλημα. Τίς ἄραγε ἐβάσκανεν Ὑμᾶς, ὥστε νά ξεχάσετε ταῦτα καί νά ὑποδυθῇτε εἰς ἓνα ἀγῶνα ἡκιστα τιμητικόν διὰ τὴν Ἀρχιερωσύνην σας, μέ συνέπειαν νά μὴν ἔχετε εἰρήνην καί συνεχῶς διαλογισμοὶ ἀμφιβολίας νά ἀναβαίνουν εἰς τὴν καρδίαν Ὑμῶν.

Σεβ/τε, εἶναι γεγονός, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἀλλὰ καί ὅσοι σᾶς ὑπέδειξαν τὰ σφάλματα τῶν κειμένων σας, δέν ἐδημιούργησαν "ἐσφαλμένους ἐντυπώσεις" καί δέν εἶναι "ἀσθενεῖς συνειδήσεις", ἀλλὰ ἐξέφρασαν ἐκεῖνο πού ἐκφράζουν τὰ κείμενά σας. Εὐχομαι νά τό ἀντιληφθῇτε. Εὐχομαι νά σᾶς ἀφήσουν νά τό καταλάβετε. Ἡ ὑπεκφυγή, ἡ διπλωματία καί ἡ διπλοπροσωπεία εἰς θέματα πίστεως, σημαίνουν ἀρνήσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἐμπαιγμόν τῆς Ἐκκλησίας καί πνευματικόν θάνατον.

Σεβ/τε. "Ὅταν οἱ Ἱερεῖς σας σᾶς μνημονεύουν κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, εὐχονται νά "ορθοτομῇτε" τόν λόγον τῆς Ἀληθείας. Αὐτό εὐχόμεθα καί ἡμεῖς Σεβ/τε. Θέλομεν νά σᾶς ἔχωμεν εἰς τὴν συνειδησίᾳ μας ἓνα ἀληθινόν Ἱεράρχην, ὅπως σᾶς ἐγνωρίσαμεν. Δεχθῇτε ἂν θέλετε τὴν ταπεινὴν μου πρότασιν νά ἀναιρέσητε τὰς βλασφήμους θέσεις καί διατυπώσεις, διότι δέν πρέπει νά ἐκτίθεσθε περισσότερο καί νά σπιλώνετε τὴν Ὁμολογίαν σας. Εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας δι' ὅ,τι θελήσετε.

Ζητῶ συγγνώμην, διότι σᾶς ἐλύπησα μέ αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν. Ἦτο ὅμως ἡ ἐπιστολή αὐτὴ ὑπαγόρευσις τῆς πρὸς Ὑμᾶς ἀγάπης, ἡ δέ εἰλικρινὴς ἀγάπη τραυματίζει πολλάκις. Δεχθῇτε λοιπόν τὴν ἐπιστολήν μου, ὡς "τραύματα φίλων", τὰ ὅποια ὅμως εἶναι "ἀξιόπιστότερα ἀπὸ τὰ φιλήματα τῶν ἐχθρῶν", ὅπως λέγουν οἱ Πατέρες.

Μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ,

ἀσπάζομαι Ὑμετέραν δεξιάν.

(τίθεται ὑπογραφή)

Μηνᾶς Κοντογιάννης

Ἀλλὰ καί ἡ Ἱερά Σύνοδος δι' Ἀναλυτικῆς Ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν συνέταξεν Ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἀπὸ τόν τότε Σεβ/το Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Θεοδόσιο, τόν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομο καί τόν ὑποφαινόμενο ἀκόμη τότε λαϊκόν, ἀλλὰ καί δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεώς της, ἐζήτησε ἀπὸ τόν Σεβ/τον νά λάβῃ τὴν ὀρθὴν θέσιν ἔναντι τῶν δημοσιευμάτων του, ὅπως ἐγένετο.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος καταδικάζει τόν "Παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν".

Διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν καί μόνον παραθέτω καί τὴν Καταδίκην κατὰ τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ἐν ἔτει 1983 ἡ τότε Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, διὰ νά ἴδωμεν τὴν κρυσταλλίνην θέσιν ἐκείνης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς παλαιοημερολογιτικὰς παρατάξεις.

Ἴδου ἡ καταδικαστικὴ αὕτη ἀπόφασις:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΟΧ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 22

ΑΘΗΝΑ

ΠΡΑΞΙΣ 6/13-7-1983

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΙΝΟΤΟΜΗΤΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΘΕΜΑ: "Καταδίκη τοῦ λεγομένου παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ"

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 13-7-83 ἐπελήφθη τοῦ θέματος τοῦ λεγομένου "παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ" καί

ΛΑΒΟΥΣΑ ΥΠ' ΟΨΙΝ

α) Ὅτι ὁ λεγόμενος "παλαιοημερολογιτικός οἰκουμενισμός" διδάσκει διδασκαλίαν αὐτόκλητον αἰρετικὴν, ἥτοι, ὅτι ἅπασαι αἱ ἀκολουθοῦσαι τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ὁμάδες ἢ παρατάξεις συναποτελοῦσι καὶ ἀνήκουσι εἰς τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἔνωσις αὐτῶν νοουμένη καὶ οἰκουμενιστικὴν ἀντίληψιν καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν καὶ Ἐκκλησιολογίαν.

β) Ὅτι ὁ "παλαιοημερολογιτικός οἰκουμενισμός" εἶναι καρπὸς καὶ συνέπεια τοῦ ἀντιχρίστου Οἰκουμενισμοῦ, τῆς παναιρέσεως τοῦ αἰῶνός μας, ὅστις ἐπιχειρεῖ διὰ τῶν κατατμήσεων καὶ διαιρέσεων καὶ τῆς ἐκκλησιολογικῆς συγχύσεως νὰ παραχαράξῃ τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν - Ἐκκλησιολογίαν καὶ νὰ εἰσαγάγῃ καὶ εἰς τὴν Ἀκαينوτομήτον Ἐκκλησίαν τὴν αἰρετικὴν ταύτην διδασκαλίαν, ἵνα οὕτω πλήξῃ Αὐτήν.

γ) Ὅτι ὁ αἰὼν, τὸν ὁποῖον διανύομεν, εἶναι αἰὼν γενικῆς ἀποστασίας καὶ ἐκκλησιολογικῆς συγχύσεως, τὴν ὁποῖαν ἐδημιούργησεν ὁ ἀντίχριστος Οἰκουμενισμός, ἡ δὲ κρίσιμότης τῶν καιρῶν, ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέρως συνεχῆ βίωσιν καὶ καθαρὰν Ὁμολογίαν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

δ) Ὅτι "τό τῆς ἐκλογῆς σκευός", ὁ θεὸς Παῦλος πᾶσιν ἡμῖν ἐντέλλεται: "Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος", προαγορεύων, ὅτι "ἄλλοι βαρεῖς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου καὶ ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὅπισω αὐτῶν" ἀναστήσονται ἐν μέσῳ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, παρακελευόμενος γρηγορεῖν ἡμᾶς.

ε) Ὅτι ἠγέρθησαν τινὲς λαλοῦντες διεστραμμένα, οἵτινες ἐπὶ ἀθετήσῃ τῆς Ὁμολογίας καὶ Ἐκκλησιολογίας τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ καταφρονήσει τῶν θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ ἐν γένει τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Παραδόσεως κηρύττουσι γυμνῇ τῇ κεφαλῇ "παλαιοημερολογιτικὸν Οἰκουμενισμόν", ἐπὶ ταραχῇ τῆς τῶν πιστῶν ὁμνηγύρεως.

Ἐπειδὴ ὁ "παλαιοημερολογιτικός οἰκουμενισμός" κατελέγχεται ὑπὸ τοῦ συντάγματος τῶν θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ εἶναι ξένον τι καὶ πολέμιον πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν καὶ Ἐκκλησιολογίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τοῦτο μετὰ τῶν ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν "ἀσπασίως τοὺς θεῖους καὶ Ἱερούς Κανόνας ἐνστερνιζόμενοι"

ΕΝ ΑΓΙΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΑΠΟΦΑΙΝΟΜΕΘΑ

Α' Καταδικάζομεν καὶ κατακρίνομεν τὸν λεγόμενον "παλαιοημερολογιτικὸν οἰκουμενισμόν", ὡς ξένον καὶ ἀλλότριον τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας καὶ Ἐκκλησιολογίας τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Β'. Ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὁμολογοῦμεν καὶ διακηρύσσομεν, ὅτι ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ οὕτως ἀποκληθεῖσα πρὸς διάκρισιν "ἀκαينوτόμητος", .η. "Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ." εἶναι ἡ συνέχεια τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐξ ἧς ἀπεσχίσθησαν, ἀφ' ἑνός μὲν ἡ Καινοτόμος Νεοημερολογικὴ Ἐκκλησία, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς καταδεδικασμένης Παπικῆς Καινοτομίας,

Καινοτομίας, ἥτις εἰσέχθη ὡς Οἰκουμενισμός τὸ 1924, ἀφ' ἑτέρου τὰ διάφορα παλαιο-
ημερολογιτικά σχίσματα, ἅτινα ἐδημιουργήθησαν διὰ τῆς παραχαράξεως ὑπ' αὐτῶν τῆς
'Ομολογίας-Ἐκκλησιολογίας τῆς ἀκαινοτομήτου Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Γ'. Αὕτη ἡ Ὁρθόδοξος Ὁμολογία-Ἐκκλησιολογία διευτώθη καὶ διεκηρύχθη ἀπὸ
τοῦ 1924, διεκηρύχθη δέ καὶ Συνοδικῶς τὸ ἱστορικόν ἔτος 1935. Ταύτην καὶ ἡμεῖς
διαφυλάσσομεν, κηρύσσομεν καὶ ὁμολογοῦμεν. "Οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω
κηρύσσομεν", τοὺς δέ ἄλλοιτρίως φρονούντας, ἄλλοιτρίους τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας
κηρύσσομεν.

Δ'. Ὁμοφώνως ἀποδοκιμάζομεν καὶ αἶρομεν ἐκφράσεις ἢ διατυπώσεις, αἱ ὁποῖαι
ἀσχέτως ὑπὸ ποίας συνθήκας, ἢ ὑπὸ ποίων ἐγράφησαν, εἶναι ἀπαράδεκτοι ἐξ
ὀρθοδόξου ἀπόψεως καὶ ξέναι πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν καὶ Ἐκκλησιολογίαν,
καὶ ὀρίζομεν, ὅπως τοῦ λοιποῦ, αἷτε παραιοφύσασαι εἴτε ἀπροσεξίας, εἴτε δι'
ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν, θωροῦνται μὴ γεγραμμένα.

Ἐν σωτηρίῳ ἔτει 1983, 13η Ἰουνίου (Ε.Η.)

Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί

+ Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Ἀνδρέας. + Ὁ Μεσσηνίας Γρηγόριος + Ὁ Ἀττικῆς καὶ Με-
γαρίδος Ματθαῖος + Ὁ Βρεσθῆνης Λάζαρος + Ὁ Ἀργολίδος Παχώμιος + Ὁ Φθιώτιδος Θεοδόσιος +
Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Τίτος Ο ΑΡΧΙΕΡΑΜΜΑΤΕΥΣ + Ἱερομόναχος Κήρυκος Κοντογιάννης

Ἰδού Μακαριώτατε, καὶ Σεβ/τοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἰδού "πρότυπον" ἀποφάσεως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὴν ὁποίαν (ἀπόφασιν) προκειμένου νὰ διατηρηθῇ ἀδιάσπαστος
ἡ ἐσωτερικὴ πνευματικὴ καὶ θεολογικὴ-ἐκκλησιολογικὴ συνέχεια, προτείνω νὰ ἐπα-
ναλάβωμεν, ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἀποδεικνύεται, ἀντιμετωπίζει τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς
ἀπειλὴν τοῦ "παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ". Ἰδού τί πρέπει νὰ κάνωμεν
προκειμένου νὰ διασφαλίσωμεν, ὅπως τότε τὴν Ἀγάπην, τὴν Εἰρήνην, καὶ τὴν
Ἐνότητα, διατηρουμένου πρωτίστως τοῦ συνδέσμου μετὰ τῆς Ἀληθείας.

Μακαριώτατε καὶ Σεβ/τοι Ἀρχιερεῖς

Πιστεύω, ὅτι ἔγινε κατανοητόν, πόσον φωτίζει ἡ γνῶσις τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας
εἰς τὴν κατανόησιν τῶν σήμερον τεκταινομένων. Κατανοεῖται πόσον ἐφάρμαρον
εἶναι νὰ μὴ γνωρίζωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς νὰ ἐθελοτυφλοῦμε νὰ
κινδυνεύουμε, μὴ γένοιτο, νὰ πάθωμεν τὰ τοῦ Καλλίστου καὶ τῶν πέντε. Διότι με-
λετώντας τὴν πρόσφατον ἐκκλησιαστικὴν μας ἱστορίαν βλέπομεν ἐκείνην τὴν καλὴν
στάσιν ἔναντι τοῦ "παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ" καὶ ἀσφαλῶς πρέπει νὰ
διερωτηθῶμεν: Ἄραγε θὰ ζηλώσωμεν ἐν τῇ πράξει τὴν συνέχειαν ἐκείνης τῆς
θεαρεστοῦ στάσεως;

Ἀντιπροσωπευτικὰ ἀντισυμβατικά σημερινὰ γεγονότα.

Πρὶν κλείσω αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν μου, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἐρμηνεύσω καὶ
στηρίξω τὴν ἀγωνίαν μου καὶ τὸ ἐρώτημα ποῦ βαίνομεν, μέ τὴν ἀναφορὰν εἰς
ὠρισμένα γεγονότα ἐκ τῶν πολλῶν, τὰ ὁποῖα συνέβησαν καὶ συμβαίνουν σήμερον:

-**Τὸ γεγονός,** ὅτι ἐνῶ ὅταν ὁμιλῶμεν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη περὶ "Θεολογικοῦ
Διαλόγου" μετὰ τῶν Φλωρινικῶν, φαινομενικῶς εὐαγγελιζόμεθα "Εἰ διάλογον ἐν ἀγάπῃ
καὶ ἀληθείᾳ", καὶ διακηρύσσομεν στεντορεῖα τῇ φωνῇ, ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἀπὸ ἐκεῖνο
τό σημεῖο, εἰς τὸ ὁποῖον διεκόπη τὸ 1992, ὅμως εἰς τὴν πρᾶξιν, καὶ δὴ, ὅταν κα-
λοῦμεθα νὰ τὸ δηλώσωμεν πρὸς τοὺς Φλωριναίους καὶ νὰ προωθήσωμεν αὐτὸν τὸν διά-
λογον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης, τεχνέντως ἐφευρίσκονται παρὰ ἡμετέρων ἀφορμαί,
ὥστε νὰ ἀπορρίπτονται κείμενα ρητὰ καὶ σαφῆ, ὡς πρὸς τὸ θέμα αὐτό, καὶ οὕτως
νὰ μὴ προωθῇται ὁ "Θεολογικὸς Διάλογος", διότι **δὲν θέλουν αὐτὸν τὸν διάλογον, οὔτε**

οἱ Φλωρινικοί, οὐτε τινές ἐκ τῶν ἡμετέρων, οἱ ὅποιοι διπλωματικώτατα δέν χάνουν εὐκαιρίαν νά υπερθεματίζουν διά τῶν χειλέων ὑπέρ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου. Ἔτσι, λοιπόν, παρουσιάζεται τό ὀξύμωρον σχῆμα ὅλοι νά φαινόμεθα, ὅτι θέλωμεν τόν "ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ" θεολογικόν διάλογον, ἀλλά νά μή προωθῆται οὗτος, ἀλλά νά ἀπομακρύνεται καί νά γελοιοποιούμεθα. Ἔτσι ὁ θεολογικός διάλογος "κοιμᾶται" μέχρις ὅτου δημιουργηθοῦν αἱ ἀπό πάσης ἀπόψεως προϋποθέσεις, ὥστε ἕνας διάλογος-παρωδία νά ἐξασφαλίσῃ, μίαν "φόρμουλαν" πρὸς ἑνωσιν, διότι αὐτό ἀπαιτεῖ ἡ "νέα τάξις πραγμάτων". Ὁρᾶτε ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 92 /3-12-1999 ἐπιστολήν μου.

- **Τό γεγονός**, ὅτι μέ ἰδιαιτέραν ἐπιμελείαν ἐπεδιώχθη μέχρι σήμερον νά παραμείνῃ κλειστόν τό θέμα τῶν πέντε σχισματοαιρετικῶν πρώην Μητροπολιτῶν, ἐνῶ τινές ἐκ τῶν ἡμετέρων ἤδη ἤρχισαν, μετὰ ἀπό τήν προπαγάνδα περί μή καθαιρέσεώς των, νά προπαγανδίζουν, ὅτι δῆθεν "τά περί μηχανισμῶν (εἰς τοὺς πέντε) εἶναι μόνον εἰς τὴν φαντασίαν μερικῶν", ἐνῶ ἕτερος, χαρακτηριστικώτερος, δηλώνει εὐθέως, ὅτι: "οἱ μηχανισμοὶ εἶναι μόνον εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ 'Ελευθερίου", ἄλλοι δέ νά λέγουν, ὅτι "ἔχουμε τὰ ἴδια φρονήματα μέ τοὺς πέντε", ἄλλοι "πρέπει νά ἐνωθοῦμε μέ τοὺς πέντε νά γίνουμε δεκαπέντε" ἄλλοι "ὅτι θά μᾶς διαβάσουν καί μιά εὐχή" καί ἄλλοι, ὅτι τὴν εὐθύνη διὰ τό σχίσμα τῶν πέντε τὴν ἔχουν ἡ ἐλαχιστότης μου, καθὼς καί ὁ Ἱερομ. π. Ἀμφιλόχιος καί ὁ θεολόγος κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης! Προκλητικῶς, δηλαδή, καί μέ τὴν νέαν αὐτὴν διαστροφικὴν - παραπληροφόρησιν, ἐπιδιώκεται νά καλύπτονται οἱ πέντε καί τὰ ἐγκλήματά τους, ἐνῶ παραλλήλως, ὅχι μόνον διαστρέφεται ἡ ἀλήθεια, ἀλλά καί γίνεται προσπάθεια περιθωριοποιήσεως καί κατασυκοφαντήσεως τοῦ θεολόγου κ. Ἐλευθ. Γκουτζίδη, "μπλοκάρονται" καί συκοφαντοῦνται καί τὰ προσφάτως κυκλοφορηθέντα σχετικὰ βιβλία του, καί ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πέντε, ἀλλά καί ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Φλωριναίους. Κατ' ἐπέκτασιν ἡ Ἱερά Σύνοδος καθίσταται ἀναξιόπιστος, δοθέντος ὅτι ἐνῶ ἐκίνησε τὴν Κανονικὴν διαδικασίαν πρὶν τέσσαρα ἔτη, ἐν συνεχείᾳ, διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, φαίνεται ὡς νά ὑπανεχώρησεν...

- **Τό γεγονός**, ὅτι ὁ Ἱερομόναχος π. Ἀμφιλόχιος, ἐτέθη εἰς τό στόχαστρον καί ἠπειλήθη μέ τόν ἐκβιασμόν, ἢ θά ἀνακαλέσῃ τὰ σχετικὰ προσωπικά καί ἀπόρρητα ἔγγραφα του - ἐπιστολάς πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἢ θά τεθῇ ὑπὸ διωγμόν μέχρι τελικῆς ἐξοντώσεώς του, ἐπειδὴ ὡς Ἱερεὺς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καθηκόντως, μᾶς ἐπέστησε τὴν προσοχήν, τόσον ἐπὶ θεμάτων Ὁμολογίας, ὅσον καί ἐπὶ τῆς ὅλης στάσεώς μας ἐναντι τῶν πέντε, καθὼς καί ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ, τόν ὅποιον, δυστυχῶς, τόν ὑποβιβάζομεν, καί οὐδεὶς δύναται νά ἀμφισβητήσῃ τοῦτο, εἶναι ἐπίσης ἕνας ἄλλος σοβαρὸς λόγος πού μέ παρεκίνησε νά γράψω. Ἐνῶ ἰδιαίτερα σοβαρόν θεωρῶ καί τό γεγονός, ὅτι ἐπὶ τῆς χαλκευθείσης ἀντικανονικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ. Παναρέτου (15/7-9-99) κατὰ τοῦ ἰδίου Ἱερομονάχου, ἐπεδείχθη ὅλως ἀδόκιμος καί ἐπικίνδυνος στάσις μέ ἀποτέλεσμα, τό ἀρχικόν πρόβλημα νά λαμβάνῃ ὁσημέραι μεγαλυτέρας διαστάσεις⁴⁷. Ἡ ἀδόκιμος καθ'

Οἱ χαλκευταὶ αὐτῆς τῆς κατάφωρα ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗΣ καί κακῆς σκοπιμότητος ἐνεργείας, οἱ ὅποιοι δέν εἶναι ἄλλοι, ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ὄψιμοι σύμβουλοι τοῦ Μακαριωτάτου, δηλαδή τό ἀμέσως στενὸ του περιβάλλον, κατῳρῶσαν, μετὰ τόν Σεβ/τον Πανάρετον νά μᾶς ἐμπλέξουν καί νά μᾶς εὐτελίσουν ὅλους καί ὡς πρόσωπα καί ὡς Ἀρχιερεῖς, καί νά μᾶς καταστήσουν ἐνόχους ἐναντι κάθε ἐννοίας Κανονικῆς Τάξεως, Ἀληθείας καί Δικαιοσύνης. Καί ταῦτα πάντα πρὸς χάριν τῶν πέντε, οἱ ὅποιοι πρέπει, κατ' αὐτούς, νά μή καθαιρεθοῦν, ἀλλὰ νά ποιήσωμεν τό πᾶν νά τοὺς ἐπαναφέρωμεν, διότι "ἔχουμε τὰ ἴδια φρονήματα" καί διότι "δέν εἶναι ὑπεύθυνοι αὐτοὶ (οἱ πέντε) διὰ τό σχίσμα", ἀλλά ὁ Ἱκουτζίδης, ὁ Ἀμφιλόχιος καί τῶρα τελευταῖα καί ὁ Κήρυκος. Δηλαδή ὅ,τι ἔλεγον οἱ πέντε. Καί ναί μέν συμφωνοῦμε, ὅτι πρέπει νά κάνουμε τό πᾶν διὰ νά ἐπανέλθουν, ἀλλά νά ἐπανέλθουν ἐν μετανοίᾳ, ὅχι δηλαδή νά προδώσουμε τὰ πάντα πρὸς χάριν τῆς "ἐπανόδου" των, ἢ μόνον καί μόνο διὰ "νά γίνουμε δεκαπέντε", διὰ νά μᾶς ὑπολογίζουν, ἢ "διαβάζοντάς μας καί μία εὐχή", ἢ δὲ "ἄλλους λόγους" καί "δεσμεύσεις", μέ τὰς ὁποίας ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον δέν ἔχο-

ἡμᾶς στάσις ἔναντι τοῦ ὅλου προβλήματος, τόσο ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ὅσον καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, ἔχουν προεκτάσεις σοβαράς καί ἐπικινδύνους καί διευρύνουν τό ἀρχικόν πρόβλημα.

- **Τό γεγονός**, ὅτι κατὰ τās τελευταίας συνεδριάσεις τῆς Ἱεραρχίας ὁ Μακαριώτατος ἐρχεται εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχει συσκεφθῇ μετὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἔχουν συμφωνήσῃ καί ἔχουν λάβῃ τās ἀποφάσεις, τās ὁποίας θέλει τό περιβάλλον του, ἔχουν ἐπηρεάσῃ καί τινας Ἀρχιερεῖς, καί ἐρχονται μέ σκοπόν νά ἐπιβάλλουν τās ἀποφάσεις των, τās ὁποίας δέν ἀφήνουν κἄν νά συζητηθοῦν, ἐνῶ δέν ὀρίζονται εἰσηγηταί, δέν ἐξετάζεται ἐν Συνόδῳ κανένα θέμα, καί ὡς ἐκ τούτου δέν ὑπάρχουν οὐσιαστικά Πρακτικά καί καμμία, ἔστω καί στοιχειωδῶς, τεκμηριωμένα ἀπόφασις, ἀλλά παρωδία ἀποφάσεων, διὰ τās ὁποίας ἀφελῶς, πλήν ἐφ' αὐτῶν, ἐπικαλοῦνται τινές τήν ταλαίπωρον "πλειοψηφίαν".!!! Μία σύντομος ματιά εἰς τά Πρακτικά ἀποδεικνύει τοῦ λόγου τό ἀληθές. Ὅπως π.χ. κατὰ τήν ἑκτακτον συνεδρίασιν τῆς 15-12-1999, πρὶν κἄν τεθῇ, καί πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ π. Ἀμφιλοχίου, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος εἶπεν: **"Αὐτό τό θέμα θά πάρῃ σὲ Συνοδικό Δικαστήριον"** καί ὅταν προέτεινε τήν σύνθεσιν τοῦ Δ.καστηρίου εἰς κάποιον σημεῖον τοῦ λέγει ὁ Σεβ. Πειραιῶς: **"Μακαριώτατε δέν τό εἶπαμε ἔτσι"**, καί ὅταν ἡ ἐλαχιστότης μου διεμαρτυρήθην καί κατήγγειλα, ὅτι ἐδῶ ἔχομεν προειλημμένας ἀποφάσεις, δέν ἔχομε ἀντικειμενικήν - κανονικήν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος, ἐζήτησα δέ νά ἀκουσθῇ καί ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος Εἰσήγησίς μου, ἀπερρίφθη ἡ αἴτησίς μου. Ἔτσι λειτουργοῦμε ὡς Σύνοδος, ἔτσι ὑπολογίζουμε τοὺς Ἐπισκόπους, ὅταν διαφωνοῦν μέ τās ἀντικανονικότητας τῆς "πλειοψηφίας"! **"Κράτησε Ἐπίσκοπε Κήρυκε τήν διαφωνία σου, κράτησε καί τήν Εἰσήγησίν σου...εἶναι δική σου γνώμη, εἶσαι ἐλεύθερος νά τήν ἔχῃς..."**. Ὁ Μακαριώτατος μάλιστα ἀντιμετωπίζοντας τήν ἐπιμονή μου, ὅτι πρέπει νά ὑπάρξῃ εἰσήγησις δι' ἐν τοσοῦτον θέμα μοί εἶπεν: **"Ἡ εἰσήγησίς σου θά διαβασθῇ σπὴν ἐπόμενη Σύνοδο"** ἐννοώντας ὅταν θά γίνῃ τό Συνοδικό Δικαστήριον, ἀφοῦ προηγουμένως εἶπεν, ὅτι **"ὁ Μεσογαῖας θά ἐξαιρεθῇ ἀπὸ τό Δικαστήριον, διότι ἤδη ἔχει πάρῃ θέσιν"** (βλ. καί σχετικὰς παρομοίας ἀπόψεις εἰς τά κείμενα τοῦ κ. "Χένρι"). Ἐνωχλήθησαν πάντως ὠρισμένοι καί διὰ τήν πρότασίν μου περί εἰσηγητοῦ καί ἐπειδὴ καί τοῦτο τό ἐπεσήμανε ὁ Ἱερομ. π. Ἀμφιλόχιος, διὰ τοῦτο ἡγέρθησαν νά τόν ἀφανίσουν.

Τό γεγονός, ὅτι κατ' αὐτάς προωθεῖται καί πάλιν κυκλοφορεῖ ἓνα ἀνώνυμον καί ἀχρονολόγητον μονοσέλιδον κείμενον, διὰ τοῦ ὁποίου προπαγανδίζεται ἡ ἀπατηλή ἄποψις, ὅτι δῆθεν **"δέν ἔχομεν καμμίαν διαφορὰν μέ τοὺς Φλωριναίους οὔτε εἰς τά θέματα τῆς Ὁμολογίας-Ἐκκλησιολογίας, οὔτε εἰς τήν προέλευσιν τῶν χειροτονιῶν μας"**, διότι, κατὰ τό ἀνώνυμον κείμενον, εἰς μέν τό θέμα τῆς Ὁμολογίας εἴμαστε τό ἴδιο μέ τοὺς Φλωριναίους, ὅσον ἀφορᾷ τό θέμα τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, διότι ταύτην ἀμφότεροι ἔχομεν ἀπὸ τοὺς Ρώσους τῆς Διασποράς! Εἶναι χαρακτηριστική καί ἀποκαλυπτική ἡ σκοπιμότης διὰ τήν ὁποίαν πρὸ τριετίας περίπου ἐγράφη αὐτό τό ἀχρονολόγητον καί ἀνώνυμον προπαγανδιστικόν κείμενον, τό ὁποῖον προπαγανδίζει τήν ἀνωτέρω ἀμφιβολίαν μέ τήν εὐθεῖαν ἐρώτησιν: **"Εἰς τί διαφέρει σήμερον ἡ προέλευσις τῶν χειροτονιῶν τῶν Μαθαϊτικῶν καί τῶν Φλωριναίων;"**. Τό κείμενον τοῦτο, καί ὅτε πρωτοεμφανίσθη, ἀλλά καί σήμερον προωθεῖται καί **παρὰ ἡμετέρων**

μεν τήν πρόθεσιν νά ἀσχοληθῶμεν. Ἐπ' αὐτῶν, ἐνῶ δέν συμμεριζόμεθα τās ἀπόψεις των καί διεχωρίσαμεν ἤδη τās ἐπ' αὐτῶν εὐθύνας μας, τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι ἐάν πραγματικά συνειδητοποιήσωμεν τās αὐθαρεσίας, τās προσυμπεφωνημένας καί ἐξωσυνοδικὰς ἀποφάσεις καί τās ἀντικανονικότητας τῶν τελευταίων μόνον συνεδριάσεων τῆς Ι.Σ. τῆς Ἱεραρχίας, αἱ ὁποῖαι συμβαίνουν μέσα στὰ πλαίσια αὐτῶν τῶν...σκοπιμότητων, θά πρέπει νά ἐνδυσθῶμεν τριχίνους σάκκους καί νά ρίψωμεν στάκτην εἰς τās κεφαλὰς μας!

προσκειμένων και συνεργαζομένων μετά του συντάκτου αυτού. Δέν ἀναλύω περισσότερον τό ἐν λόγῳ κείμενον, διότι σᾶς τό ἐπισυνάπτω, καί διότι, ἂν χρειασθῇ, θά καταθέσω καί προσωπικῶς πλείονα στοιχεῖα.

- **Τό γεγονός,** ὅτι μόλις κατ' αὐτάς τās ἡμέρας ὁ συντάκτης τοῦ προηγουμένου ἀνωνύμου καί ἀχρονολογήτου ἐγγράφου ἐκυκλοφόρησεν καί ἄλλο, ἐν τισι παρόμοιον μονοσέλιδον κείμενον, καί πάλιν ἀχρονολόγητον, ἀλλά αὐτήν τήν φοράν ὑπογράφεται μέ τό ψευδώνυμον "Χένρι", καί ἀπευθύνεται πρὸς κάποιον "Τζών", ἥτοι ἓνας ἄλλος ἀκόμη λόγος διὰ νά γράψω. Τό κείμενον τοῦτο⁴⁸ στρέφεται ἐναντίον ἐμοῦ, τοῦ Ἐπισκόπου Κηρύκου, καί ἐναντίον τοῦ θεολόγου κ. Ἐλευθερίου Γκουτζιδη, ἐνῶ ὑπερασπίζεται, μέ ἓναν ιδιότυπον, πλὴν ἀποκαλυπτικόν τρόπον, τὴν ὑπ' ἀριθμ. 15/17-9-99 κατάφωρα ἀντικανονικὴν καί ἄκυρον "Ἀπόφασιν" τοῦ Σεβ/του κ. Παναρέτου κατὰ τοῦ Ἱερομονάχου π. Ἀμφιλοχίου. Εἰς τό ἐν λόγῳ ψευδώνυμον κείμενον, ὁ κ. "Χένρι"⁴⁹ κατὰ τρόπον, ὡς αὐτός νά εἶναι ὁ ἀρμόδιος καί ὡς νά ἀποτελῇ ἐκκλησιαστικὴν αὐθεντίαν, ἀποφαίνεται ἀπὸ καθέδρας καί περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Σεβ/του κ. Παναρέτου, τήν ὁποίαν θεωρεῖ ἄσπογον, ἀλλά καί περὶ τῶν ιδικῶν μας ἐνεργειῶν-κειμένων, τὰ ὁποῖα εὐρίσκει ἀρνητικά⁵⁰. Καί εἰς αὐτό τό ψευδώνυμον

48

Ὁ ὡς "Χένρι" ὑπογράφων τό ἀχρονολόγητον κείμενον εἶναι μᾶλλον βέβαιον, ὅτι ἔχει ποιᾶν τινὰ σχέσιν μέ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 18/19-10-99 ἀπαντητικὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν τοῦ Σεβ/του ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ. Παναρέτου, τήν ὁποίαν ἡ Σεβασμιότης του σᾶς ἔχει κοινοποιήσει. Ὁ συντάκτης ἢ οἱ συντάκται προκύπτουν μέσα ἀπὸ αὐτό τοῦτο τό κείμενο. Εἰς αὐτήν τήν ἐπιστολὴν, ἡ ὁποία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κατὰ τό ἐπιεικέστερον, εἶναι ἓνα λιβελογράφημα, μέ τό ἔσποιν οἱ συντάκται ἐπαγίδευσαν τόν ἐν Χριστῷ ἀδελφόν, δέν ἀπαντήσαμε μέχρι σήμερον δι' εὐνοήτους λόγους. Ἡ περαιτέρω στάσις μας ἐξαρτηθῆσεται ἀπὸ τὴν τοιαύτην τοῦ Σεβ/του ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, ὁ ὁποῖος προσευχόμεθα συντόμως νά ἀπαλλαγῇ καί νά ἐλευθερωθῇ ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τρίτων, οἱ ὁποῖοι δέν σέβονται οὔτε τήν Ἀρχιερωσύνην του, οὔτε τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οὔτε καί τὴν Ἐκκλησίαν., ὅποτε πιστεύομεν, ὅτι θά συνειδητοποιήσῃ ποῦ τὸν ὠδήγησαν, καί θά τοὺς ἐπιστρέψῃ τό ἐγγραφον τοῦτο ὡς ἀπαράδεκτον.

49

Τί ὠδήγησε τὸν ἀγαπητό κύριο εἰς τό νά δανειστῇ τό ὄνομα τοῦ ἀνθέλλου καὶ ἀντιχρίστου Ἀμερικανοεβραίου καὶ σελέκου τῆς Λέσκης Μπλιντερμπεργκ Χένρι Κίσιινγκερ;... Ἐνῶ ἐγράφομεν ταῦτα ἐπληροφορήθημεν περὶ τῆς κυκλοφορίας καί ἄλλου ὁμοίου ἐπίσης ψευδωνύμου ἐκ τεσσάρων σελίδων, τό ὁποῖον ἐπισυνάπτομεν ἐν τῷ Παραρτήματι διὰ τὰ καθ' ὕμᾶς.

50

Γίνεται φανερόν, ὅτι ὁ κ. "Χένρι", ἔχει πατήσῃ πολὺ καλὰ τό πόδι του καί ἄπλωσε τὰ "μακρυὰ" του χέρια καί πάλιν κάμνει ἄνω κάτω τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα, δι' ἡμετέρων, μεθ' ὧν συσκέπτεται καί συνεργάζεται! Καί ἄλλοτε, περὶ τὴν δεκαετίαν τοῦ 80, ὁ κ. "Χένρι" ἐπεχείρησε νά κάμῃ ἄνω κάτω τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα, ἀλλὰ τίποτα δέν κατῴρθωσε, διότι τότε ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔδωκεν ἀμέσως καί ὁμοφώνως τās ἐνδεικνυμένας ἀπαντήσεις, (ὁρᾶτε ἐμπροσθεν τās ἐν τῷ παρόντι σελίδας 18-31), μεθ' ὃ ἀπαγορευθεὶς ἔπαυσε νά γράφῃ δι' ἓνα μεγάλο διάστημα. Στὴν συνέχεια ἴσως κάποιος τὸν ἐπανέφεραν, ἢ ἐπανῆλθε μόνος του, ἀφοῦ κατὰ τὸν φαινομενικόν χρόνον τῆς ἀδρανείας του, μόνον ἀδρανεὶς δέν ἦτο, ὡς φαίνεται, ἀλλὰ ἐξησφάλιζε προϋποθέσεις....Μέ ὅσα τώρα γράφει καί πράττει φαίνεται πὺς δέν συνεχώρησε τὴν ματαίωσιν τῶν σχεδίων, τὰ ὁποῖα εἶχε καί προωθοῦσε κατὰ τὴν περίοδον πρὸ καί μετὰ τό 1980, διό ἐπανῆλθεν δριμύτερος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Καί αὐτός μέν, δηλ. ὁ κ. "Χένρι", δικαιούται νά ἔχῃ τās ιδικάς του "ἐκκλησιολογικάς" θέσεις, δέν ἔχει ὅμως τό δικαίωμα νά προσπαθῇ νά παρασύρῃ κάποιους, ὅπως τὸν κ. "Τζών" καί κάθε ἄλλον "Τζών", καί νά τοὺς πλανᾷ ἐν τῇ ἀπλότῃ τῶν ιδίων καί μέ τὴν γοητείαν πού ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτῶν, καί νά τοὺς στρέφῃ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ οὔτε καί διὰ τινος ἄλλου ἡμετέρους εἶναι ἀξιοπρεπές νά προσπαθοῦν νά ἐπιβάλουν εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τὰ θελήματα τοῦ κ. "Χένρι", ὅπως π.χ. "σῶναι καί καλὰ" νά παραπεμφθῇ ὁ Ἱεραμ. π. Ἀμφιλόχιος εἰς τό Συνοδικόν Δικαστήριον, μάλιστα χωρίς τὴν Κανονικὴν διαδικασίαν, χωρίς νά μελετηθῇ τό θέμα, ἀλλὰ μέ προειλημμένην ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν θέτει εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον ὁ Μακαριώτατος, καί ταῦτα προκειμένου νά "διωχθῇ" καί νά "καταδικασθῇ" ὁ π. Ἀμφιλόχιος, ἔστω καί ἂν δέν πταίῃ, ἀπλῶς καί μόνον, διότι ἔτσι ἀπεφάνθη ὁ κ. "Χένρι". (Βλ. κείμενά τοῦ κ. "Χένρι" εἰς τὸ Παραρτήμα). Ἐδῶ πρόκειται πραγματικὰ περὶ "βαρβάρου διωγμοῦ", καί οὐχί περὶ κανονικῆς διαδικασίας.

κείμενον ὁ συντάκτης, ὁ κ. "Χένρι", ὅπως καί εἰς ὅλα του τά ἐπώνυμα κείμενα δέν παραλείπει νά εἰρωνευθῇ καί νά ἀμφισβητήσῃ τήν Ἐκκλησιολογίαν-Ὁμολογίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἐν προκειμένῳ μέ τήν διατύπωσιν: **"Ἄν μάλιστα σ' αὐτήν τήν κατάστασιν ὑποστηρίζετε ὅτι σεῖς μόνοι ὑποστασιάζετε τήν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, τότε τό πράγμα καταντᾷ καί κωμικόν. Δέν σοῦ φαίνεται;"(!)**

Μάλιστα, Μακαριώτατε καί Σεβ/τοι Ἅγιοι ἀδελφοί, κατὰ τόν κ. "Χένρι" εἴμεθα "γελοῖοι" καί καταντᾷμε "κωμικοί", ὅταν ὁμολογοῦμεν καί κηρύσσωμεν τήν Ἐκκλησιολογίαν Ὁμολογίαν μας! Δηλαδή, ὅταν ἀπό τό 1924 ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. εἶναι ἡ ἀδιάκοπος συνέχεια τῆς Μίας Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Σᾶς ἐπισυνάπτω καί αὐτό τό κείμενον, χωρίς ἄλλα σχόλια, ἐκτός ἀπό τήν ἐπισημείωσιν ἐδῶ, ὅτι αὐτά τά κείμενα προωθοῦνται ὑπό "ἡμετέρων", διότι ἀσφαλῶς τοὺς ἐκφράζουν, ἀλλά καί διότι ἴσως συμμετέχουν καί εἰς τόν σχεδιασμόν των, ἐνῶ ὅλως φαρισαϊκῶς ὑποκρίνονται τοὺς ὑπέρ "Ματθαίικους", ἔχοντες εὐκρησον ἐν τοῖς χεῖλεσιν τήν Ὁμολογίαν, μέχρι νά ἐπιτύχουν τόν τελικόν στόχον.

- **Τό γεγονός** ὅτι ἡ πορεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων καί αὐτοῦ τοῦ "Θεολογικοῦ Διαλόγου", πρὶν ἀλλά καί μετὰ τὰς ἐργασίας τῆς ἐκτάκτου Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τήν 15-12-1999, κάθε ἄλλο παρά καλὴ εἶναι, ἀλλά καί αἱ ἀποτολμηθεῖσαι καί δημοσιευθεῖσαι ἀπὸ τῶν σπηλῶν τοῦ "Κήρυκος" ἀναλήθειαι, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐργασίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τό τεῦχος Ὀκτωβρίου 1999 τοῦ ἐπισήμου δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου "Κ.Γ.Ο.", μᾶς εὐτελίζουν ἔτσι καί ὥς Ἐπισκόπους καί ὥς Ἱεράν Σύνοδον καί οὕτω ἀσφαλῶς παροργίζομεν τόν Θεόν. Ἰδού τί σχετικῶς ἔγραψα εἰς ἐπιστολήν μου πρὸς τόν Διευθυντὴν τοῦ "Κ.Γ.Ο." κ. Δημήτριον Κάτσουραν, σχετικῶς μέ τό σοβαρόν αὐτό φαινόμενον, τήν ὁποίαν ἐπιστολήν σᾶς ἐκοινοποίησα:⁵¹

"Δημοσιεύσατε ἀναρμοδίως εἰς τόν Κ.Γ.Ο. μηνὸς Ὀκτωβρίου, ὅλως ἀναληθῇ πληροφόρησιν - ἀνακοίνωσιν, καί παρουσιάζετε ψευδῇ εἰκόνα τῶν πεπραγμένων τῆς συγκεκριμένης Ἱεραρχίας (20-10-99), γράφοντες, σκοπίμως ἢ οὐχί δέν τό ἐξετάζω, ὅτι κατὰ τήν Γ' τακτικὴν σύγκλησιν τῆς Ἱεραρχίας: "ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τῆς Ἱεραρχίας ἐπιστολαὶ ἀποσταλεῖσαι ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀκακιᾶς παρατάξεως" καί τοῦ Ἐπισκόπου (τῆς αὐτῆς παρατάξεως) κ. Καλλινίκου πρὸς τήν Ἱ. Σύνοδον διὰ τό θέμα τοῦ θεολογικοῦ Διαλόγου" (σωστά μέχρις ἐδῶ). Συνεχίζετε: "αἱ ὁποῖαι τελικῶς παρεπέμφθησαν εἰς τήν ἀρμοδίαν ἐπὶ τοῦ θέματος Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν, προκειμένου νά τὰς μελετήσῃ καί εἰσηγηθῇ σχετικῶς εἰς τήν Ἱ. Σύνοδον" (ἐδῶ εἶναι τό πρόβλημα). Διότι, κατὰ τήν ἐν λόγω συνεδρίασιν καί ἐπὶ τοῦ θέματος "ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ", ἀνεγνώσθησαν πράγματι ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου αἱ ἐπιστολαὶ τῶν Φλωρινικῶν (ὑπ' ἀριθμ. 641/24-8-99 καί ἀπὸ 30-8-99), ὅμως ἀνεγνώσθησαν καί Σχέδια ἀπαντητικῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγγράφων, ἐν τοῦ Μακαριωτάτου καί ἑτερον τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου, τά ὁποῖα ἐτυχον τῆς ἀπολύτου καί ἀνεπιφυλάκτου ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἀπεφασίσθη

51

Μόλις ἐσχάτως περιήλθεν εἰς χεῖράς μου ἡ ἀπὸ 20-2-2000 ἐπιστολή τοῦ κ. Κάτσουρα, τήν ὁποίαν πρέπει νά ἔχετε λάβει. Αὕτη ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι σφόδρα προκλητικὴ, ἀκόμη καί ἐκεῖ ὅπου ἐνδύεται μέ...."εὐγένειαν", ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ ἀποστολεὺς ἔχει μίαν ἐπικίνδυνα παρεξηγημένην - πεπλανημένην ἀντίληψιν περὶ τοῦ ρόλου του ὡς Διευθυντοῦ τοῦ "ΚΗΡΥΚΟΣ", καί γενικώτερα ὡς ὑπαλλήλου εἰς τὰ Γραφεῖα καί συνεργάτου εἰς τόν Ἱερόν τῆς Ἐκκλησίας Ἀγῶνα. Δυστυχῶς πρέπει νά ἔχη ἰδιαίτερα σοβαροὺς λόγους, διὰ νά θεωρῇ τόν ἑαυτὸν του ἀνεξέλεγκτον γενικὸν προϊστάμενον....ἀλλὰ θὰ ἀπαγορευθῇ, διότι, ἂν τό σκεφθῇ καλύτερα, θὰ διαπιστώσῃ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν χρειάζεται προϊσταμένους, οὔτε καί συνεργάτες μέ ὕφος καί φρόνημα...70 Καρδιναλίων, ὅπως χαριτολογώντας ἔλεγε ὁ μακαριστὸς π. Παῦλος ὁ Κύπριος.

νά αποσταλοῦν εἰς τοὺς Φλωρινικοὺς, διὰ δὲ τὴν ὑλοποίησιν τῆς ἀποφάσεως ἐδόθη σχετική ἐντολή εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς. Διερωτῶμαι: Διὰ ποῖον λόγον δὲν ἐνημερώθην ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου ρεπορτάζ, ὥστε νά ἀπεφεύγετο ἡ ἐν λόγῳ παραποίησις⁵²;

Εἶναι πολὺ ἀνησυχητικόν τό ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις αὐτῆς παρασύρεται καί ὀλισθαίνει, ὃ δέ **"ΚΗΡΥΞ"**, τό ἐπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἔχει γίνεи ἰδιωτικὴ προσωπικὴ ὑπόθεσις⁵³ τοῦ κ. Κάτσουρα, ὥστε τό μόνον ἀποτέλεσμα τό ὁποῖον ἐσχάτως καταφανῶς παράγει (ὃ ΚΗΡΥΞ) εἶναι τό πῶς νά μὴ ἐκτιθενται ἀπὸ τῶν σπλῶν του τόσον οἱ Φλωριναῖοι, ὅσον καί οἱ πέντε πρώην Μητροπολῖται, ἐνῶ εἰς τὸν βωμόν τῆς κακῆς σκοπιμότητος θυσιάζονται καί ἡ Κανονικὴ Τάξις καί τό Δίκαιον καί ἡ Ἀλήθεια, ἀλλὰ καί κατηξιωμένα πρόσωπα.

- Τέλος τό γεγονός, ὅτι, ὅταν συνεδρίασεν ἡ Ἐνδημοῦσα (22-2-2000) καί εἴπομεν διὰ τὰ θέματα τῆς ἐπομένης Ἱεραρχίας, ἐνῶ ἡ ἐλαχιστότης μου, ὡς μέλος τῆς Ἐνδημούσης προέτεινα νά ἀναλάβῃ κάποιος εἰσηγητὴς διὰ τό θέμα τοῦ π. Ἀμφιλοχίου, καί ἂν δὲν θέλουν νά ἀναλάβῃ ἡ ἐλαχιστότης μου, ἄς ἀναλάβῃ κάποιος ἄλλος, ὁ Μακαριώτατος εἶπεν: **"Ἐχω ἀναθέσει εἰς τὸν Σεβ/τον Πειραιῶς νά εἰσιμαῖ Εἰσῆγησιν διὰ τό θέμα τοῦ π. Ἀμφιλοχίου, ὅπως καί διὰ τό θέμα τῆς Αὐστραλίας"**. Ἀπεδέχθημεν καί ἡ ἐλαχιστότης μου καί ὁ Σεβ/τος Βερροίας κ. Ταράσιος, ὡς μέλος καί οὗτος τῆς Ἐνδημούσης, τὴν ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου προφορικὴν ἀνάθεσιν εἰς τὸν Σεβ/τον Πειραιῶς κ. Νικόλαον καί ἀπεφασίσθη νά ἀποσταλῇ καί γραπτῶς ἡ ἀνάθεσις ὑπὸ τῆς Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνεδριάσεως "πληροφορηθεὶς" ὁ κ. Κάτσουρας τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐνδημούσης, ὡμίλησεν εἰς τὸν Μακαριώτατον, μεθ' ὃ ἀμέσως ὁ Μακαριώτατος μοῦ ἐζήτησε νά γραφῇ εἰς τὰ Πρακτικά, ὅτι **"ἀνακαλεῖ τὰ περὶ ἀναθέσεως εἰς τὸν Σεβ/τον Πειραιῶς νά εἰσιμηθῇ, διότι ἤδη ἔχομεν λάβει ἀπόφασιν καί τελείωσε τό θέμα"**. Παράλληλα ὁ κ. Κάτσουρας ἀπὸ θέσεως ἰσχύος καί μέ ἐλεγκτικόν ὕφος εἶπεν: **"Ὅλη ἡ Ἑλλάδα ξέρεи πῶς ἐλήφθη ἀπόφασις νά παραπεμφθῇ ὁ π. Ἀμφιλόχιος εἰς τό Συνοδικόν Δικαστήριον καί τώρα ἐσεῖς συζητᾶτε γιὰ Εἰσηγητή"**. Ὅπερ σημαίνει ὅτι ὁ κ. Κάτσουρας κλπ. ἠγωνίσθησαν καί ἐπέβαλον τὰς ἀπόψεις των εἰς τὴν "πλειοψηφίαν" τῆς Συνόδου καί τώρα θά τοὺς φύγῃ ἡ ὑπόθεσις μέσα ἀπὸ τὰ χέρια!!! Ἡ ἐλαχιστότης μου ἔφερα εἰς νοῦν ὅλην τὴν εἰκόνα τῶν τελευταίων συνεδριάσεων καί τὸν τρόπο πού λαμβάνονται ἐπ' ἐσχάτων αἱ Συνοδικαὶ ἀποφάσεις καί περιορίσθη νά τοῦ κάνω τὴν αὐστηράν σύστασιν, νά σταματήσῃ νά παρεμβαίνει εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὑπογραμμίζω, ὅμως, ὅτι **χωρὶς νά γίνῃ μελέτη ἐπὶ τοῦ θέματος, χωρὶς Ἀνάκρισιν, χωρὶς πόρισμα-πρότασιν, χωρὶς νά διατυπώσῃ κατηγορητήριον ἡ Σύνοδος, χωρὶς νά ἔχῃ προηγηθῇ ἡ διαδικασία τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, χωρὶς νά συνταχθῇ καί ὑπογραφῇ καμμία ἀπόφασις, δηλαδὴ χωρὶς καμμίαν ἐκ τῶν προβλεπομένων Κανονικῶν διαδικασιῶν, "πα-ραπέμπεται" τό θέμα εἰς τό Συνοδικόν Δικαστήριον!** καί ἂν αὐτὰ δὲν εἶναι ἀντικανονικά καί ληστρικά "κατορθώματα", ἂν αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν ἀσέβεια πρὸς τὴν Κανονικὴν Τάξιν, τότε πῶς ἄλλως δύνανται νά χαρακτηρισθοῦν; Πότε, ὅμως, θά ἀνησυχήσωμεν διὰ τὰ τεκταινόμενα; Προσωπικῶς ἔχω καταγγέλλει τὴν ὅλην διαδικασίαν καί ζητῶ νά ἐπαναεξετασθῇ ἀπ' ἀρχῆς τό θέμα, καί νά ἐξετασθῇ μέ τὴν

⁵² Ἐπειδὴ τό θέμα τοῦτο εἶναι ἐξαιρετικὰ σοβαρόν θά ἀναμείνω τὴν ὑπεύθυνον τοποθέτησιν πρωτίστως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ὡς ἀμέσως ἀρμοδίου καί ὑπευθύνου, καί παραλλήλως ὅλων τῶν Σεβ/των Ἱεραρχῶν ὡς, ἐπίσης, συναρμοδίων καί συνυπευθύνων.

⁵³ Ὅρᾳτε τῶν λόγων τό ἀληθές εἰς τὴν ἀπὸ 20-2-2000, ὡς ἄνω, ἐπτασέλιδον ἐπιστολὴν τοῦ κ. Κάτσουρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας κρίνεται ἀπαραίτητον νά ἐπανέλθωμεν.

κανονικήν διαδικασίαν. Διότι ακόμη καί ἡ "ἄρσις" τῆς Ἀργίας, δέν ἐγένετο μέ κανονικόν τρόπον, καί μᾶλλον δέν ἔλυσε, ἀλλά περιέπλεξε τό θέμα. Δυστυχῶς **"ἐνός κακοῦ δοθέντος μύρια ἔπονται"**. Διά νά ἀρθῇ ἡ Ἀργία ἔπρεπε νά ὑπάρχῃ Ἀργία κανονικῶς ἐπιβληθεῖσα ἀπό τό ἀρμόδιον Ἐπισκοπικόν Δικαστήριον. Ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν τό ἀκυρον καί ἀνυπόστατον τῆς πράξεως 15/7-9-99, διότι δέν ἐλήφθη καθόλου ὑπ' ὄψιν τό Κανονικόν Δίκαιον. Δέν διανοοῦμαι, ὅτι ὁ κάθε Ἐπίσκοπος καί ὁ κάθε κ. Κάτσορας ἤ μ. Μάξιμος, ἤ καί ὁ κάθε "Χένρι" κλπ. μποροῦν νά ἐπιβάλλουν ἐκάστοτε τās ἀπόψεις των, τās ἐπιθυμίας των καί νά προωθοῦν τὰ σχέδιά των. Ἄς σεβαστοῦμε τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, καί ἄς μή προκαλέσωμεν ἄλλας πληγὰς εἰς Αὐτό. Ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἐλαχιστότητά μου θά ἀγωνισθῶ νά μή ἐπαναληφθῇ "δεύτερος γῦρος" τῶν πέντε. Καί τό λέγω αὐτό, διότι αὐτό, δυστυχῶς, διαφαίνεται ἀπό τήν πορεία καί τήν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων.

Εἶναι τραγική, Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί καί συλλειτουργοί ἡ κατάστασις εἰς τήν ὁποίαν ὠδηγήσαμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τὰ πράγματα, ἄλλοι παρασυρόμενοι καί ἄλλοι ἀδιαφοροῦντες καί, (παρακαλῶ νά μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ ἀποψις: "ἐνόχως ἀνεχόμενοι"), διὰ τοῦτο εἶναι μεγάλοι καί δυσβάστακτοι αἱ εὐθύναι αἱ ὁποῖαι ἐπεσωρεύθησαν ἐπὶ τῶν ὤμων μας, τās ὁποίας, **ἀν δέν προλάβωμεν νά διορθώσωμεν καί νά ἀπαλλαγῶμεν ἐξ αὐτῶν, ἀσφαλῶς θά δώσωμεν φρικτόν λόγον καί ἐναντι τῶν πιστῶν καί ἐναντι τοῦ Θεοῦ.**

Συνοψίζοντας τὰ ἀνωτέρω γεγονότα ὑπογραμμίζω, ὅτι:

¹ α). Ἐπὶ ἔτη, δέν ἀντιμετωπίσαμεν κανένα φλέγον καί ἐπεῖγον Ἐκκλησιαστικόν θέμα κατὰ τήν Κανονικήν τάξιν καί τήν Ὁρθόδοξον δεοντολογίαν.

β) Ἐκ τοῦ προχείρου, ἀλλά καί ἐξ ὑπαρχούσης σκοπιμότητος, ἐλάβομεν "ἀποφάσεις" ἀντικανονικάς, ἀντιφατικάς, ἀνεπερείστους καί ἀδικαιολογήτους, χωρίς αἴσθησιν τῶν εὐθυνῶν μας,

γ) Τόν τελευταῖον καιρόν ἐν πολλοῖς τὰ Συνοδικά θέματα ρυθμίζονται ἐκ τῶν παρασκηνίων, ἀπό πρόσωπα, τὰ ὁποῖα τό ὀλιγώτερον μπορεῖ νά ἀποδειχθοῦν καί ἀνεύθυνα,

δ) Τοὺς τελευταίους μῆνας δέ παραθεωροῦνται συστηματικώτατα καί δέν λαμβάνονται καθόλου ὑπ' ὄψιν Ἐπιστολαί - Γνωματεύσεις κ.λ.π. τῆς ἐλαχιστότητός μου, ὅπως ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. **81/23-9-99, 88/30-10-99, 89/13-11-99, 78/10-9-99, 92/3-12-99, 94/1-12-99, 98/31-12-99**, ἡ Γνωμάτευσις τοῦ θεολόγου κ. Ἐλευθ. Γκουτζίδη ἀπό **13/27-10-99**, αἱ Καταγγελίαι Γ.Ο.Χ. Λαρίσης ἀπό **14-10-99 καί, 19-10-99 καί 28-12-99**, κλπ.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Αὐτοί περίπου εἶναι οἱ κυριώτεροι λόγοι, οἱ ὁποῖοι μέ ὠδήγησαν νά σᾶς ἀποστείλω, μέχρι σήμερον, σειράν ἐπιστολῶν, ὡς καί τήν παροῦσαν μακροσκελῆ τοιαύτην, διότι πιστεύω, ὅτι μέ αὐτάς ἐκφράζω τήν ἀγωνίαν μου, διὰ τό ποῦ βαίνωμεν, ὅπερ πράττω καί προφορικῶς εἰς τās συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, **ὑπερασπιζόμενος τό Δίκαιον, τήν Ἀλήθειαν καί τήν Κανονικήν Τάξιν, τόν Συνοδικόν θεσμόν, ἀλλά καί διαχωρίζων καί τās εὐθύνas μου, ὅσον ἀφορᾷ συγκεκριμένα κακόδοξα φρονήματα, ἀντικανονικάς ἐνεργείas, πράξεις ἢ παραλείψεις.**

Δυστυχῶς, ὅμως, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων, αἱ σκοπιμότητες καί τὰ παρασυνοδικά παρασκήνια ἔχουν τόσῃν "δύναμιν", ὥστε νά τίθενται αὐταὶ ὑπεράνω τῆς φωνῆς τῶν Ἐπισκόπων, διό αὐτή δέν λαμβάνεται καθόλου ὑπ' ὄψιν, ἀλλά καί

τιθέμεθα πλέον καί εἰς τό στόχαστρον τοῦ κ. "Χένρι" καί τῶν ὁμοφρόνων του καί συνεργατῶν του, καί ὁ ὁποῖος, ὡς εἶδομεν, ἔχει μεγάλην ἱστορίαν...⁵⁴.

Δέν νομίζω ὅτι ὡς Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς δυνάμεθα νά παραμένωμεν ἐν ἀδιαφορίᾳ ἐμπρός εἰς αὐτά τά φλέγοντα θέματα τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι καιρός νά ἐνωτισθῶμεν τῆς γνησίας ὀρθοδόξου φωνῆς τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ματθαίου καί νά φανοῦμε ἐν τοῖς πράγμασιν γνήσιοι διάδοχοι καί συνεχισταί τῆς καθαρᾶς ἐκείνου Ὁμολογίας καί τῆς σθεναρᾶς στάσεώς του ἐναντι τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ, ἀλλά καί ἐναντι τῶν παλαιοημερολογικῶν σχισμάτων-ὁμάδων-παρατάξεων. Εἶναι καιρός νά ἀντιμετωπίσωμεν ἀποφασιστικά διὰ τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου Ἀγάπης καί Ἀληθείας καί τās Φλωρινικάς Παρατάξεις καί τούς πέντε πρώην Μητροπολίτας.

Εἰς τό συνημμένον Παράρτημα παρατίθενται ἐπιλεκτικά κατὰ χρονολογικήν σειράν ὠρισμένα ἀκόμη σχετικά κείμενα, ἐνῶ δι' εὐνοήτους λόγους παραλείπονται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄλλα σημαντικά καί ἀποκαλυπτικά κείμενα τῆς ἰδίας ἐποχῆς. Τά πα-
ρατιθέμενα εἰς τό Παράρτημα τοῦ παρόντος κείμενα εἶναι:

1) Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1958/7-7-1973 ἐπιστολή μας πρὸς τοὺς Ζηλωτὰς Γέροντας τοῦ Ἀγίου Ὁρους.

2) Ἐνα μονοσέλιδον ἀνώνυμον, ἀχρονολόγητον, ἀπὸ τριετίας ἐμφανισθέν καί ὑπὸ ἡμετέρων κυκλοφοροῦν κείμενον, διὰ τοῦ ὁποῖου, ὑπὸ μορφὴν ἐρακίσεων καί ἀποριῶν, τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ Ὁμολογία-Ἐκκλησιολογία καί ἡ γνησιότης τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

3) Ἐνα ἐπίσης μονοσέλιδον, τό ὁποῖον ὑπογράφεται μέ τό ψευδώνυμον "Χένρι", καί ἀποστέλλεται πρὸς κάποιον "Τζών", προέρχεται δέ ἀπὸ τὴν ἰδίαν πηγήν, ὡς καί τό ἀνώνυμον. Δι' αὐτοῦ "παρωδεῖται" ἡ Ὁμολογία-Ἐκκλησιολογία περὶ μοναδικότητος τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καί ἐν ταυτὶ ὁ συντάκτης στρέφεται ἐναντίον ἐμοῦ τοῦ Ἐπισκόπου Κηρύκου καί τοῦ θεολόγου κ. Ἐλευθερίου Γκουτζιδῆ, δι' ὅσα, μέ ἀφορμὴν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 15/7-9-95 Πρᾶξιν τοῦ Σεβ/του κ. Παναρέτου, ἐγράψαμεν ὑπὲρ τῆς Κανονικῆς Τάξεως, τῆς Ἀληθείας καί τοῦ Δικαίου, ὑπερασπίζεται δέ τās κατάφωρα ἀντικανονικὰς ἐνεργείας τοῦ Σεβ. κ. Παναρέτου κατὰ τοῦ Παν/του Ἱερομ. π. Ἀμφιλοχίου.

4) Ἐτερον τετρασέλιδον, ὁμοίως ψευδώνυμον, τό ὁποῖον ὑπογράφει ὁ ἴδιος πάλιν κ. "Χένρι", καί ἀπευθύνεται πάλιν πρὸς τὸν ἴδιον "Τζών". Παρὰ τās ὠρισμένας ἀληθείας πού περιέχει τοῦτο δέν παύει νά κινῆται εἰς τό ἴδιον οἰκουμενιστικόν πνεῦμα, καί

5) Τό "Πρακτικόν Κοινῆς Ὁμολογίας Ὁρθοδόξου Πίστεως καί Ἐκκλησιαστικῆς Κοινωνίας", τό ὁποῖον εἶχε προταθῇ ὑπὸ τοῦ Μακαριωπάτου πρὸ τοῦ 1995 εἰς τὴν τότε Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ὑπογραφὴν καί ἐφαρμογὴν, καί τό ὁποῖον δέν ἀπεδέχθησαν οἱ πέντε, διότι ἤθελον νά εἶναι ἐλεύθεροι νά παραβιάζουν τὴν Κανονικὴν Τάξιν, ὅπως καί σήμερον πάλιν, ὅπου τοὺς ὠδήγησεν εἰς τό Πραξικόπημα καί τό σκῆμα τοῦ 1995.

Ἡ κατ' ἐπιλογὴν παράθεσις ὠρισμένων ἱστορικῶν κειμένων, τόσο ἐντὸς τοῦ κειμένου, ὅσον καί εἰς τό Παράρτημα πού ἀκολουθεῖ, ἐκρίθη ἀπαραίτητος, διότι ἐξ αὐτῶν τῶν κειμένων, καί ἐν συνδυασμῷ μέ τὰ σήμερον κυκλοφοροῦντα "ἀνώνυμα" καί "ψευδώνυμα" τοῦ κ. "Χένρι", προκύπτει ἡλίου φαεινότερον, ὅτι οἱ ἴδιοι παράγοντες, οἱ ὁποῖοι τότε παρέσυραν τὸν Κάλλιστον εἰς τὴν πτώσιν, οἱ ἴδιοι κατόπιν

54 Βλέπετε τὴν ἐν τῷ παρόντι κειμένῳ (σελ. 21-29) παρατεθεῖσαν ἐπιστολήν μου πρὸς τὸν Σεβ/τον Κιτίου κ. Ἐπιφάνειον, ἡ ὁποία κατ' οὐσίαν ἀπευθύνεται πρὸς τὸν τότε ἐκ τῶν παρασκηνίων δρῶντα κ. "Χένρι". Βλέπετε ἐπίσης καί τὰ ἐν τῷ Παραρτήματι συνημμένα κείμενα. Ἐάν χρειασθῇ εἰς τὴν συνέχειαν θά φέρωμεν εἰς φῶς καί ἄλλα ντοκουμέντα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποκαλύπτεται ἡ μεγάλη...προσπάθειά τοῦ κ. Χένρι νά ἐπιβάλῃ "σῶναι καὶ καλὰ" τὸν "παλαιοημερολογικόν οἰκουμενισμόν". Βέβαια αὐτός ἐνεργεῖ σύμφωνα μέ τό φρόνημά του, τό ἐρώτημα εἶναι: "Ἡμεῖς τί κάμνομεν;"

ἐπεχείρησαν νά παρασύρουν καί ἄλλους Ἀρχιερεῖς, ἀλλά καί σήμερα ἐπιχειροῦν νά μᾶς ρίψουν εἰς τήν χοάνην τοῦ "παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ"!

Παρακαλῶ, συγχωρεῖστε μου διά τήν ἀγωνίαν, τήν ὁποίαν ἐξέφρασα πρὸς Ὑμᾶς πιεζόμενος ὑπὸ τῆς Ἀρχιερατικῆς μου συνειδήσεως, ἀλλά καί διά τό μακρόν τῆς γραφῆς μου καί νά παρακαλέσω θερμῶς, ὅπως ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ, ἐν Ἀληθείᾳ, καί ἐν ἀπολύτῳ σεβασμῷ πρὸς τήν Κανονικὴν Τάξιν, συμβάλωμεν ἅπαντες ὡς μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὥστε εἰς τὰς συνεδριάσεις νά ἐπικρατήσῃ τό θέλγμα τοῦ Θεοῦ κατὰ τό **"ἔδοξε τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν"** (Πράξ. 15,28), διότι τοῦτο ζητᾷ ἀπὸ ἡμᾶς ὁ Χριστός, ὡς εἰς τύπον καί τόπον Αὐτοῦ ταχθέντες.

Ἀσπάζομαι Ὑμᾶς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἐλάχιστος ἀδελφός καὶ συλλειτουργός Ὑμῶν

+ Ο ΑΙΣΩΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΚΗΡΥΚΟΣ

Ἀκολουθεῖ τό Παράρτημα:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΦ. ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ 22
ΑΘΗΝΑΙ, Τ.Τ. 308, ΤΗΛ. 353.925 - 352.144

Έν Αθήναις τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου 1983 (έ.ήμ.)

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 1958

ΠΡΟΣ

τούς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει
Παν/τους Γέροντας.

Ἀγίου Ὄρους.

Πανοσιολογιώτατοι Γέροντες, εὐλογεῖτε. Τὰς ὑμετέρας ὁσιότητας κατα-
σπαζόμενος, παρακαλῶ ὅπως πάντοτε ποιῇ σθε μνείαν καμοῦ ἐν ταῖς προσευ-
χαῖς σας.

Σχετικῶς μέ τήν ἀπό 28/8/83 ἐπιστολήν τοῦ Παν/του Ἱερ/χου π. Ξρυσσο-
στόμου σᾶς γνωρίζομεν, ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα θέματα συνεζητήθησαν
κατά τήν συνεδρίασιν τῆς Ἑνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου, τήν 7ην Σεπτεμβρίου
1983, ἀπεφάνθη δέ Αὕτη ὡς κάτωθι:

α). Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Μοναχοῦ Πολυκάρπου Κληματιανοῦ, ἡ Ἑνδη-
μούσα Ἱερὰ Σύνοδος, ὡς καί παλαιότερον (30/3/83) ἀπεφάνθη, ὅτι δύναται
ὁ π. Πολύκαρπος νά ἐξομολογῇται εἰς πνευματικόν ἐκτός τοῦ Ἀγίου Ὄρους
κατό τήν ἐπιθυμίαν του, ὑπό τόν ὅρον, ὅτι ὁ πνευματικός οὗτος νά εὐρίσκει-
ται εἰς ἐξάρτησιν καί πνευματικὴν κοινωνίαν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος ἢ καί τῆς Κύπρου.

β). Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ὑμῶν περὶ συνοντήσεως μετὰ τῶν Ἀγιορειτῶν
Πατέρων τῆς Παρατάξεως τοῦ κ. Αὐξεντίου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς θεραπείας τοῦ
ἀπό τοῦ 1937 σχίσματος, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δέν ἔχει ἀντίρρησην, διότι θεωρεῖ
τοῦτο συμπόρευσιν ὑμῶν εἰς τόν ἀγῶνα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τήν ἐν τῇ
ἀληθείᾳ ἔνωσιν. Ὁμοίως καί διὰ τήν "Ἐκκλησίαν" σας, παρατηροῦμεν μόνον,
ὅτι ἡ "Ἐκκλησία" δέον νά διορθωθῇ συντακτικῶς καί ὀρθογραφικῶς, ὡς ἡ
συνημμένη, κυρθῶς δέ ἡ φράσις "Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου", νά διορθωθῇ
εἰς "Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀσκητικῆς Παρατάξεως κ. Αὐξεντίου", πρὸς διάκρι-
σιν καί ἵνα μή δοθῇ ὑπό τινος κακοπροαίρετου ἢ μομφῇ, ὅτι ἀναγνωρίζετε
ἐν Ἑλλάδι δύο Ἀρχιεπισκόπους.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, εὐχομένη εὐδῶσιν τῶν προσπαθειῶν σας,
ἐντέλλεται, ὅπως ἐνημερώνητε διαρκῶς Αὐτήν κοινοποιοῦντες ἀπόσας τὰς
ἐνεργείας ὑμῶν.

.../...

γ). 'Επί παλαιοτέρας προτάσεως τοῦ 'Ιερ/χου π.Χρυσοστόμου, περὶ ἀπαλείψεως-διορθώσεως ἢ ἐπεξηγήσεως τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς πράξεως τοῦ 1971 ὡς "ληστρικῆς", σὰς γνωρίζομεν τὸ κατωθί:

Εἰς τὸ ὑπ'ἀριθμ. 18 97/4-Ι-83 ἔγγραφον, ἐχαρακτηρίσθη ἡ πράξις τοῦ 1971 ὡς ληστρικὴ, διότι ὡς προκύπτει ἐκ πολλῶν στοιχείων, τόσον ἡ ἀπόφασις τῆς Ρωσικῆς Συνόδου, ὅσον καὶ ἡ χειροθεσία ἐγένοντο κατ'ἀπαίτησιν τῶν Αὐξεντιανῶν. Οἱ Ρῶσοι καὶ πρὶν γνωρίσουν ἡμᾶς, ἀνεγνώριζον τοὺς ἡμετέρους 'Αρχιερεῖς, ("Ὁρθόδοξος Παρατηρητής" 'Ἰαν. 70 καὶ ἐπιστολὴ τοῦ Σιμάγου Σεραφείμ πρὸς τὸν κ. Αὐξέντιον, 26/10/72).

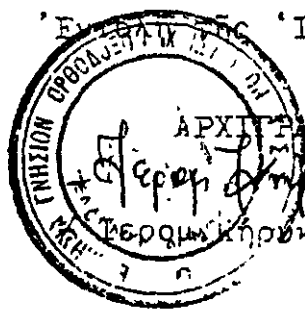
Εἰδικώτερον ὁ Η' Κανὼν ἐτέθη καὶ ἡ χειροθεσία ἐγένετο, (ἔστω καὶ αὕτη ἡ τυπικὴ ἐξωτερικὴ πράξις), σαφῶς κατ'ἀπαίτησιν τῶν Αὐξεντιανῶν. Τὸ γεγονός δέ, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Ρωσικῆς Συνόδου ἀντιφάσκει πρὸς ἑαυτὴν καὶ κυρίως, ὅτι δέν ἐγένετο ἡ χειροθεσία, ὡς οἱ Αὐξεντιανοὶ ἐζήτουν, ἵνα νοθευθῇ ἡ 'Αποστολικὴ Διαδοχὴ καὶ ὑπαχθῶσιν οἱ ἡμέτεροι 'Αρχιερεῖς εἰς τὸν κ. Αὐξέντιον, ὡς κελιτιστοὶ ἢ Νοβατιανοί, (ᾄδα "ᾠδὴ τῆς 'Ορθοδοξίας", τ. Δεκ. 1971), ἐγκατολειφθῇ δέ καὶ ἡ 'Ομολογία Πίστεως διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ "Λυνάμει καὶ οὐχὶ ἐνεργείᾳ", ἥγειρεν εἰς ἀνταρσίαν τοὺς Αὐξεντιανούς κατὰ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου.

'Ἡ Ρωσικὴ Σύνοδος ὡς προκύπτει, δέν ὑπῆρξε κυρία τοῦ Σώματος τῆς, οὐδέ ἐλευθέρως ἀπεφάσισεν καὶ ἐνήργησεν, ὅπερ ἀδικαιολόγητον, ὅπως ἀδικαιολογητῶς ἐν συνεχείᾳ ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Αὐξεντιανούς νὰ παραφέρωνται τουλάχιστον ἕναντι αὐτῆς. Αἱ καταδήλως λοιπὸν ἀθεολόγητοι ἐνέργειαι τῆς Ρωσικῆς Συνόδου, εἶναι καρπὸς τῆς δολιότητος, τῶν πιέσεων καὶ τῆς ἀπάτης τῶν Αὐξεντιανῶν, διὰ τοῦτο δέν εἶναι ὑπερβολὴ ὁ χαρακτηρισμὸς των ὡς ληστρικῶν, διότι ἐν τῇ οὐσίᾳ, ὡς λησταὶ ἐκ τῶν παρασκηνίων ἐνήργησαν οἱ Αὐξεντιανοί, διὰ νὰ σπιλώσουν τὴν 'Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ κρατύνουν τὸ ἀπὸ τοῦ 1937 σχίσμα των.

Εἶναι ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἄξιον, τί ἐκ τῶν ὑστέρων ἐποίησαν οἱ Αὐξεντιανοί, διὰ νὰ στηρίξουν τὴν ἐν τῇ ἀποφάσει παρουσίαν τοῦ Η' Κανόνος τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐσχάτως δέ ἀμετανόητοι, δέν παραιτοῦνται τῶν ἀποτυχόντων σχεδίων των, διό ὁμιλοῦν ἀθεοφόβως καὶ περὶ δῆθεν "ἀναχειροτονίας", νοοῦντες ὡς τοιαύτην τὴν ὅλως τυπικὴν καὶ εἰς τύπον συγχωριτοκῆς εὐχῆς γενομένην "χειροθεσίαν". **Πλείονα ἴδετε "Κ.Γ.Ο.", Αὐγούστος 1983**

Αὐθεὶς τε κατασπάζομεν ὑμᾶς.

'Εν ὁμολογίᾳ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου

ΑΡΧΙΕΡΕΙΑ ΜΕΛΑΤΕΥΣ

ΠΕΡΡΟΝ ΚΗΡΥΚΟΣ Κοντογιάννης

Αυτά τὰ ἐρώτηματα ὀφείλουμε ἐμεῖς πρῶτοι νὰ τὰ θέσουμε εἰς τὸν ἑαυτὸν μας καὶ νὰ δώσουμε δώσουμε μιαν ἐντιμὸν ἀπάντησιν καὶ ἐν ταπεινοφροσύνῃ νὰ δοῦμε πῶς πρέπει νὰ κάνουμε διόρθωσιν, ἐὰν δὲν θέλουμε αὐριο νὰ μᾶς τὰ θέσουν ἄλλοι καὶ νὰ μᾶς ἐκθέσουν ἐνώπιον ὧν παρασύροντάς μας εἰς τὸ ὀλισθηρὸν ἔδαφος τῶν δικαιολογιῶν καὶ τῆς ἀνακριβολογίας! Ἐὰν ὁμολογοῦμε τὰ λάθη μας, οἱ ἄνθρωποι ὄχι μόνον θὰ μᾶς συγχωρήσουν ἀλλὰ καὶ θὰ μᾶς ἐκτιμῇσουν καὶ θὰ μᾶς σεβασθοῦν. Ἐὰν ὅμως καταφυγούμε σὲ στρεψοδικίες γιὰ νὰ στηρίξουμε τὰ ἀστήρικτα, τὸ ἐκλαμβάνουν ἐκ μέρους μας ὡς προσβολὴν κατὰ τῆς νοημοσύνης των καὶ τότε θὰ μᾶς οἰκτεῖρουν.

1. Τὶ ἐγγυήσεις μᾶς παρεῖχον οἱ Ρῶσοι περὶ τῆς Ὁρθοδοξίας των τὸ 1971 τὴν στιγμὴν πού :

α. Δὲν εἶχαν διακόψει κοινωνίαν μὲ τοὺς οἰκουμενιστὰς καὶ νεοημερολογίτας.

β. Χρησιμοποιοῦσαν δύο ἑορταλόγια παλαιὰ καὶ νέο στὶς ἐνορίες τους καὶ εἶχαν κληρικούς ὧν τῶν βαθμῶν μὲ τὸ νέο ἡμερολόγιο στὴν δικαιοδοσίαν τους.

γ. Διατελοῦσαν σὲ ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστηριακὴ κοινωνία μὲ τὸν Αὐξέντιον τὸν ὁποῖον ἐμεῖς εἶχαμε προηγουμένως καθαιρέσει;

2. Βάσει ποιῶν κριτηρίων τοὺς θεωρήσαμε ὄχι μόνον ἀκραιφνεῖς ὀρθοδόξους ἀλλὰ καὶ ἀρμοδίους εἰς τὸ νὰ ἐξετάσουν καὶ νὰ ἀποφανθοῦν περὶ τῆς κανονικότητος καὶ ἐγκυρότητος ἢ μὴ τῶν ἐπισκοπικῶν μας χειροτονιῶν;

3. Βάσει ποίας ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως, λογικῆς ἀλλὰ καὶ στοιχειώδους συνέσεως καὶ φρονήσεως, ἀνθρώπους πού ἐγνώρισамε μόλις χθὲς, τοὺς καταστήσαμε, κατόπιν αἰτήσεώς μας, κριτὰς τῶν ἐσωτερικῶν μας ὑποθέσεων καὶ προβλημάτων, δηλώνοντες ἐκ τῶν προτέρων ἀνυπὸυπόθετον, ἀποδοχὴν τῆς κρίσεώς των καὶ συμμόρφωσιν εἰς τὰς ὑποδείξεις των;

4. Ἐφ' ὅσον εἴμεθα πεπεισμένοι περὶ τῆς ἐγκυρότητος καὶ κανονικότητος τῶν ἐπισκοπικῶν μας χειροτονιῶν, καὶ δὲν μᾶς ἤλεγχεν εἰς οὐδὲν ἡ συνείδησίς μας περὶ τούτων, ποῖος ὁ λόγος νὰ θέσωμεν αὐτὰς ἐν ἀμφιβόλῃ καὶ ὑπὸ κρίσιν;

5. Εἰς τὴν πραγματικότητά ἐζητήσαμε ἀπὸ τοὺς Ρῶσους τί; Καὶ ἐὰν ἀκόμη τοὺς ἐζητήσαμε ἀπλὴν συγχωρητικὴν εὐχήν, ὅποτε ἄλλωστε τὸ ἐλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται, σημαίνει ὅτι: ἐβουλοῦμεν αὐτοὺς μὲν ἀμέμπτους, ἑαυτοὺς δὲ μεμπτούς καὶ ὅτι ἡ συνείδησίς μας μᾶς ἐτύπτε εἰς κάτι. Τὶ ἦτο αὐτό; Δὲν πᾶει κανεὶς νὰ ζητήσῃ ἀφελὴν εἰς οὐδὲν ἐλεγχόμενος!

6. Ἐπανερχόμενοι ἐξ Ἀμερικῆς τί ἀπεκομίσαμε στὰ μπαγάζια μας; Τί ἦταν αὐτὸ πού μᾶς ἔδωσαν οἱ Ρῶσοι καὶ πού μεταδώσαμε δι' εὐχῶν χειροτονίας ἐν τῇ ἑλληνίδι διαλέκτῳ καὶ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς ἐπισκόπους;

7. Καὶ ἐὰν μὲν ἦτο ἀπλὴ συγχωρητικὴ εὐχή, ποῖον Εὐχολόγιον μᾶς ἐξουσιοδοτεῖ νὰ ἀναγινώσκωμεν εὐχὰς χειροτονίας εἰς τὴν μητρικὴν μας γλῶσσαν ὡς συγχωρητικὰς εὐχὰς;

8. Πρὶν προχωρήσουμε εἰς τὸ νὰ ὑποστούμε τὴν πράξιν τῶν Ρῶσων καὶ νὰ τὴν μεταδώσωμεν καὶ εἰς τοὺς συλλειτουργοὺς, δὲν ἀνεγνώσαμε τὴν Συνοδικὴν ἀπόφασιν τῶν Ρῶσων; Πῶς ἀπεδέχθημεν ἕνα τέτοιο ἔγγραφο, καὶ δημοσιεύσαμε τὴν ἀποδοχὴν μας διὰ τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδὴ τοῦ "Κήρυκος";

9. Τὴν στιγμὴν πού οἱ Ρῶσοι, :

- ἦσαν σὲ κοινωνία μὲ τὸν Αὐξέντιον πού εἶχαμε καθαιρέσει,

- καὶ τοῦ εἶχαν συστήσει νὰ μᾶς δέχεται εἰς τὰς τάξεις του διὰ "χειροθεσίας" (sic),

πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐνωθοῦμε μυστηριακῶς μὲ τοὺς Ρῶσους, χωρὶς πάραυτα νὰ βρεθοῦμε μυστηριακῶς ἡνωμένοι καὶ μετὰ τοῦ Αὐξεντίου ἀρνούμενοι ἐκ τῶν πραγμάτων τὴν καταδίκην πού τοῦ ἐπιβέβαμε;

10. Ἐὰν εἰς τὴν ὑπόθεσιν Αὐξεντίου ἦμεθα ἐν δικαίῳ, πῶς ἀνελάβαμε ἐπισήμως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κάνουμε ἐμεῖς τὸ πᾶν γιὰ νὰ ἐνωθοῦμε μαζί του, καὶ ὄχι νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον οὐδὲν ἐζητήθη, ἡ ὑποχρέωσις νὰ κάνῃ ἐκεῖνος τὸ πᾶν, νὰ ἐνωθῇ μαζί μας;

11. Εἰς τί διαφέρει σήμερα ἡ προέλευσις τῶν δικῶν μας χειροτονιῶν ἀπὸ τῶν χειροτονιῶν τῶν φλωρινικῶν;

Μεγάλου τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλου Κωνσταντίνου Οἰκονόμου : "φόβος, ἀγνοία καὶ τὰ τοῦ πολέμου. (τῆς Ἐκκλησίας) δεινὰ, πολλὰκις εἰσάγουσιν ἀπαξίαν ὡς ἐπανορθοῖ πάλιν ἡ εἰρήνη ἐπανελθοῦσα" (Τόμος γ' σελ. 437).

Ἐπίσης ὁ Ἅγιος Νικηφόρος ὁ ὁμολογητής, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν κανονικὴν ἐπιστολὴν του, Ἐρωτησιν Α', ἀναγνωρίζει εἰς τοιαύτας περὶπτώσεις ὡς κανονικὴν τὴν ἐπέμβασιν ξένης Ἐκκλησίας, ἀναγνωρίζων ὡς κανονικὰς καὶ τὰς ἀπολελυμένας καὶ ὑπερορίου χειροτονίας, γράφων ἐπὶ λέξει οὕτω : "Ἐν καιρῷ αἱρέσεως, καὶ κατὰ τὰ ἐν εἰρήνῃ τυπωθέντα, πάντως ἐπαρλείπτως γίνεται, διὰ τὴν ἀναγκάζουσαν χρεῖαν. Ὅπερ φαίνεται πεπονηκὸς ὁ, τε Μακαριώτατος Ἀθανάσιος καὶ ὁ Ἀγιώτατος Εὐσέβιος ὑπερορίου χειροτονίας ἀμφότεροι ποιησάμενοι. Καὶ νῦν δὲ τὸ αὐτὸ ὁράται πραττόμενον ἐν τῇ παρούσῃ αἱρέσει. Ὡστε οἱ ἀποδηλωθέντες, εἰ οὐ προδήλως εἰσὶ κατεγνωσμένοι, οὐδαμῶς ἐκ τοῦ οὕτω χειροτονηθῆναι, ἀποτρόπαιοι, ἀλλὰ προσεκτέοι κατὰ τὰς τέσσαρας περιστάσεις" (Σύνταγμα Θ. καὶ Ἱερῶν Κανόνων, Τομος Δ' σελ. 431 δ!).

Αγαπητέ μου John

Πηρα δυο σου μηνυματα της 8ης και 13ης τρ όπου μου ζητας την γνωμη μου επι των γνωματευσων αν καταλαβαινω καλα του Αγ Μαισογαίας, αδ Λευτέρη και Εκκλησιαστικής επιτροπής, όσον αφορά την αργια που ο Αγ Λαρισης εβαλε στον π Αμφιλοχιο Αν κατάλαβα καλα και αν οντως ειναι αυτο που μου ζητας, αρνουμεν κατηγορηματικά να εχω και να διατυπωσω οποιαδηποτε γνωμη, διοτι για μενα αυτες οι γνωματευσεις ειναι αδεκτες και εκκλησιαστικα ανυπόστατες Αν λοιπον τωρα και εγω με την σειρα μου διατυπωσω γνωμες επ αυτων θα εσήμαινε οτι αναγνωρίζω την ύπαρξη και την υποστασή τους Αυτες οι γνωματεύσεις θα ειχαν την θέση τους μονον εαν εξητούντο από το Συνοδικο Δικαστηριο στο οποίο προσφεύγει ο Πανάρετος και κατατίθεντο στην δικογραφια Το να προλαμβανουμε όμως την κριση του δικαστηριου κυκλοφορώντας γνωματευσεις γ'α μια υπόθεση που δεν εχει εκδικαστει, αυτο ειναι αδιανοητο, αντιδεολογικο και απηγορευμενο ακομη και μεσα στα πλαίσια της πολιτικής δικαιοσύνης, πόσο μάλλον στα πλαίσια του Κανονικου Δικαιου τής Εκκλησίας του Χριστου

Επαναλαμβάνω οτι δέν γνωρίζω και δέν τους εχω δει ουτε καν σε φωτογραφία τους τον Παναρετο οσο και τον Αμφιλοχιο Ομολογω οτι ο π Αμφιλοχιος μου ειναι συμπαθης εξ αιτίας των ορθοδοξων θεσεων τις οποίες εχει την φημη οτι εχει παρει - προσωπικά δεν διάβασα τις εργασίες του - εδώ και χρόνια ως προς τις ιερές μας εικονες θεσεις τις οποίες ανεπιφύλακτα συμμερίζομαι και υπερασπίζομαι και στον θεολογικό τομεα συμφωνώ κατα παντα οπως επίσης και με την εργασία του κ Νουκα τον οποίον αναφερει ο π Αμφιλοχιος Απο χρονια γκαρίζω και δοξα τω Θεω δεν ειμαι ο μονος αλλα ευτυχως ο τελευταιος μεταξύ πολλων αλλων, οτι εαν δεν προσέξουμε στο θεμα της Ιερης Εικονογραφιας, οι Νεοημερολογιτες θα μας βγαλουν αιρετικους, και το τραγικο ειναι οτι θα εχουν δικιο!!! Μεχρι εδω λοιπον τα παμε καλα Απο εδω και περα όμως το γιασούρτι αρχίζει να ξυνίζει

Σε μια δεδομενη στιγμή έχομε εναν ορθόδοξο ιεραρχη τον Παναρετο ο οποίος βαζει μια αργια σε εναν ιερεα που ενεργει στα όρια της επισκοπικής του δικαιοδοσίας και τον εγκαλεί στο αρμόδιο συνοδικο δικαστηριο Η πραξις ειναι κανονικωτατη αλλα και κοσμικα θα λέγαμε δημοκρατικωτατη! Εφ' οσον ο Παναρετος επικαλειται το Συνοδικο Δικαστήριο κανείς νουνεχής ανθρωπος δεν μπορει να τον κατηγορησει για δεσποτισμο δεσποτοκρατια η αυθαιρεσια

Λαβε δε υπ' όψιν σου οτι δεν ηταν ουτε καν υποχρεωμενος νά το κανει. Τιμώρησε εναν ιερεα που ατακτησε στα ορια της επισκοπής του, αν τωρα ο ιερεύς νομίζει οτι αδικήθηκε ας προσφύγει ο ίδιος και ας υποβάλλει εκκλητο στην προισταμένη του αρχή Ούτε και μπορεί να τού πει Δέν είσαι ο οικειός μου αρχιερεύς Διοτι ο άλλος θα του απαντησει κανονικωτατα Ακουσε νά σου πω! Στο δικο μου το περβόλι δέν θα σέ βάλλω γεωπονο. Πηγαινε στο περβόλι του οικειου σου αρχιερεως και φυτευε αγκιναρες και κουκια Σε τούτο ομως το μπροστανι το αφεντικο ειναι ο Θεος και ο επιστατης ειμαι εγω

Ο δε Αγ Μεσογαίας ειναι υπευθυνος ενωπιον του Θεου για τα οσα συμβαινουν στο Λαυριο οχι ομως και στην Λαρισσα Γι αυτό και στην Αποκάλυψη λέει και προς τον άγγελον της Εκκλησίας της Φιλαδελφειας, και προς τον αγγελο της Εκκλησίας της Λαοδικείας κ λ π Δεν κατέστησε όμως κανείς τον Αγ Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κριτην και επικριτην των λοιπων συνεπισκοπων του Παρεκτος και η Σύνοδος του ζητησει γνωματευση, την οποία οφειλει να της υποβάλει χωρίς νά την κοινοποιήσει σε τριτους Όταν δε κληθεί στον Σύνοδο είν. απολυτα ελεύθερος να εκφρασει την γνώμη του Εάν ο Αγ Λαρίσης ενεργει αντιδεολογικα θα τον επαναφερει στην ταξη η Σύνοδος και οχι κεχωρισμενως ο κάθε αρχιερέας, ή ο καθε θεολόγος ή η κάθε επιτροπή. Φοβάμαι οτι πεθαινοντας ο συγχωρεμενος ο π Ευγενιος βρυκολάκισσε σε Λερναία Υδρα!

Ξαναδιαβάζοντας την απάντηση του π. Αμφιλοχιου, βλέπω οτι ονομάζει απεριφραστως ως οικειον του αρχιερέα τον Μακαριώτατο Δέν βλέπω λοιπόν στην πραγματικοτητα που είναι το πρόβλημα. Και γιατί στο κατω κατω δεν σηκώνεται ο οικειος του αρχιερέως να τον υπερασπιστεί εαν πιστευει οτι ο παπας εχει δικιο και αδικειται Ισως να εχει τους λογους του ο ανθρωπος, και φυσικά δέν θα ελθει να τούς πει σε μενα Εφ' οσον ομως ο οικειος αρχιερεύς δέν υπερασπίζεται τόν παπά του, γιά λόγους που ό ίδιος γνωρίζει, θά τον υπερασπιστώ εγώ, Αυτα Τζωνάκη, αγόρι μου, είναι δοκινχοτισμοί και λαικισμοί που δέν τούς παραλάβαμε από τους Πατερες μας που μας εγεννησαν διά του Ευαγγελίου στην Ορθόδοξη Αποστολική Πίστη!

Προσέξτε λοιπόν, διότι ενεργώντας αντιδεολογικά, διαδίδοντας γνωματεύσεις προ της αποφασεως του συνοδικού δικαστηρίου και προλαμβάνοντας την επισημη δημόσια έκφραση του Μακαριωτατου, στήν ουσια πλην σαφως, καθυβρίζετε και ταπεινώνετε τόν ίδιο σας τον ποιμενάρχη, τον ίδιο σας τον αρχιεπισκοπο, οτι δεν κανει σωστά την δουλειά του και δέν είναι ικανός να αναλάβει τις ευθύνες του. Ε, τότε τί τόν έχετε εκει, Κούκλα της βιτρίνας του Μινιόν είναι, Τότε φορέστε και την μίτρα του και το ωμοφόριό του και ... η συνεχεια επί τής οθόνης!

Πρόσεξε αδελφέ μου, διότι η εικόνα που δίνετε σήμερα προς τά έξω είναι ότι η βάρκα δεν έχει βαρκαρη στο τιμόνι, ότι ο κάθε ναύτης κωπηλατεί άλλος προς τά δεξιά και άλλος προς τά αριστερα και άλλος προς τα πισω Αν δε επιπλεον στην κατάσταση αυτή ισχυρίζεστε ότι είστε και οι μόνοι που υποστασιάζετε την Καθολικη Εκκλησία τοτε τό πράγμα καταντα, κάπως κωμικο Δέν σου φαίνεται;

Η Καθολική Εκκλησία είναι πρίν απ' όλα ικανή στο να απονέμει δικαιοσύνη, και σάν φιλοστοργη μητερα οσα μέν από τά τέκνα της, είτε λαικοί είτε δεσποτάδες και λοιποί κληρικοί, ατακτούν να τά τιμωρεί και νά τα διορθωνει γιά την σωτηρία τους, οσα είναι σεσηπτότα νά τά αποβάλλει αποφεύγοντας τής γάγγραινας τον κινδυνο, και οσα είναι εν δικαίω νά τά προστατεύει και νά τα υπερασπίζεται Διαφορετικά δέν είναι Εκκλησία.

Επαναλαμβάνω επίσης ότι στην κατηγορία του Παναρέτου, δέν αναφέρονται μόνον ιδεολογικές αιτίες αλλά επίσης και υλικές. Σέ τέτοια θέματα, όπως μαρτυρει τό Ευαγγέλιο, ουτε ο Χριστός μας δεν θέλησε νά ανακατευτεί και θά ανακατευτούμε εμείς;

Εφ' οσον λοιπόν στήν συνείδησή μου, τό πακέτο των γνωματεύσεων αυτών, στην ολότητά του, είναι αδεκτο, ανυπόστατο, αντιεκκλησιαστικό και αντιδεοντολογικό, θά ήταν εκ μέρους μου οξύμωρο να ασχοληθώ με τά επί μέρους του. Αποσιωμένος σου Henri

Ἀγαπητέ μου John

Πήρα όλα όσα είχες την καλωσύνη να μου στείλεις και όπως ήδη στόπα πολλές φορές, διαβάζοντάς τα έκανα έπτά καρδιές. Μου ζητάς την γνώμη μου. Ἄν παίρνω τὸ ζήτημα παραταξιακά θά σου έλεγα : «ἀπὸ πίττα πού δὲν τρώω τί μὲ νοιάζει κι' ἂν καί, Ἄφου όμως ὁ Θεὸς μιλάει ἀκόμη καὶ μὲ τῶν γαϊδουριῶν τὸ στόμα, ἀπὸ καθήκον εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ στήν δώσω, ὡς γνώμη ἐκ τῶν ἐκτός; ὡς τρίτο μάτι κατὰ κάποιον τρόπο. Λυπᾶμαι νὰ στὸ πῶ ἀλλὰ ἐμένα αὐτὰ τὰ πράγματα μὲ οἰκοδομοῦν, οὔτε μὲ παροτρύνουν σὲ μετάνοια, οὔτε μοῦ δίνουν τὴν ἐντύπωση Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Μοῦ θυμίζουν μᾶλλον κάτι πού ἀρχίζει ἀπὸ μὶ καὶ πῖ, καὶ μοῦρχεται νὰ κτυπᾷ τὸ κεφάλι μου στὸν τοῖχο καὶ κάτι ἄλλο στὸ πάτωμα.

Προτιμῶ νὰ πιστεύω ὅτι ὅπως τὸν παλὴθ καιρὸ ὁ Θεὸς ἐμπόδιζε τὴν μετέπειτα Ὁσία Μαρία τὴν Αἰγυπτία νὰ δρασκελίσει τὸ κατώφλι τῆς Ἐκκλησίας, ἔτσι ἐμπόδιζε καὶ ἐμένα σήμερα ἔνεκα τῶν ἁμαρτιῶν μου, νὰ μπῶ στὸ νάρθηκα τῆς πραγματικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ κάτσω στὴν γωνιά μου. Ἄς μποῦμε όμως στὸ ... ὀπτόν!

Ἀσφαλῶς καὶ τὰ ἄρθρα τῆς «Θεοδορῳμίας» μὲ ἐκφράζουν θεολογικὰ καθὼς ἐπίσι, καὶ οἱ θέσεις τοῦ π. Ἀμφιλοχίου πάνω στὸ ἴδιο θέμα. Γιὰ μένα ὀρθόδοξες εἰκόνες εἶναι μόνον οἱ ... ὀρθόδοξες. Καὶ όμως ἀπὸ τὸ καιρὸ τῆς Τουρκοκρατίας ἡ ἱερὴ μας εἰκονογραφία διαφθείρεται καθημερινὰ καὶ αὐτὸ ἔχει ὀλέθριες ἐπιπτώσεις στὸ φρόνημα τῶν πιστῶν. Ἡ εἰκονογραφία ἔχασε τὴν πρωταρχικὴ τῆς θεολογικῆς, κατηχητικῆς καὶ ἁγιαστικῆς ἀποστολῆς, καὶ καθημερινὰ ἐκφυλάζεται σ' ἕναν ἐνούσιο, ἁθεολόγητο, ρηχὸ καὶ κακόγουστο συναισθηματισμό. Καιτάξεις μιὰ ὀρθόδοξη εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ αὐτόματα σοῦρχονται στὸν νοῦ π.χ. τὸ «ὁ κλῖνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς τὸ «ζάλην ἐνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων καὶ τόσα ἄλλα. Παίρνεις καὶ τίς νεώτερες, ἀπὸ ὅπου βγάζουν τὸ λουτρὸ, διὰ λόγους ... εὐπρεπείας, - λὲς καὶ οἱ ἀρχαῖοι πού ἐπὶ αἰῶνες τὸν ζωγράφισαν ἔτρωγαν σανὸ ἢ ἦσαν ἀνήθικοι, - βάζουνε τὸν μικρὸ «Χριστοῦλτῆν ἄμεσα στὴν «Μαρία» καὶ τὸν «Ἰωσήφ καὶ ἔτσι ἔχεις τὴν ...» Ἀγία Οἰκογένεια τῶν παπικῶν καὶ μιὰ ... «φάντη» βυζαντινῆς τεχντροπίας.

Πλὴν όμως ὀφείλω νὰ πῶ ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ αἰτιασοῦμε τὴν σημερινὴ ἱεραρχία γιὰ ζιζάνια πού φύτρωσαν μέσα στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἄρουρα ἐδῶ καὶ πέντε αἰῶνες καὶ νὰ απαιτοῦμε νὰ τὰ ξεριζώσῃ. Θὰ ἦταν ἄδικο καὶ ἐξωπραγματικό. Ὁ Χριστὸς εἶπε ὅτι ἴσως αὐτὰ τὰ ζιζάνια παραμείνουν μέχρι τῆς συντελείας. Νὰ προσευχήμαστε μόνον, ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν ἱεραρχία στὸ νὰ βρεῖ κάποια φόρμουλα, νὰ σταματήσει αὐτὴ ἡ συζήτηση καὶ διαμάχη, γιατί εἴμαστε δυστυχῶς πνευματικὰ ἀνώριμοι, ἀνίκανοι καὶ ἀκατάρτιστοι γιὰ τέτοιου εἶδους συζητήσεις, ἔχοντες ἀνάγκη γάλακτος καὶ οὐχὶ στερεᾶς τροφῆς. Καὶ ὅταν λέω κάποια φόρμουλα ἐνοῶ πού νὰ μὴν εἶναι σὲ βάρος τῆς ἀλήθειας. Πράγματι βλέπουμε ὅτι ἡ 1η Ἐγκύκλιος θέλοντας ἀπλῶς νὰ ἱκανοποιήσῃ ταυτόχρονα τὸν λῦκο, τὴν κατσίκα καὶ τὸ λάχανο, τὰκανε θέλασσα καὶ ὄχι μόνον ὑποδεχθῆκε ἕνα ἁθεολόγητο πρῆγμα, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἱκανοποίησε κανέναν ἀλλὰ ἡ κατάσταση χειροτέρεψε. Εἶναι σὰν τὸ ψέμα πού ὅταν πεῖς ἕνα, σοῦ χρειάζονται ὑστερα ἄλλα χίλια γιὰ νὰ δικαιολογήσεις τὸ πρῶτο. Ἔτσι ἡ 1η Ἐγκύκλιος χρειάστηκε καὶ μιὰ 2η καὶ μιὰ 3η καὶ Κύριος εἶδε πόσες θὰ χρειασθῇ ἀκόμη.

Ὅσο δὲ γιὰ τίς φράσεις τοῦ Σεβ. Κατερίνης Γοργόνιου : «Τὶ δουλειὰ ἔχει ὁ μὴ γνωστὸς Νούκας λαϊκὸς ὦν μὲ τὰ ἐκκλησιαστικὰ θέματα; ... ἔχει καμμιὰ εὐθύνη γιὰ τὰ τῆς Ἐκκλησίας θέματα ... Τὶ τὸν νοιάζει αὐτὸν αὐτὸ τὸ θέμα προσωπικῶς, χωρὶς νὰ ἔχω τὴν διάθεση νὰ ὑπερασπισθῶ κανέναν κ. Νούκα, τίς βρίσκω ἀξιοδάκρυτες. Τὸ ἱερατεῖο δὲν εἶναι καμμιὰ κληρικοκρατικὴ κάστα πού μονοπωλεῖ τὴν γνώση τῆς ἀλήθειας, οὔτε ἔχουμε μέσα στὴν Ἐκκλησία βαθμοὺς καμμιᾶς ἀπόκρυφης μύησης. Ὁ Χριστὸς λέει, αὐτὰ πού σὰς λέω στ' αὐτὴ κηρύξατέ τα ἐπὶ τῶν δωματίων. Κάθε πιστὸς μέσα στὴν Ἐκκλησία, ὅσο ἀσημαντὸς καὶ ἁμαρτωλὸς νὰ εἶναι, ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσει, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ απαιτήσει, ἀπὸ τοὺς ποιμένες τοῦ ἐξηγήσεις γιὰ ὁποιοδήποτε ἐκκλησιαστικὸ θέμα, καὶ ἐκεῖνοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τοῦ τὴν παράσχουν. Ἐὰν δὲ καὶ δὲν τὴν γνωρίζουν οἱ ἴδιοι, πρᾶγμα πού δὲν εἶναι ντροπὴ γιατί κανεὶς δὲν γεννήθηκε μαθημένος οὔτε τὰ ξέρει ὅλα, ὀφείλουν νὰ φροντίσουν νὰ τὴν μάθουν. Ἡ Σύνοδος τοῦ 1848 εἶπε στὸν Πάπα : «ὑπερασπιστὴς τῆς Θρησκείας ἐστὶν αὐτὸ τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι, αὐτὸς ὁ λαὸς, ὅστις ἐθέλει τὸ θρησκευμα αὐτοῦ αἰωνίως ἀμετάβλητον καὶ ὁμοειδὲς τῷ τῶν Πατέρων αὐτοῦ ἁρεκτὸς καὶ αὐτὰ τὰ γράψαμε μόνον γιὰ τὸν ... Πάπα. Ὅτι ἀφορὰ λοιπὸν τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν πίστη, αὐτομάτως σὲ ἀφορὰ καὶ μὲ ἀφορὰ. Εἶναι ὑπόθεσί σου καὶ ὑπόθεσί μου. Διαφορετικὰ ζητᾶμε νὰ μεταβιβάσουμε τὴν εὐθύνη μας σὲ ἄλλους καὶ πέφτουμε στὴν ἀδιαφορία, τὴν τυπολατρεία καὶ τὴν δεισιδαιμονία. Ὅσο δὲ ἀφορὰ τὰ συγγράμματα τοῦ π. Κασσιανοῦ καὶ π. Ἀμφιλοχίου πού ὁ Σεβ. χαρακτηρίζει βλάσφημα, ἐφ' ὅσον δὲ τὰ γνωρίζω, δὲν μπορῶ νὰ ἔχω γνώμη.

Ὅσον δὲ ἀφορὰ αὐτὸ πού λέει ὁ π. Ἀμφιλόχιος ὅτι ὑπάρχουν ἁρχιερεῖς πού ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχουν τὸ ἴδιο πιστεύω μὲ τοὺς πέντε, βέβαια δὲν ξέρω ἐὰν εἶναι ἀλήθεια. Ἐὰν εἶναι όμως ὄντως ἀλήθεια, τότε οἱ πέντε ἔχουν δίκιο. Ἐὰν πιστεύουν τὰ ἴδια πράγματα πρέπει νὰ τοὺς δώσουν τίς ἐγγυήσεις ὅτι ὄντως τὰ πιστεύουν. Ἐὰν όμως ἔχουν ἐύλιγη γλῶσσα, ἐὰν εἶνε βουνεπεῖς μὲ αὐτὸ τὸ κοινὸ πιστεύω, ἐὰν φάσκουν καὶ ἀντιφάσκουν, ἐὰν ἄλλα λένε καὶ ἄλλα κάνουν, ἐὰν τοὺς ἔδωσάν ἀφορμὴ γιὰ νὰ ἀμφιβάλλουν, τότε οἱ πέντε εἶναι συνεπεῖς μὲ τὴν ἀπόσχησίν τους καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς αἰτιασθεῖ. Τί θὰ τοὺς ποῦν; Κάματε σχίσμα; Δὲν σεβαστήκατε τίς κανονικὰς διαδικασίες; Θὰ σὰς ἀπαντήσουν : «Πίστις τὸ κινδυνευόμενον» καὶ ἐσεῖς μιλάτε γιὰ διαδικασίες; Αὐτοὶ λοιπὸν πού λένε ὅτι πιστεύουν τὰ ἴδια πράγματα μὲ τοὺς πέντε, ἐὰν ὄντως ὑπάρχουν, ὀφείλουν νὰ πᾶνε μὲ τοὺς πέντε. Αὐτοὶ δὲ πού λένε ὅτι δὲν πιστεύουν τὰ ἴδια πράγματα μὲ τοὺς πέντε, πρέπει νὰ τὸ ποῦν παρηρησίᾳ, νὰ ποῦν γιατί δὲν συμφωνοῦν καὶ νὰ καταδικάσουν τὴν διδασκαλία τῶν πέντε ὡς

πεπλανημένη. Βέβαια εγώ προσωπικά πιστεύω ότι είναι πεπλανημένη και βλάσφημη, αλλά δεν νομίζω ότι είναι η προσωπική μου γνώμη που σε ενδιαφέρει.

Εάν επίσης είναι αλήθεια αυτό που καταγγέλει ο π. Αμφιλόχιος (σελ. 89 του φακέλλου) ότι δηλαδή υπάρχουν αρχιερείς που πιστεύουν ότι πρέπει να ενωθούν με τους πέντε, λέγοντας: «Θα μās διαβάσουν και μία ελχή, εμείς θα τους δώμε την αργιότερη είμαστε για το φρενοκομείο. Αυτά συμβαίνουν όταν τα παθήματα του παρελθόντος δεν μās γίνονται μαθήματα. Υπάρχουν φαίνεται άνθρωποι που τους τρώει τόσο πολύ το κεφάλι τους, τους άρεσουν τόσο πολύ οι ελχές που θέλουν να κάνουν ... συλλογή! Προχθές αναγκάστηκα να σταλτώ κάποιον περίπατο γιατί μου είχε κάνει το κεφάλι καζάνι με τις ερμηνείες του σχετικά με την Ρωσική περιπέτεια. Άκουσε το λέω. αδελφέ μου. Ενώ από ερμηνείες και συμπερασματολογίες είμαι κεχορτασμένος. Με άρκοινε τα γεγονότα. Τα γεγονότα λοιπόν λένε ότι το 1971 οι Ρώσοι έβαλλαν τα χέρια τους πάνω στα κεφάλια των αρχιερέων της εξουσίας κεχωρισμένως και σε χωριστές λειτουργίες και τους διάβασαν από δύο ελχές χειροτονίας από το Μέγα Ευχολόγιο. Γυρίζοντας η Εξουσία στην Ελλάδα έκανε ακριβώς το ίδιο πράγμα και εδιάβασε τις ίδιες ελχές στους υπολοίπους αρχιερείς, αντιστοίχως δε και αναλογικώς και στους ιερείς. Αυτό είναι το γεγονός. Όποιος αρνείται το γεγονός απλά είναι ψεύτης. Η αλήθεια και το έργο του Θεού, η Εκκλησία του Χριστού, δεν οικοδομούνται πάνω στο ψέμμα και τις παγανιστικές. Αυτά γραφτήκανε και δημοσιεύτηκανε τότε και στα περιοδικά σας, και υπάρχουν τόσοι και τόσοι μάρτυρες αυτήκοοι και αυτόπτες, «τινές δε και έκοιμήθησαν. Τώρα το γεγονός αυτό έσύ ερμηνεύσε το όπως θέλεις. Πέστο χειροτονία, πέστο χειροθεσία, πέστο συγχωρητική ελχή, πέστο άμαμ, πέστο ταμάμ, πέστο «δεν είναι αύγo απλώς η κόττα τόκανε, δώσε του ότι όνομα νομίζεις και κατάληξε σε ότι συμπεράσματα νομίζεις.

Εάν όμως είμαστε άντρες όφειλουμε να τιμούμε τα ράσα μας και τα πατελόνια μας, παραδεχόμενοι τις πράξεις μας καλές ή κακές, σωστές ή λανθασμένες. Η ανδρεία και η τιμή δεν είναι θέμα άρσενικότητας ή θηλυκότητας. Είναι άρετή της ψυχής και τοποθετείται πάνω από την ζώνη. Για τις γυναίκες που έχουν πίστη και άνδρειο φρόνημα, και που εν Χριστώ δεν διακρίνονται από τους άντρες, οι αρχαίοι έλεγαν: «και γυναίκες γεγόνασιν άντρες». Ενώ για τους άντρες που δεν έχουν άνδρειο φρόνημα να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους, αλλά με δουλικό πνεύμα κρύβονται πίσω από το ψέμμα έλεγαν: «Οί γάρ άνδρες γεγόνασι γυναίκες. Όποιος λοιπόν θέλει να είναι τίμιος και συνεπής με την Εκκλησία, ως κάνει αυτό που επιβάλλεται. Διαφορετικά να κλείσουμε το μαγαζί και να πάμε στην όδον Αθηνάς να πουλάμε κουλούρια.

Εκείνο που δεν μπορώ καθόλου να συμφωνήσω με τον π. Αμφιλόχιο είναι η μη αποδοχή της άργίας του από τον Λαρίσης Πανάρετον. Ασφαλώς και ως αναρμόδιος δεν κρίνω εάν η άργία είναι δικαία ή άδικη. Τι βλέπω όμως; Στις 7.9.99 ο Πανάρετος του γράφει: «ως απαγορευόμεν την τέλεσιν αιασδήποτε Ιερατικής πράξεως, θέτοντες εις έμās την επ' άόριστον άργίαν μέχρι της εκδόσεως της αποστάσεως του Έκκλησιαστικού Δικαστηρίου εις το όποιον και σās παραπέμπομεν. Με συγχωρείς αλλά εγώ έδω δεν βλέπω τίποτε το άστοπον ως προς την διαδικασία. Κατά κάποιον τρόπο, μέσα στα όρια της επισκοπής του ο άνθρωπος, παίρνει προσωρινά μέτρα έπαφιέμενος στην τελική κρίση του Δικαστηρίου. Εμ αν δεν μπορεί να κάνει ούτε αυτό, τότε τι σόι Δεσπότης είναι; Την επομένη 8.9.99 ο Αμφιλόχιος απαντά: «Το έγγραφόν σας δεν λαμβάνεται υπ' όψιν, διότι κανονικώς δεν έχετε τοιοϋτο δικαίωμα επ' εμού, εφ' όσον δεν είσθε ο κανονικός οίκετος. Επίσκοπός μου». Καλά θα τρελλαθούμε τώρα αδελφέ μου John;

Θα μαλλιστραβιούνται τώρα ο παπās με τον Δεσπότη, και εμείς οι πιστοί θα κάνουμε τον διαιτητή, ποιός έχει δίκιο και ποιός άδικο; Λειτουργούν τα πράγματα στην Εκκλησία σας «ευσχημόνως και κατ' τάξιν ή δεν λειτουργούν; Εγώ να δεχθώ ότι ο Πανάρετος δεν άσχολεϊται όπως πρέπει με την επισκοπή του ή και δεν πατάει εκεί το πόδι του. Εγώ θα τον ελέγξω; Η μήπως έχω δικαίωμα να πάω άυτεπαγγέλτως να αλωνίζω στην επισκοπή του έστω και αν είμαι όρθοδοξώτατος και κάνω πράγματα σωστά; Τι δουλειά έχει ο Αμφιλόχιος στην Επισκοπή του Παναρέτου; Ποιός τον έβαλε εκεί; Ποιός τον έποθετھے; Ποιός τον εξουσιοδότησε να ιερουργεί εκεί, να κηρύττει, να οργανώνει συλλόγους, νάχει ησυχαστήρια, να δέχεται δωρεές και κληρονομίες και να στέλνει εγκώκλια γράμματα έδω κι' εκεί; Πάλιν επαναλαμβάνω ότι ενδέχεται όλα αυτά να τα κάνει καλά και σωστά και μέσα στα πλαίσια της κανονικής διαδικασίας. Επαναλαμβάνω ότι είμαι αναρμόδιος να κρίνω τον άνθρωπο και το έργο του. Το μόνο που με ενδιαφέρει είναι να ξέρω με ποιού την εύλογιά τα κάνει όλα αυτά.

Λέει: «Δεν είσθε ο κανονικός οίκετος. Επίσκοπός μου. Τότε ποιός είναι ο οίκετος. Επίσκοπός του; Άπ' ότι συμπεραίνω από τον όλο φάκελλο πρέπει να είναι ο Μακαριώτατος. Καλά ο Μακαριώτατος τον έστειλε στην Λάρισσα; Και αν ναι, έσυνεννοήθη προηγουμένος ο Μακαριώτατος με τον επιχώριον Επίσκοπον; Εάν καθ' ύποθεσιν δεν ετηρήθη η κανονική τάξη εκ μέρους του Μακαριωτάτου, τότε τα πράγματα είναι σαλάτα μαμούκαλα. Εάν τώρα ετηρήθη η κανονική τάξη στο επίπεδο της Ιεραρχίας, με ποιό δικαίωμα ο π. Αμφιλόχιος γράφει το γράμμα του της 8.9.99; Να παρουσιασθεϊ στον οίκετο του αρχιερέα, ο όποτος έχει και την ευθύνη και να του πη: Μακαριώτατε, ο Σεβασμιώτατος μου έστειλε αυτό το έγγραφο. Παρκαλώ τί είναι εύλογημένο να κάνω; Και ο Μακαριώτατος κρίνοντας να πει είτε εγκρίνω και επαυξάνω, είτε να πει, έλα έδω έσύ πάτερ μου, ασχολήσου με αυτό και τοϋτο κι' εκείνο, και θα λύσω εγώ το θέμα με τον Άγιο Λαρίσης. Πράγματα ντόμπρα, καθαρά, ειλικρινά, εύκόσμη, σταράτα και αντρίκια. Έξαρτάται λοιπόν Τζωνάκη μου, αδελφέ μου, εάν έχετε Αρχιεπισκοπήν και Επισκοπές ή Κουκλοαρχιεπισκοπήν και Μαριονοεπισκοπές.

Ἄς ποῦμε δὲ ὅτι τὸ πρᾶγμα παρουσιάζει κάποιες τεχνικὲς ἐκκλησιαστικὲς δυσκολίες. Νὰ καλέσει ὁ Μακαριώτατος στὸ γραφεῖο του, τὸν Ἅγιο Μεσογαίας καὶ τὸν Λευτέρη καὶ ὅποιον δὴποτε ἄλλον νομίζει ὅτι χρειάζεται νὰ συμβουλευθεῖ, καὶ ἀφοῦ ἐξετάσει τὸ θέμα μαζί τους, σὲ τελευταία ὁνύλωση νὰ κρίνει καὶ νὰ αποφασίσει. Ὅχι νὰ σηκώνεται ὁ Κηρύκος καὶ μὲ δύο μακροσκελεῖς ἐπιστολὲς μία 3σέλιδη (10.9.99) καὶ μία 5σέλιδη (23.9.99), ὁ Λευτέρης δημοσιεύοντας μία 2σέλιδη γνωμάτευση (13.10.99), ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ μὲ μία 2σέλιδη καταγγελία (19.10.99) νὰ τὰ βάζουν μὲ τὸν φουκαρὰ τὸν Πανάρετο, ἀψηφώντας, προλαμβάνοντας, προτρέχοντας καὶ προαποφασίζοντας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὅποῖον ἐπικαλεῖται ὁ Λαρίσης. Ἐγὼ τὸν Λαρίσης δὲν τὸν ἔχω δεῖ οὔτε στὸν ὕπνο μου, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν φάκελλο πού μου ἔστειλες μοῦ εἶναι συμπαθὴς διότι τὸν θεωρῶ ἀδικηθέντα. Τὰ δὲ ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιφρονούντων δὲν τὰ βρίσκω ἱκανοποιητικά, οὔτε ἀνταποκρίνονται στὴν περίπτωση πού μᾶς ἀποσχολεῖ. Τώρα τὸ τί πιστεύει περὶ εἰκόνων, καὶ ἂν συμφωνῶ μαζί του ἢ ὄχι εἶναι ἄλλο καπέλο. Τὸ θέμα τῶν ἱερῶν εἰκόνων εἶναι θέμα πίστεως καὶ ἀφορὰ ὅλους μας, μικροὺς καὶ μεγάλους, σοφοὺς καὶ ἁμαθεῖς, δίκαιους καὶ ἁμαρτωλοὺς. Τὸ θέμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης, καὶ οἱ σχέσεις ἐπισκόπων καὶ ἱερῶν ἀφορὰ μόνον τοὺς ἁρμοδίους, καὶ ὅποιος νομίζει ὅτι ἀδικεῖται νὰ προστρέξει στὰ ἁρμόδια ὄργανα. Τὸν Ρομπὲν τῶν Δασῶν θὰ παίζουμε τώρα; Θὰ μοῦ πεῖς, ὅταν οἱ ὑποδομὲς ὑπολειπτοῦν ἢ εἶναι οὐσιαστικὰ ἀνύπαρκτες τί γίνεται; Ἐ τότε τί σοῖ Ἐκκλησία εἴστε;

Τὸ προεδρεῖο τῆς Ἑλβετικῆς συνομοσπονδίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑξὶ προέδρους ἰσοτίμους μεταξὺ τους. Ἐκ περιτροπῆς κάθε χρόνο ἓνας ἀπὸ τοὺς ἑξί, παίρνει τὴν πρώτη θέση μεταξὺ τῶν ἰσῶν καὶ ἀντιπροσωπεύει τὸ προεδρεῖο ἀπέναντι στὸ λαὸ ἢ τίς σχέσεις τῆς χώρας μὲ τὸν λοιπὸ κόσμον. Ὅταν τὸ προεδρεῖο συνεδριάζει, κανεὶς δὲν ξέρει τὸ τί λέγεται τί ἀποφασίζεται καὶ πῶς τρῶνε οἱ πρόεδροι μεταξὺ τους τὰ μουστάκια τους (ὅσοι βέβαια ἔχουν). Οὔτε μαθαίνει ποτὲ κανεὶς ποιὸς ἐψήφισε ὑπὲρ καὶ ποιὸς κατὰ. Ὅταν τὸ προεδρεῖο αποφασίσει, τότε ὁ πρῶτος τῇ τάξει τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀνακοινώνει τὴν ἀπόφαση τοῦ προεδρείου, χωρὶς νὰ ἀφήσει κἀν νὰ διαφανεῖ ἂν προσωπικὰ συμφωνεῖ ἢ διαφωνεῖ ὁ ἴδιος. Εἶναι δὲ δεσμευμένοι διὰ βίου, ποτὲ κανεὶς νὰ μὴν φανερώσει τὸ τί ψήφισε ὁ Α καὶ τὸ τί ὁ Β. Νὰ γιατί τὸ Εὐαγγέλιο λέει, ἀγαπητέ μου John, ὅτι «οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων εἶναι φρονιμώτεροι τῶν υἱῶν τῆς Βασιλείας».

Ἐπίσης κάτι ἄλλο. Ἐὰν θέλω νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν ὁρθοδοξία τῆς ἱερῆς μας εἰκονογραφίας πρέπει νὰ εἶμαι ἀψογος κατὰ πάντα. Ὡστε καὶ ἂν ὁ ἀρχιερεὺς μὲ τιμωρήσει, νὰ εἶναι τοῖς πᾶσι ἡλίου φαεινότερο ὅτι μὲ ἐτιμώρησε καὶ μὲ ἀδίκησε, ἀποκλειστικὰ γιὰ θέματα πίστεως καὶ ὁμολογίας. Ἐδῶ ὅμως βλέπω ὅτι τὰ πράγματα εἶναι μπλεγμένα καὶ παρεμβαίνουν ὥραιες, κληρονομίες καὶ ἄλλα πράγματα υλικῆς φύσεως. Δὲν μπορεῖ λοιπὸν ὁ π. Ἀμφιλόχιος ἀπὸ τὴν μία νὰ κατηγορεῖ τὴν 1η ἐγκακλιο ἐπὶ ὁρθοδοξία (ἂν καὶ ἔχει δίκιο) καὶ τὴν διαμαρτυρία του αὐτὴν νὰ τὴν ἀνακατεῦει μὲ διαθήκες, ντουβάρια καὶ δὲν συμμαζεύεται. Διότι ἂν τὰ πράγματα εἶναι μπερδεμένα ἐγὼ χάνω τὸν προσανατολισμὸ μου καὶ ὕστερα δὲν ξέρω τί νὰ κάνω. Ἐὰν αὐριο ἡ Σύνοδος καταδικάσει καὶ καθαιρέσει, μὴ γένοιτο, τὸν π. Ἀμφιλόχιο διότι πῆρε ὁρθόδοξες θέσεις ἀπέναντι στὶς ἱερὲς μας εἰκόνες, ἢ κάποιο ἄλλο θέμα γιὰ τὴν πίστη, ἐγὼ θὰ πάω μαζί του καὶ θὰ ζητήσω ἀπὸ τὸν Θεὸ, νὰ θέσει τὴν μερίδα μου μὲ αὐτὸν τὸν καθηρημένο. Διότι πιστεύω ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι μὲ τὸ μέρος τῶν πολλῶν ἀλλὰ μὲ τὸ μέρος τοῦ δικαίου, καὶ ὅτι ἓνας καὶ ὁ Θεός, ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφία. Ἄν ὅμως εἶναι μπλεγμένα καὶ πράγματα υλικά, διαθήκες, χῶματα καὶ σοβάδες, τότε προτιμῶ νὰ βάλλω καρούλια στὰ ποδια μου καὶ νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὰ δικά μου συμφέροντα καὶ πάθη.

Νὰ σοῦ διηγηθῶ καὶ μιὰ φελλίδα ἀπὸ τὸ ... ρομάντζο τῆς ζωῆς μου ἂν σὲ ἐνδιαφέρει. Ὅταν οἱ Ματθαῖοι ἐνώθησαν μὲ τοὺς Ρώσους, μερικοὶ πιστοὶ βρεθήκαμε ἀρκετὰ μπερδεμένοι. Οἱ Ματθαῖοι ἦταν σὲ κοινωνία μὲ τοὺς Ρώσους, οἱ Φλωρινικοὶ ἦταν σὲ κοινωνία μὲ τοὺς Ρώσους, ἀλλὰ οἱ Ματθαῖοι καὶ οἱ Φλωρινικοὶ δὲν ἦταν σὲ κοινωνία μεταξὺ τους. Οἱ Ματθαῖοι δὲν μετέδιδαν τὰ μυστήρια στοὺς Νεοημερολογίτες καὶ θεωροῦσαν τὸ σχίσμα τοῦ 1924 οὐσιαστικὸ καὶ τετελεσμένο, οἱ Ρῶσοι καὶ οἱ Φλωρινικοὶ, πίστευαν ὅτι ὅτι πρόκειται γιὰ ἓνα μεγάλο λάθος καὶ κοινωνοῦσαν, ὅπως καὶ μέχρι σήμερα, ἀβέρτα κουβέρτα ὅλον τὸν κόσμον, προβάλλοντας τὰ γνωστὰ ἀνόητα ἐπιχειρήματα ὅτι πρόκειται γιὰ οἰκονομία καὶ ὅτι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο βοηθοῦν τοὺς πιστοὺς νὰ ἐπιστρέψουν στὴν πατρίδα εὐσεβεία.

Ἐμεῖς χωρὶς νὰ συμμεριζώμαστε τίς σχολαστικὲς καὶ ὁρθολογιστικὲς συμπερασματολογίες τῶν Ματθαϊκῶν περὶ ἀκυροεγκυρότητας, καὶ ἀπωλείας τῆς Χάριτος στοὺς Νεοημερολογίτες, πιστεύαμε ὅμως ὅτι τὸ σχίσμα ὄντως συνετελέσθη, ὅτι ἡ εὐθύνη βαρύνει τὴν ἄλλη πλευρά, καὶ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση δὲν παραλάβαμε νὰ κάνουμε οἰκονομίες καὶ νὰ ἐφευρίσκουμε νέες ποιμαντικές. Ὅταν ὑπάρχει σχίσμα, ὑπάρχει σχίσμα καὶ δὲν ὑπάρχει δυνατότητα κοινωνίας στὴν προσευχὴ καὶ τὰ μυστήρια. Τὰ δὲ τῶν Ρώσων καὶ τῶν Φλωρινικῶν, περὶ «ἐν δυνάμει» σχίσματος, ὅτι εἴμαστε «φρουρὰ καὶ «ἐμπροσθοφυλακή», «ἐνιστάμενο» κ.λ.π. τὰ θεωρούσαμε ὅτι εἶναι τοῦ ... κλυδώνου! Ἐπίσης πρέπει νὰ θυμᾶσαι ἐκεῖνη τὴν περίπτωσι στοὺς Πατέρες, πού κάποιος πῆγαινε ἀδιόκριτα σὲ δύο ἐκκλησίες πού δὲν κοινωνοῦσαν μεταξὺ τους. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν ἐμβλαθὴς καὶ ἐνεργούσε ἀπὸ ἀπλότητά, ἔρχεται ὁ Ἄγγελος Κυρίου καὶ τοῦ λέει: Ἄκουσε νὰ σοῦ πῶ, ἔλαβα ἐντολὴ νὰ ἔλθω νὰ πάρω τὴν ψυχὴ σου. Εἶμαι ὅμως μπερδεμένος γιὰτί δὲν ξέρω σὲ ποιά ἀπὸ τίς δύο ἐκκλησίες πρέπει νὰ σὲ ἐντάξω. Νὰ ἐτοιμασθεῖς λοιπὸν καὶ σὲ τρεῖς μέρες πού θὰ ἔλθω νὰ σὲ πάρω νὰ μοῦ πῆς. Ἐτσι δὲν ἔρχανε ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ διαλέξει. Τίς προάλες μοῦ ἔλεγε ὁ π. Ἀντώνιος, καλὴ του ὥρα, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι κατέτσι ὥστε ἵσπετε τοῦ καπνίσαι τοῦ καθενός, νὰ ἔρχεται νὰ κάνει τὸ αὐτὸ του καὶ νὰ φεύγει. Πιστεύαμε λοιπὸν ὅτι γιὰ νὰ κοινωνήσουμε κάποιον

ἐπρεπε νὰ ὑπάρχει ἐκ μέρους τοῦ, ὅπως προβλέπουν καὶ οἱ Κανόνες ἐπίσημη διαδικασία ἐγκατάλειψης τοῦ σχίσματος καὶ ἐπιστροφῆς ἢ προσχωρήσεως στὴν πατρὶα εὐσεβεία. Τώρα ἐὰν αὕτη ἡ διαδικασία θὰ ἐπρεπε νὰ εἶναι τὸ μύρωμα ποὺ ἐφαρμώζουν οἱ Ματθαϊκοί, ἢ ἕνας λίβελος ἢ κάτι ἄλλο, αὐτὸ δὲν ἦταν τῆς ἀρμοδιότητάς μας νὰ κρίνουμε, ἀλλὰ θὰ τὸ ἔκρινε ἡ ἱεραρχία.

Προσωπικὰ συμμεριζόμενοι τὶς παραπάνω ἀπόψεις καὶ τὶς ὑπερασπιζόμενοι. Ὅσπου μιὰ μέρα ὁ συγχωρεμένος ὁ Κάλλιστος, ἐὰν τὸν θυμᾶσαι μοῦ ἔγραψε ἕνα εὐγενικὸ γράμμα λέγοντάς μου ὅτι ἐπρεπε νὰ πάψω νὰ ἀσχολοῦμαι μὲ αὐτὰ τὰ θέματα. Βέβαια ὅσο εὐγενικὸ καὶ νὰ ἦταν τὸ γράμμα, ἀποτελοῦσε δεσμό, παρεκτός καὶ κάθε φορὰ ποὺ ἡ ἱεραρχία θὰ μᾶς πῇ κάτι, γιὰ νὰ ὑπακούσουμε θὰ πρέπει νὰ πάρει καὶ τὴ ... μαγκούρα! Ἔτσι λοιπὸν καὶ ἐγὼ βρέθηκα πρὸ διλήμματος. Ἀσφαλῶς καὶ ὁ Κάλλιστος δὲν ἦταν ὁ οἰκεῖός μου ἀρχιερεὺς, πλὴν ὅμως ἐφ' ὅσον οἱ δύο τοπικὲς Ἐκκλησίαι στὶς ὁποῖες ἀντιστοίχως ἀνήκαμε ἦταν μυστηριακῶς ἐνωμένες, ἀνήκαμε καὶ οἱ δύο στὴν ἴδια Ἐκκλησία ἢ δὲν ἀνήκαμε; Ἦταν ἀρχιερεὺς τῆς μίης καὶ μόνης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἢ δὲν εἶταν; Εἶχα τὸ δικαίωμα ἄραγε νὰ γράψω τὸν δεσμό του στὰ παλαιώτερα τῶν ὑποδημάτων μου; Εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ τοῦ γράψω κι' ἐγώ: «Τὸ ἔγγραφόν σας δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν Ἔτσι λοιπὸν εἶπα, δύο εἶναι οἱ δυνατότητες, ἢ νὰ πᾶω στὸν οἰκεῖό μου ἀρχιερέα καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶ ἢ νὰ ὑπακούσω. Ζυγίζοντας τὰ πράγματα, ἔκρι'να ὅτι τὸ δεύτερο ἦταν τὸ πιὸ σωστό. Ἐπίσης εἶπα ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς μᾶς ἔφησε παράδειγμα νὰ δεχόμαστε τὸν δεσμό καὶ ἐὰν ἡ Παναγία δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν δεσμό, ἔχει τρόπο νὰ ἐπέμβει, ἔτσι εἶπα καὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸν μου, ἐὰν ὁ Θεὸς θέλει νὰ συνεχίσω νὰ ὑποστηρίξω αὐτὲς τὶς ἀπόψεις, θὰ βρεῖ τρόπο νὰ τὸ κάνει.

Βέβαια στὴν προκειμένη περίπτωση, φρόντισα νὰ μὴν ἁδικήσω καὶ τὸν Κάλλιστο. Πράγματι ὁ Κάλλιστος δὲν εἶλθε μέσα στὴν ἐνορία μου νὰ μὲ ἐλέγξει τί λέω. Ἐπειδὴ ἐγὼ πάσχω ἀπὸ ἀκατάσχετη γραφοδιάρροια, οἱ ἀπόψεις μου πήγαιναν παντοῦ, ἐπομένως καὶ στὴν ἐπισκοπὴ τοῦ Καλλίστου. Κατὰ κάποιον τρόπο, ἔστω καὶ ἔμμεσα ἐπεναιβένα σὲ ξένα χωράφια. Ὁ ἀρχιερεὺς μποροῦσε νὰ κρίνει τὶς ἀπόψεις αὐτὲς ἐσφαλμένες, ἢ σωστὲς μὲν πλὴν ὅμως μὴ συμφέρουσες γιὰ ἐκείνη τὴν στιγμή καὶ ἐκεῖνα τὰ συμφραζόμενα. Οὔτε καὶ ὁ ἄνθρωπος μοῦ εἶπε ὅτι εἶμαι πλανεμένος ἢ μὲ κατηγορήσε. Εἶχε ὅμως δικαίωμα νὰ ἐπιβλέπει ποιὲς διδασκαλίες εἰσέβαλλαν ἔξωθεν καὶ κυκλοφοροῦσαν μεταξὺ τοῦ ποιμνίου του ἢ ὄχι;

Αὐτὰ πρὸς τὸ παρὸν, ἀγαπητέ μου John. Αὕτη εἶναι προσωπικὴ μου γνώμη. Τώρα ἐσύ κάμε κατὰ τὴν γνώση σου ὅπως νομίζεις.

Ἀφοσιωμένος σου

Henri

Εἰς τό ὄνομα τῆς Ἀγίας καί Ὁμοουσίου καί Ζωοποιοῦ καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, πάντοτε νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπαντες ἡμεῖς, οἱ ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιερεῖς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κιτίου καί Ἐξαρχος πάσης Κύπρου κ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος κ. ΜΑΤΘΑΙΟΣ, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Νήσων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. ΠΑΧΩΜΙΟΣ, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης κ. ΤΙΤΟΣ καί Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἐν κοινῇ συνεδριάσει, παρόντος καί τοῦ Ἀρχιεγγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Κηρύκου Κοντογιάννη, κατόπιν ἐκτενοῦς δεήσεως καί ἐπικλήσεως τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου καί Ζωοποιοῦ Πνεύματος, ἐν φόβῳ Θεοῦ καί βαθεῖα ἐπιγνώσει τοῦ ἔργου ἡμῶν ὡς Ἀρχιερέων τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὑπέκοντες εἰς τὴν θείαν ἐντολήν τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ : "ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις" (Ἰωάν. ιγ', 35) καί "μείψατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν... ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐάν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλημα καὶ ἐξηράνθη... Ἐάν τὰς ἐντολάς μου τηρήσῃτε, μένεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρός μου τετήρηκα καί μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ... αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐάν ποιῆτε ὅσα ἐντέλλομαι ὑμῖν." (Ἰωάν. ιε', 4-14), συναποφασίσαμεν καί συνομολογοῦμεν καί συνοπογράφομεν τὰ ἀκόλουθα, πρὸς δόξαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διακονίαν τοῦ Θεοῦ Αὐτοῦ θελήματος καί σωτηρίαν τῶν ψυχῶν πάντων ἡμῶν καί τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὃ ἐνεπιστεύθη εἰς τὰς ταπεινάς ἡμῶν χεῖρας ὁ Παντοκράτωρ Κύριος καί Θεός ἡμῶν.

1. 'Ομολογοῦμεν καί ἀποδεχόμεθα ἅπαντα τά παρά τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων διδαχθέντα καί παρά τῶν 'Αγίων Πατέρων ἐν ταῖς 'Αγίαις ἐπτὰ Οἰκουμενικαῖς καί ταῖς Τοπικαῖς Συνόδοις ἀποφασισθέντα καί ἐν δόγμασιν διατυπωθέντα καί ἐν τῇ 'Ιερᾷ Παραδόσει ὑπό τῆς 'Αγίας τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίας διαφυλαχθέντα. 'Ιδίᾳ δέ ἀποδεχόμεθα καί διαφυλάττομεν ἅπαντα τά ἐν τῇ 'Αγία Ζ'Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ περὶ τῶν 'Αγίων καί 'Ιερῶν Εἰκόνων ἀποφασισθέντα καί ὑπό τῆς 'Αγίας τοῦ Χριστοῦ 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τηρηθέντα μέχρι τῆς σήμερον. 'Ομοίως δέ, σὺν τοῖς 'Ιεροῖς ἡμῶν Πατράσιν, καταδικάζομεν καί τῷ ἀναθέματι παραπέμπομεν πάντα τά παρά τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν καί τὴν διδασκαλίαν καί ὑποτύπωσιν τῶν 'Αγίων καί ᾠοιδίων Πατέρων, καινοτομηθέντα.

2. Τηροῦμεν καί ἐν ἀγωνίᾳ ψυχῆς καί καρδίας διαφυλάττομεν τά ὑπό τῶν 'Αγίων Πατέρων ἐν τοῖς 'Ιεροῖς τῆς 'Εκκλησίας Κανόσι διατυθέντα, ἵνα ἐπικαλούμενοι τὴν χάριν καί τὸν φωτισμόν τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί ὀδηγούμενοι ὑπό τῶν 'Αγίων καί 'Ιερῶν Κανόνων, τό θεῖον τοῦ Οὐρανίου Δομήτορος καί πατρός ἡμῶν θέλημα πράττομεν καί ἡμεῖς καί τό ἐν ἡμῖν ἐμπιστευθέν ποίμνιον τῆς 'Αγίας τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίας.

3. "Απαντες ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι τῆς Γνησίας 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας πνευματικοὶ Ποιμένες, ὑπεύκοντες εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ καί τὴν διδασκαλίαν τῶν 'Αγίων καί ᾠοιδίων Πατέρων τῆς 'Αγίας τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίας, διακονοῦμεν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ βαθεῖα συναισθήσει τῆς πνευματικῆς ἡμῶν εὐθύνης, τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὐδέν ἕτερον λαμβάνοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καί εἰς οὐδέν ἕτερον σκοποῦντες καί ἀναλίσκόμενοι, εἰμὴ μόνον τὴν σωτηρίαν τοῦ ἐμπιστευθέντος ἡμῖν παρά τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ πνευματικοῦ ποιμνίου ἡμῶν.

4. "Εκαστος ἡμῶν τῶν 'Αρχιερέων ἔχομεν πλήρη τὴν εὐθύνην καί τὴν ἀρμοδιότητα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πνευματικῆς ἡμῶν δικαιοδοσίας, κατὰ τοὺς θείους καί 'Ιερούς Κανόνας καί τὰς ἐκάστοτε ἀποφάσεις τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τῆς 'Ιεραρχίας τῆς Γνησίας 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας. Διό:

α. θέματα κανονικῆς τάξεως καί ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἐπιλύονται καί κανονίζονται ὑπό τοῦ ἀρμοδίου οἰκείου ἐπισκόπου ἢ τοποτηρητοῦ ἐπισκόπου .

β. Ὁμοίως διὰ θέματα ὀρθοδόξου πίστεως καί ὁμολογίας ἐπιλαμβάνεται πάντοτε κατ' ἀρχήν ὁ οἰκεῖος ἐπίσκοπος καί διὰ μέν Μοναχούς καί Λαϊκοὺς, ἐνημερώνει τήν Ἱεράν Σύνοδον ὡσάκις ζητηθῇ, διὰ δέ Κληρικοὺς ἐνημερώνει ὑποχρεωτικῶς τήν Ἱεράν Σύνοδον, ἐντός δύο μηνῶν ἀπό τῆς καταγγελίας, περί τῆς κανονικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως ἢ παραπέμπει τήν ὑπόθεσιν εἰς τό ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενον ἐκκλησιαστικόν δικαστήριον.

γ. Οὐδεὶς ἕτερος Ἀρχιερεὺς, πλὴν τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου, νομιμοποιεῖται ἵνα ἐνεργήσῃ τι περί τῶν ἀνωτέρω κανονικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν παραπτωμάτων.

δ. Ὄταν ἐκκλησιαστικόν τι παράπτωμα ἐνεργηθῇ εἰς τὰ ὅρια τῆς ποιμαντικῆς δικαιοδοσίας ἐπισκόπου τινος, ὑπὸ Κληρικοῦ ἢ Μοναχοῦ ἢ Λαϊκοῦ μὴ ἀνήκοντος εἰς τήν πνευματικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν, ὀφείλει ὁ ἐπίσκοπος οὗτος νὰ ἐνημερώσῃ ἐγγράφως τὸν οἰκεῖον τοῦ ἐνεργήσαντος τό παράπτωμα ἐπίσκοπον, συναποστέλλων ἀπαραιτήτως ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα διὰ τήν ἀπόδειξιν τοῦ παραπτώματος. Καί ὁ οἰκεῖος ἐπίσκοπος ἐν συνεχείᾳ ὀφείλει νὰ ἐνημερώσῃ τὸν καταγγέλλαντα ἐπίσκοπον περί τῆς κανονικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ καταγγεληθέντος παραπτώματος.

ε. Ἐπὶ παραπτωμάτων ἀναγομένων εἰς τήν ὀρθόδοξον πίστιν καί ὁμολογίαν οἰαδήποτε καταγγελία κατὰ Κληρικοῦ ἢ Μοναχοῦ ἢ Λαϊκοῦ ἐνεργεῖται διὰ προσωπικοῦ ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ καταγγέλλοντος πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ ἐπίσκοπον, ὅστις ἐλέγχει τήν ἀκρίβειαν τῶν καταγγελομένων καί καθιστᾷ τὸν καταγγέλλοντα ὑπεύθυνον διὰ τήν ἀπόδειξιν τῆς καταγγελίας, συμφώνως πρὸς τοὺς θεῖους καί Ἱεροὺς Κανόνας (δήλωσις ταυτοπαθείας). Καί ἐάν μὲν ἢ ὁ οἰκεῖος ἐπίσκοπος τοῦ καταγγελομένου ἐνεργεῖ ὡς ἀνωτέρω ἐν τῇ παραγ. 4β ὀρίζεται. Ἐάν δέ ἢ ἕτερος ἐπίσκοπος, διαβιβάζει τήν καταγγελίαν πρὸς τὸν οἰκεῖον τοῦ καταγγελομένου ἐπίσκοπον, ὡς ἀνωτέρω ἐν τῇ παραγ. 4δ ὀρίζεται.

ς. Οὐδεὶς Κληρικός ἢ Λαϊκός δικαιούται νὰ διακόψῃ τήν πνευματικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν ἢ τήν ἀπονομήν τῆς ὀφειλομένης τιμῆς πρὸς τὸν καταγγελλόμενον Κληρικόν ἢ Λαϊκόν πρὶν ἢ ἐκδοθῇ ὀριστικὴ ἀπόφασις περί τῆς καταγγελίας ἀναλόγως κατὰ περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἀρμοδίου ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου,

εἰ μή μόνον ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ 3' μέρους τοῦ ΙΕ' Κανόνος τῆς Πρωτοδευτέρας 'Ιερᾶς Συνόδου. Πᾶσα τοιαύτη ἐνέργεια διακοπῆς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας πρό Συνοδικῆς διαγνώμης συνιστᾷ παράβασιν τῶν 'Ιερῶν Κανόνων καί ὁ ἐνεργῶν αὐτήν ὑπέχει εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί τῆς 'Εκκλησίας.

5. Ὡσαύτως ἕκαστος ἡμῶν τῶν Ἀρχιερέων εἶναι ὑπεύθυνος καί ἀρμόδιος διὰ τὰ ἐκκλησιαστικά καί διοικητικά θέματα τῶν 'Ιερῶν Μονῶν ἢ ἐτέρων Μοναστικῶν καθιδρυμάτων τῆς ποιμαντικῆς αὐτοῦ δικαιοδοσίας, ὡς καί ἐν τῇ προηγουμένη παραγ. 4 ὀρίζεται. Οὐδεὶς ἕτερος Ἀρχιερεὺς ἢ κληρικός νομιμοποιεῖται κατὰ τοὺς θείους καί 'Ιεροὺς Κανόνας νά ἐπεμβαίνει καθ' οἷονδῆποτε τρόπον εἰς θέματα 'Ιερᾶς Μονῆς μή ὑπαγομένης εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτοῦ ἀρμοδιότητα. Ὅσακις ἤθελεν ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου ἢ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κατὰ ὁμόφωνον αὐτοῦ ἀπόφασιν, δύναται ἡ 'Ιερά Σύνοδος νά ὀρίζη δύο ἐτέρους ἐπισκόπους ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἵνα ἐνεργήσουν συμβουλευτικῶς μετὰ τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου. Ἐάν δέ δέν καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπίλυσις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ θέματος τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς, δύναται νά παραπεμφθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τῆς 'Ιεραρχίας, συναινοῦντος ἀπαραιτήτως πρὸς τοῦτο καί τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου.

6. Ἀπαντες ἡμεῖς οἱ Ἀρχιερεῖς οἱ συγκροτοῦντες τὴν 'Ιεράν Σύνοδον τῆς 'Ιεραρχίας τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου 'Εκκλησίας, ἐν ἐπιγνώσει τελοῦντες τῆς ἱερωτάτης ἡμῶν διακονίας εἰς τό ἅγιον σῶμα τῆς 'Εκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας θέσαντες τοὺς ἑαυτοὺς ἡμῶν εἰς τὴν διακονίαν τῆς 'Εκκλησίας, ἀλλήλοις τὸν σεβασμὸν καί τὴν τιμὴν ἀπονέμοντες κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας ἡμῶν καί ἐν πλήρῃ ἐκκλησιαστικῇ κοινωνίᾳ διατελοῦντες, τό αὐτό συνιστῶμεν πατρικῶς καί φιλαδέλφως εἰς τοὺς ὑφ' ἡμᾶς 'Ιερεῖς, 'Ιερομονάχους καί 'Ιεροδιακόνους καί ἅπαντα τὰ πνευματικά τέκνα ἡμῶν, ἵνα, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἀπ. Παύλου, "τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι" (Ρωμ. ιβ', 10) χάριτι Θεοῦ, ἀντιμετωπίζομεν τὰς μεθοδείας τοῦ μισοκάλου ἐχθροῦ καί ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ δοξάζωμεν τό Πανάγιον Ὄνομα τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.